

Dziennik Urzędowy L 124

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

11 maja 2012

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 398/2012 z dnia 7 maja 2012 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 492/2010 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz cyklaminianu sodu pochodzącego między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 399/2012 z dnia 7 maja 2012 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej 11
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 400/2012 z dnia 7 maja 2012 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej 13
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 401/2012 z dnia 7 maja 2012 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej 15
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 402/2012 z dnia 10 maja 2012 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz grzejników aluminiowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej 17
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 403/2012 z dnia 10 maja 2012 r. zmieniające po raz 170. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida 32

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2012 z dnia 10 maja 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	34
--	----

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Komisji 2012/16/UE z dnia 10 maja 2012 r. zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia kwasu chlorowodorowego jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy ⁽¹⁾	36
---	----

DECYZJE

2012/250/UE:

★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 8 maja 2012 r. zmieniająca decyzję 2008/855/WE w odniesieniu do środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących klasycznego pomoru świń w Niemczech (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 2992) ⁽¹⁾	39
--	----

III Inne akty

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 35/10/COL z dnia 3 lutego 2010 r. zmieniająca po raz 80. zasady proceduralne i merytoryczne w dziedzinie pomocy państwa poprzez dodanie nowego rozdziału dotyczącego stosowania zasad pomocy państwa wobec radiofonii i telewizji publicznej	40
---	----

Sprostowania

★ Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 392/2012 z dnia 1 marca 2012 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego suszarek bębnowych dla gospodarstw domowych (Dz.U. L 123 z 9.5.2012)	56
---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 398/2012

z dnia 7 maja 2012 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 492/2010 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz cyklaminianu sodu pochodzącego między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

0,11 EUR/kg, natomiast na przywóz od pozostałych producentów nałożono cło rezydualne wynoszące 0,26 EUR/kg („aktualne cła”).

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4, art. 11 ust. 3, art. 11 ust. 5 i art. 11 ust. 6,

- (2) Wniosek dotyczący częściowego przeglądu okresowego („obecny przegląd”) zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego został złożony przez Productos Aditivos SA, jedyne unijne producenta cyklaminianu sodu i skarżącego w pierwotnym dochodzeniu („skarżący”). Zakres wniosku ograniczony był do dumpingu i do przedsiębiorstwa Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co., Ltd. („GT Enterprise” lub „przedsiębiorstwo objęte postępowaniem”), członka grupy Rainbow Rich („grupa przedsiębiorstw objęta postępowaniem”, „grupa Rainbow” lub „Rainbow”), będącego również jednym z indywidualnie wymienionych chińskich producentów w dochodzeniu pierwotnym. Cło antydumpingowe stosowane do przywozu produktów wytwarzanych przez GT Enterprise wynosi 0,11 EUR/kg, zaś cło mające zastosowanie do przywozu pochodzącego od innych przedsiębiorstw produkcyjnych w grupie przedsiębiorstw objętej postępowaniem (tj. cło rezydualne) wynosi 0,26 EUR/kg.

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską („Komisję”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Obowiązujące środki

- (1) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 435/2004⁽²⁾, w następstwie dochodzenia antydumpingowego („pierwotne dochodzenie”), Rada wprowadziła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz cyklaminianu sodu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”) i Indonezji. W następstwie przeglądu wygaśnięcia Rada wprowadziła rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 492/2010⁽³⁾ ostateczne cło antydumpingowe na okres kolejnych pięciu lat. Środki zostały ustalone na poziomie dumpingu i obejmują one specyficzne cła antydumpingowe. W przypadku ChRL stawki cła ustalone dla chińskich producentów wymienionych indywidualnie wynoszą od 0 do

- (3) Skarżący przedstawił dowody *prima facie* świadczące o tym, że obecnie obowiązujące środki nie są wystarczające, aby przeciwdziałać dumpingowi powodującemu szkodę.

1.3. Wszczęcie częściowego przeglądu okresowego

- (4) Po konsultacji z Komitetem Doradczym i po ustaleniu, że wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie* uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, Komisja ogłosiła, w drodze publikacji zawiadomienia o wszczęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾ w dniu 17 lutego 2011 r., wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ograniczonego do zbadania dumpingu w odniesieniu do GT Enterprise.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 72 z 11.3.2004, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 140 z 8.6.2010, s. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 50 z 17.2.2011, s. 6.

1.4. Produkt objęty postępowaniem i produkt podobny

- (5) Produktem poddanym przeglądowi jest cyklaminian sodu, pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej, obecnie objęty kodem CN ex 2929 90 00 („produkt objęty postępowaniem”).
- (6) Podobnie jak w poprzednich dochodzeniach, niniejsze dochodzenie wykazało, że produkt objęty postępowaniem wytwarzany w ChRL i sprzedawany do Unii jest identyczny pod względem właściwości fizycznych i chemicznych oraz zastosowań z wytwarzanym i sprzedawanym na rynku krajowym w Indonezji, która posłużyła jako państwo analogiczne w ramach obecnego przeglądu. Stwierdza się zatem, że produkty sprzedawane na rynku krajowym w Indonezji i sprzedawane przez grupę przedsiębiorstw objętą postępowaniem na rynku unijnym są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

1.5. Zainteresowane strony

- (7) Komisja oficjalnie poinformowała skarżącego, przedsiębiorstwo objęte postępowaniem oraz przedstawicieli państwa, którego dotyczy postępowanie, o wszczęciu obecnego przeglądu. Komisja powiadomiła o wszczęciu postępowania także producentów w Indonezji, gdyż przewidziano ewentualne wykorzystanie Indonezji jako państwa analogicznego.
- (8) Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (9) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja przesłała przedsiębiorstwu objętemu postępowaniem kwestionariusz i w ustalonym terminie otrzymała odpowiedzi od pięciu przedsiębiorstw z grupy Rainbow. (Ponieważ grupa obecnie składa się z dwóch przedsiębiorstw produkcyjnych (z których jedno to GT Enterprise), jednego dostawcy surowców, jednego przedsiębiorstwa wcześniej związanego z produktem objętym postępowaniem, ale obecnie nieaktywnego, oraz przedsiębiorstwa handlowego w Hongkongu, przegląd objął działalność całej grupy). Komisja przesłała kwestionariusze również do producentów w Indonezji. Jeden indonezyjski producent wykazał wolę dostarczenia informacji w obecnym przeglądzie i przedłożył częściowo wypełniony kwestionariusz.
- (10) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do analizy traktowania na zasadach rynkowych i traktowania indywidualnego oraz określenia dumpingu. Komisja przeprowadziła wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących członków grupy przedsiębiorstw objętej postępowaniem:

— Golden Time Enterprises (Shenzhen) Co. Ltd., Shenzhen, ChRL, GT Enterprise),

- Jintian Industrial (Nanjing) Co. Ltd., Nanjing, ChRL,
- Golden Time Chemical (Jiangsu) Co. Ltd., Jiangsu, ChRL,
- Nanjing Jinzhang Industrial Co. Ltd., Nanjing, ChRL,
- Rainbow Rich Ltd., Hongkong.

1.6. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym

- (11) Dochodzenie dotyczące dumpingu objęło okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).

2. WYNIKI DOCHODZENIA

2.1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (12) W dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozu z ChRL wartość normalna jest ustalana zgodnie z art. 2 ust. 1–6 rozporządzenia podstawowego dla tych producentów, którzy, jak uznano, spełniają kryteria wyznaczone w art. 2 ust. 7 lit. c). Celem podsumowania i łatwiejszego posługiwania się informacjami kryteria art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, których spełnienie muszą wykazać przedsiębiorstwa wnioskodawcy, opisane są poniżej w formie podsumowania:
- decyzje gospodarcze i koszty są określane z uwzględnieniem warunków rynkowych i bez poważnej ingerencji państwa, a koszty ważniejszych nakładów właściwie odzwierciedlają wartości rynkowe,
- dokumentacja księgową jest poddawana niezależnemu audytowi zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości i jest stosowana do wszystkich celów,
- nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej,
- pewność i stabilność prawna są zapewnione przez uregulowania w prawie upadłościowym i majątkowym,
- wymiany walut dokonuje się po kursie rynkowym.
- (13) Grupa przedsiębiorstw objęta postępowaniem złożyła wniosek o MET zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego i dostarczyła formularze wniosku dla czterech producentów mających siedzibę w Chińskiej Republice Ludowej. Komisja zgromadziła i zweryfikowała w siedzibach przedsiębiorstw wszystkie informacje przedstawione w ich wnioskach i uznane za niezbędne.
- (14) Obecny przegląd wykazał, że sytuacja przedsiębiorstwa objętego postępowaniem zmieniła się od czasu pierwotnego dochodzenia. Stwierdzono, że GT Enterprise nie spełnia już wszystkich kryteriów MET. Ponadto w

- porównaniu z sytuacją podczas pierwotnego dochodzenia grupa Rainbow została powiększona i poddana restrukturyzacji. Inne przedsiębiorstwa wchodzące w skład grupy, które złożyły formularze wniosku, także nie były w stanie wykazać, że spełniają wszystkie kryteria MET.
- (15) W odniesieniu do kryterium 1 dotyczącego decyzji gospodarczych i ingerencji państwa stwierdzono, że władze lokalne mają prawo do ingerencji w kwestie zatrudnienia i zwalniania pracowników w jednym przedsiębiorstwie z grupy. Ponadto władze lokalne są głównym udziałowcem w przedsiębiorstwie produkującym surowce. Stwierdzono oznaki znacznej ingerencji państwa w odniesieniu do dostaw surowców dla tego przedsiębiorstwa (energii elektrycznej i wody) oraz dostaw przez to przedsiębiorstwo dla powiązanych przedsiębiorstw, jak również w odniesieniu do kwestii związanych z kosztami zatrudnienia, działaniami i decyzjami tego przedsiębiorstwa. Przykładem może być fakt, że udziałowiec państwowy oferował outsourcing pracowników producentowi surowca na warunkach, których przedsiębiorstwo nie potrafiło określić. Co więcej, wspomniane przedsiębiorstwo stałe ponosiło straty ze względu na sprzedaż przedsiębiorstwom powiązanym surowca po rażąco niskich cenach i bez jakiegokolwiek dalszej zapłaty, np. w formie dystrybucji zysku. Poprzez akumulację tych strat państwowy producent surowca wpływał na decyzje powiązanych przedsiębiorstw dotyczące zakupu surowców do produkcji cyklaminianu sodu. Oprócz tego wykryto zakłócenia i wpływ ze strony organu władz lokalnych w zakresie finansowania i decyzji inwestycyjnych innego przedsiębiorstwa należącego do grupy.
- (16) W odniesieniu do kryterium 2 dotyczącego rachunkowości dochodzenie wykazało, że dokumentacja księgowa wszystkich członków grupy przedsiębiorstw objętej postępowaniem nie była zgodna z międzynarodowymi standardami rachunkowości, gdyż znaleziono szereg poważnych braków i błędów, które nie zostały zgłoszone przez audytorów.
- (17) W odniesieniu do kryterium 3 stwierdzono przeniesienie zakłóceń z systemu gospodarki nierynkowej poprzez bezpłatne zapewnienie jednemu przedsiębiorstwu z grupy inwestycji infrastrukturalnych. To samo przedsiębiorstwo korzystało ze sprzyjających warunków dzierżawy użytkowanych przez siebie gruntów. Inne przedsiębiorstwa wchodzące w skład grupy nie były w stanie wykazać, że odpłatnie nabyły prawa użytkowania gruntów lub że zapłata ta odzwierciedlała ich wartość rynkową. Wreszcie jedno przedsiębiorstwo nie było w stanie wykazać, że niektóre aktywa zostały przekazane mu za wynagrodzeniem pieniężnym lub innym po cenach odzwierciedlających ich wartość rynkową.
- (18) Co więcej, w odniesieniu do kryteriów 4 i 5 stwierdzono, że przedsiębiorstwa spełniały kryteria, ponieważ podlegały przepisom ustawowym dotyczącym upadłości i własności, które gwarantują stabilność i pewność prawną. Przeliczenie kursów walutowych odbywało się z po oficjalnym kursie ogłaszającym przez Bank Chin lub według niego.
- (19) Grupie przedsiębiorstw objętej postępowaniem oraz skarżącemu umożliwiono zgłoszenie uwag do powyższych ustaleń. Skarżący nie miał uwag, jednak grupa przedsiębiorstw objęta postępowaniem wniosła sprzeciw z kilku powodów. Niektóre z tych uwag zostały ponownie wyrażone po ujawnieniu ostatecznych faktów i ustaleń, na podstawie których zaproponowano nałożenie ostatecznych środków. Najważniejsze otrzymane uwagi opisano w poniższych motywach.
- (20) Grupa Rainbow początkowo stwierdziła, że Komisja niezgodnie z prawem nałożyła obowiązek ponownego ubiegania się o MET, gdyż grupie tej przyznano MET w wyniku pierwotnego dochodzenia i przeglądu wygaśnięcia środków, a zatem zobowiązanie prawne do stosowania takiej samej metodologii w przeglądach i w pierwotnym dochodzeniu zostało naruszone. Grupa twierdziła, że Komisja nie wykazała, iż sytuacja przedsiębiorstwa zmieniła się w sposób, który uzasadniałby stosowanie metody innej niż ta, którą zastosowano w pierwotnym dochodzeniu. Według wnioskodawcy kilka kwestii ustalonych przez Komisję wystąpiło już w czasie pierwotnego dochodzenia. W związku z tym nowe ustalenia Komisji nie odnoszą się do nowych okoliczności, lecz stanowią po prostu odmienną interpretację tych samych okoliczności.
- (21) Należy zauważyć, że w przeciwieństwie do tego, co twierdzi wnioskodawca, zastosowano taką samą metodę zarówno w pierwotnym dochodzeniu, jak i w obecnym przeglądzie; jednocześnie należy uwzględnić fakt, że niektóre okoliczności uległy zmianie od czasu pierwotnego dochodzenia. Nawet jeśli argumentacja wnioskodawcy byłaby właściwa w odniesieniu do pewnych faktów, które rzeczywiście były takie same podczas pierwotnego i obecnego dochodzenia, mianowicie w odniesieniu do umowy dotyczącej praw użytkowania gruntów przez przedsiębiorstwo GT Enterprise, należy zauważyć, co następuje. W obecnym przeglądzie ustalono inne, dodatkowe fakty, które występowały już w czasie pierwotnego dochodzenia, ale nie zostały ujawnione w tym czasie przez GT Enterprise, takie jak prawo władz lokalnych do zatwierdzania zatrudnienia i zwalniania pracowników. Wreszcie sytuacja przedsiębiorstwa uległa zmianie od czasu pierwotnego dochodzenia także w odniesieniu do kryterium 2, ponieważ w obecnym przeglądzie stwierdzono, że w ODP GT Enterprise nie dysponowało wyraźnym zestawem dokumentacji księgowej, która zostałaby poddana niezależnemu audytowi zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości i która byłaby stosowana do wszystkich celów.
- (22) Wnioskodawca wyjaśniał następnie, że uważa, iż ujawnił prawo władz lokalnych do zatwierdzania zatrudnienia i zwalniania pracowników, przedstawiając w pierwotnym dochodzeniu ten sam statut spółki, co w obecnym

przeglądzie. Tłumaczenie tego dokumentu dostarczone przez wnioskodawcę zarówno w pierwotnym, jak i w obecnym dochodzeniu było jednak niekompletne, ponieważ nie ujawniono w nim uprawnień przyznanych władzom lokalnym na mocy statutu spółki.

- (23) Grupa Rainbow twierdziła ponadto, że system MET wprowadzono z myślą o krajach z gospodarką w okresie transformacji, tj. z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej w kierunku gospodarki rynkowej. Byłoby więc nielogiczne, aby przedsiębiorstwa, które wcześniej kwalifikowały się do MET, ponownie musiały przedstawiać wystarczające dowody w ramach przeglądu okresowego potwierdzające, że nadal spełniają warunki do przyznania MET. W tym względzie należy zauważyć, iż w rozporządzeniu podstawowym nie istnieje żaden przepis, który pozwalałby na taką interpretację i który uniemożliwiłoby zastosowanie art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego w przeglądach wszczętych na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Z tego względu argument ten musiał zostać odrzucony.
- (24) Grupa Rainbow odwołała się również do wymogu proceduralnego w art. 2 ust. 7 lit. c) stanowiącego, że decyzja dotycząca MET powinna zostać podjęta w ciągu trzech miesięcy od daty wszczęcia dochodzenia. Grupa Rainbow sama przyznaje, iż przekroczenie tego terminu nie stanowi wystarczającej podstawy do zakwestionowania wyników dochodzenia, lecz podkreśla, że służby Komisji były już w posiadaniu wszystkich informacji niezbędnych do obliczenia marginesu dumpingu, gdy ujawniono ustalenia w sprawie MET. W swojej argumentacji grupa Rainbow nie uwzględniła jednak faktu, że pomimo iż Komisja, dla celów wydajności administracyjnej, zwróciła się o wszelkie niezbędne informacje do grupy przedsiębiorstw objętej postępowaniem i zweryfikowała je, nie dysponowała ona w tym czasie informacjami na temat państwa analogicznego, co umożliwiłoby ustalenie marginesu dumpingu w przypadku odrzucenia wniosku o MET. Informacje dotyczące wartości normalnej w państwie analogicznym zostały udostępnione Komisji dopiero po poinformowaniu grupy Rainbow o ustaleniach w sprawie MET. W związku z tym czas podjęcia decyzji w sprawie MET nie mógł mieć żadnego wpływu na jej treść. W świetle powyższego argument ten jest uznany za niezasadny i zostaje odrzucony.

- (25) W odniesieniu do kryterium 1 w ramach ogólnych uwag zauważono, że teoretyczna możliwość ingerencji państwa lub kontroli państwa *per se* nie oznacza automatycznie, że ma miejsce rzeczywista i poważna ingerencja państwa w rozumieniu art. 2 ust. 7 lit. c). Grupa Rainbow wielokrotnie powołuje się na decyzję Sądu Pierwszej Instancji⁽¹⁾, twierdząc, że kontrola państwa nie jest równa

poważnej ingerencji ze strony państwa, ponieważ „zasadniczo prowadzi do wyłączenia możliwości skorzystania z SPR przez spółki kontrolowane przez państwo, niezależnie od konkretnego kontekstu faktycznego, prawnego i gospodarczego, w których one działają”. Grupa Rainbow twierdzi również, że oznaczałoby to nadmierny ciężar dowodu dla wnioskodawców ubiegających się o MET, gdyby musieli oni wykazać, że nigdy nie będzie istnieć możliwość, aby państwo ingerowało w decyzje gospodarcze. Ponadto grupa argumentuje, że aby uznać działania państwa za niegodne z kryterium 1, musiałyby one powodować niezgodność decyzji przedsiębiorstwa z warunkami rynkowymi.

- (26) W przeciwieństwie do powyższych twierdzeń grupy Rainbow w obecnym dochodzeniu wykazano konkretną i poważną ingerencję państwa w działalność kilku przedsiębiorstw wchodzących w skład grupy. W przypadku przedsiębiorstwa należącego do grupy, w którym zatrudnianie i zwalnianie pracowników odbywało się za zgodą władz lokalnych, same zasady wewnętrznego funkcjonowania, tj. statut spółki, wyraźnie przewidują ingerencję państwa w decyzje operacyjne tego przedsiębiorstwa. W przypadku innego przedsiębiorstwa należącego do grupy stwierdzono, że partner państwowy miał wpływ na przedsiębiorstwo w sposób, który jest niezgodny z warunkami rynkowymi. Po pierwsze, partner państwowy wniósł większość kapitału do tego przedsiębiorstwa, a fakt ten nie został odzwierciedlony przez jego udział we własności przedsiębiorstwa. Po drugie, działania przedsiębiorstwa zawsze powodowały straty, które – biorąc pod uwagę zainwestowany kapitał – były najbardziej szkodliwe dla partnera państwowego. Po trzecie, partner państwowy ponosił nieustanne straty, ponieważ dostarczał temu przedsiębiorstwu należącemu do grupy nakłady, takie jak woda i elektryczność, po cenach niższych niż ceny rynkowe i bez otrzymywania właściwej zapłaty.
- (27) Jeśli chodzi o wniosek dotyczący ingerencji państwa w finansowanie i decyzje inwestycyjne innego członka grupy przedsiębiorstw objętej postępowaniem, stwierdzono, że ustalenia Komisji dotyczące stanu faktycznego w odniesieniu do pożyczki i jej warunków były nieprawidłowe. Podczas weryfikacji Komisja zebrała jednak dowody wskazujące, że organ władz lokalnych polecił przedsiębiorstwu zaciągnięcie pożyczki, która nie była związana z jego działalnością gospodarczą. Przedsiębiorstwo uzasadnia, że decyzje finansowe zostały podjęte jako przysługa dla tego organu, a nie jako zobowiązanie, zaś transakcja, o której mowa, nie pociągała za sobą dalszego ryzyka dla przedsiębiorstwa, ponieważ miałyby ono możliwość rekompensaty poprzez nieuiszczenie płatności za faktury wystawione przez ten organ za usługi użyteczności publicznej. Dowody zebrane przez Komisję wskazują, że prawo użytkowania gruntów jest pośrednio stosowane jako zabezpieczenie w tej transakcji finansowej, w związku z czym przedsiębiorstwo ponosi znaczne ryzyko. Prawo użytkowania gruntów zostało

⁽¹⁾ Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd przeciwko Radzie, sprawa T-498/04, 2009 ECR II-1969, pkt 92.

- nabyte za pośrednictwem tego samego organu, któremu przedsiębiorstwo miaoby tylko świadczyć przysługę. Argumentacja, że możliwe byłoby uzyskanie rekompensaty poprzez nieuiszczanie płatności za usługi użyteczności publicznej, świadczy o niezrozumieniu podstawowych standardów rachunkowości (kompensowanie) i przeczy dalszemu twierdzeniu przedsiębiorstwa, że wpływ na operacje finansowe jako takie nie oznacza wpływu na „decyzje przedsiębiorstw dotyczące cen, kosztów i nakładów” zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. c). Ponadto organ wyraźnie i poważnie wpływa na decyzje inwestycyjne, ponieważ umowa przedsiębiorstwa dotycząca prawa użytkowania gruntów zawiera konkretne wymagania dotyczące inwestycji, które mają być zrealizowane, a wymagania te wykraczają poza lokalne przepisy dotyczące zagospodarowania przestrzennego, co jest sprzeczne z tym, co zasugerowało przedsiębiorstwo. Zatem argument, że ingerencja ze strony państwa w finansowanie i decyzje inwestycyjne nie stanowi wpływu zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. c), zostaje odrzucony.
- (28) Jeśli chodzi o przedsiębiorstwo należące do grupy, które produkuje jeden z surowców wykorzystywanych w produkcji cyklamianu sodu, stwierdzono, że jakiegokolwiek niedociągnięcia w odniesieniu do podejmowania decyzji i sytuacji finansowej tego przedsiębiorstwa miałyby bardzo ograniczony wpływ, ponieważ surowiec produkowany przez to przedsiębiorstwo stanowi jedynie około 10 % kosztów produkcji cyklamianu sodu. Ze względu na fakt, że Komisja była w stanie obliczyć różnicę między ceną sprzedaży przynoszącą zysk i rzeczywistą ceną sprzedaży tego surowca, przedsiębiorstwo sugerowało, że dostosowanie kosztów taniego surowca byłoby bardziej stosownym rozwiązaniem niż odrzucenie wniosku o MET. Celem oceny MET jest jednak zapewnienie, że nakłady odzwierciedlają wartości rynkowe, zaś decyzje gospodarcze podejmowane są w odpowiedzi na sygnały rynkowe. Należy zauważyć, że w celu spełnienia warunków MET w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego wyraźnie wymaga się, aby ważniejsze nakłady właściwie odzwierciedlały wartości rynkowe, i nie przewiduje się tam możliwości dostosowania zniekształconych kosztów ważniejszych nakładów. Z tego względu argument ten należy odrzucić.
- (29) Argument przedsiębiorstwa, że rażąco niskie ceny wody i elektryczności oraz koszty pracy nie stanowią ważniejszych nakładów i reprezentują łącznie jedynie około 14 % całkowitego kosztu produkcji surowca, musiał zostać odrzucony, ponieważ uznaje się, że zarówno indywidualnie, jak i łącznie, jest to na tyle znaczący element kosztów, że ma on wpływ na całkowite koszty przedsiębiorstwa. W przypadku kosztów pracy należy również zaznaczyć, że nie istniała możliwość pełnego sprawdzenia tych elementów, gdyż przedsiębiorstwo nie było w stanie przedstawić umów ani innych dokumentów. Dlatego też nie można było ustalić, czy koszty te odzwierciedlają wartości rynkowe.
- (30) W odniesieniu do kryterium 2 twierdzono, że Komisja nie uwzględniła zasady istotności, zgodnie z którą pominięcia lub nieprawidłowości są istotne tylko wówczas, gdy mogą one wpłynąć na decyzje gospodarcze użytkowników podejmowane na podstawie sprawozdania finansowego oraz że takie nieistotne niedociągnięcia nie muszą być zgłaszane przez audytora.
- (31) W przeciwieństwie do tego, co twierdzi grupa, istnieją poważne niedociągnięcia w księgowości przedsiębiorstw względem podstawowych zasad rachunkowości (więcej szczegółów w kolejnym motywie). Po drugie, wymóg dotyczący wyraźnego zestawu dokumentacji księgowej dla celów MET nie odnosi się do użytkownika podejmującego decyzje gospodarcze, lecz ma gwarantować, że sprawozdanie finansowe zapewnia prawdziwy i rzetelny obraz przychodów, kosztów itp. Celem dochodzenia w sprawie MET jest ustalenie, czy księgi rachunkowe są prowadzone i kontrolowane zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości.
- (32) Grupa Rainbow kwestionowała zarzut, że jej przedsiębiorstwa naruszyły elementy zasad MSR i praktyki prowadzenia rachunkowości wymienione w ocenie MET, takie jak zasada memoriałowa, zasada wiernego odzwierciedlenia transakcji i kompensacja, zasada kontynuacji działalności gospodarczej przedsiębiorstwa, zasada prawidłowej klasyfikacji pozycji bilansowych, ujmowanie strat, księgowanie w księgach rachunkowych jedynie transakcji i wpisów związanych z działalnością, poprawna klasyfikacja i amortyzacja wydatków, poszanowanie MSR lub chińskich ogólnie przyjętych zasad rachunkowości w zakresie uznawania wartości i amortyzacji aktywów. Wspomniane wyżej naruszenia MSR zostały zidentyfikowane na podstawie informacji przedstawionych przez grupę w formularzu wniosku o MET, a wszystkie kwestie poddano weryfikacji w siedzibach przedsiębiorstw. Argumenty przedstawione przez przedsiębiorstwa w tych kwestiach po ujawnieniu ustaleń dotyczących MET nie były wystarczające, aby wpłynąć na zmianę wniosku, że w odniesieniu do tych kwestii przedsiębiorstwa nie spełniły kryterium 2.
- (33) W odniesieniu do kryterium 3 grupa Rainbow twierdzi, że nieodpłatne zapewnianie przedsiębiorstwu inwestycji infrastrukturalnych jest normalnym działaniem, które ma miejsce również w warunkach gospodarki rynkowej i ma na celu przyciąganie inwestycji, oraz że takie subsydiowanie ma znikomą wpływ na sytuację finansową przedsiębiorstwa w ODP. Fakt, że przedsiębiorstwo

mogło uniknąć płatności za rozwój infrastruktury, a jednocześnie korzystało z bardzo niskich cen dzierżawy tego gruntu, nie odzwierciedla jednak normalnej sytuacji w gospodarce rynkowej. Korzyść ta miała ponadto bezpośredni wpływ na sytuację finansową przedsiębiorstwa produkcyjnego oraz jego zdolność do podejmowania decyzji w odpowiedzi na sygnały rynkowe.

- (34) Komisja przyjęła argumenty wnioskodawcy dotyczące prawa GT Enterprise do użytkowania gruntów, jak wyjaśniono w motywie 21. Przedstawione argumenty dotyczące prawa użytkowania gruntu przez inne przedsiębiorstwa nie były jednak wystarczające do zmiany ustaleń, ponieważ w jednym przypadku przedsiębiorstwo samo przyznało, że nie płaciło uzgodnionej kwoty za swoje prawo użytkowania gruntów. W przypadku innego prawa użytkowania gruntów grupa Rainbow twierdzi, że ceny gruntów w tym regionie gwałtownie wzrosły, a zatem jest rzeczą normalną, że kilka lat po przejściu grunt ten został wyceniony znacznie wyżej. Dowody dostarczone przez przedsiębiorstwo dotyczą jednak wzrostu cen nieruchomości mieszkalnych w tym regionie, a zatem nie mają znaczenia dla sprawy. Grupa Rainbow stwierdziła ostatecznie, że podejście Komisji wymagające pozytywnych dowodów na to, że przedsiębiorstwo zapłaciło cenę, która odzwierciedla wartość rynkową, nakłada nieproporcjonalny ciężar dowodu. W art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego wyraźnie wymaga się jednak, aby wniosek o przyznanie traktowania na zasadach rynkowych zawierał „wystarczające dowody, że producent działa w warunkach gospodarki rynkowej”. Z tego względu argument ten musiał zostać odrzucony.
- (35) Grupa Rainbow kwestionuje ustalenie dotyczące aktywów przeniesionych na jedno z przedsiębiorstw bez jakiegokolwiek zapłaty pieniężnej lub innej po cenach odzwierciedlających wartości rynkowe, motywując, że przedsiębiorstwo to zaprzestało produkcji w ODP. Faktycznie przedsiębiorstwo to wycofało się z produkcji, jednak nadal sprzedawało wyprodukowane wcześniej produkty na rynku krajowym. W związku z tym należało przeprowadzić ocenę MET także dla tego przedsiębiorstwa, aby upewnić się, że nie wystąpiły znaczne zakłócenia wynikające z przejścia z systemu gospodarki nierynkowej, które mogłyby mieć wpływ na ceny.
- (36) Uznaje się zatem, że GT Enterprise nie spełniło pierwszego i drugiego kryterium MET, Jintian Industrial (Nanjing) Ltd. nie spełniło kryterium drugiego i trzeciego, Golden Time Chemical (Jiangsu) Ltd. nie spełniło pierwszego, drugiego i trzeciego kryterium MET, zaś Nanjing Jinzhang Industrial Ltd. nie spełniło kryterium pierwszego, drugiego i trzeciego. Jeżeli jedno powiązane przedsiębiorstwo, którego działalność jest związana z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem, nie kwalifikuje się do MET, nie można przyznać MET grupie powiązanych przedsiębiorstw. Z tego względu, skoro

wszystkie przedsiębiorstwa ocenione indywidualnie pod względem MET nie spełniają odpowiednich kryteriów, uznaje się, że grupie Rainbow nie można przyznać MET. W tych okolicznościach, po konsultacji z Komitetem Doradczym, grupie przedsiębiorstw objętych postępowaniem odmówiono przyznania MET.

2.2. Indywidualne traktowanie (IT)

- (37) Na mocy art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, dla państw, których dotyczy ten artykuł, ustalana jest ogólnokrajowa stawka celna, z wyjątkiem przedsiębiorstw, które mogą udowodnić, że spełniają wszystkie kryteria określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego dotyczącego przyznawania traktowania indywidualnego. Celem podsumowania i łatwiejszego posługiwania się informacjami kryteria te wskazano poniżej:
- w przypadku przedsiębiorstw, będących całkowicie lub częściowo własnością spółek zagranicznych lub wspólnych przedsiębiorstw, eksporterzy mają swobodę wycofywania do kraju kapitału i zysków,
  - ceny eksportowe i wywożone ilości oraz warunki sprzedaży są swobodnie ustalane,
  - większość udziałów znajduje się w posiadaniu osób prywatnych, a urzędnicy państwowi znajdujący się w zarządzie lub zajmujący kluczowe stanowiska kierownicze są w mniejszości, lub spółka jest wystarczająco niezależna od interwencji państwa,
  - operacje wymiany są dokonywane po kursie rynkowym, oraz
  - interwencja państwa nie pozwala na obejście środków antydumpingowych, jeżeli indywidualni eksporterzy korzystają z różnych stawek celnych.
- (38) Dwóch producentów eksportujących działających w ramach grupy i dokonujących wywozu cyklaminianu sodu w ODP wnioskowało o IT. Biorąc pod uwagę, że inne przedsiębiorstwa w grupie Rainbow nie są eksporterami produktu objętego postępowaniem, nie było konieczności ich oceny w celu przyznania IT. Na podstawie informacji dostępnych i zweryfikowanych podczas wizyt weryfikacyjnych stwierdzono, że tych dwóch producentów eksportujących spełnia wymogi przewidziane w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego i w związku z tym można im przyznać IT.

2.3. Dumping

2.3.1. Państwo analogiczne

- (39) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, należy ustalić na podstawie ceny lub wartości skonstruowanej dla państwa trzeciego o gospodarce rynkowej (państwo analogiczne).
- (40) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja zasygnalizowała swój zamiar wykorzystania Indonezji (państwo analogiczne w pierwotnym dochodzeniu) jako odpowiedniego państwa analogicznego dla celów ustalenia wartości normalnej, a zainteresowane strony zostały poproszone o zgłaszanie uwag w tej sprawie.
- (41) Komisja nie otrzymała żadnych uwag w odniesieniu do wyboru państwa analogicznego.
- (42) Komisja starała się nawiązać współpracę z producentami w Indonezji. Pisma i odpowiednie kwestionariusze wysłano do wszystkich znanych przedsiębiorstw. Spośród kilku przedsiębiorstw, z którymi nawiązano kontakt, tylko jeden producent przedstawił informacje konieczne do określenia wartości normalnej i zgodził się na częściową współpracę w ramach przeglądu. Ponieważ przedsiębiorstwo nie wyraziło zgody na wizyty weryfikacyjne w swojej siedzibie, Komisja przeanalizowała dostarczone informacje pod względem ich kompletności i spójności. Informacje uznano za wystarczające i wiarygodne do określenia wartości normalnej, a w stosownych przypadkach indonezyjski producent przedstawił wyjaśnienia, o które wniosowała Komisja. Informacje zostały sprawdzone przez porównanie z informacjami dostarczonymi w ramach wniosku o wszczęcie przeglądu.
- (43) W ramach dochodzenia ustalono, że Indonezja posiada konkurencyjny rynek w odniesieniu do produktu podobnego.
- (44) W ramach dochodzenia wykazano również, że wielkość produkcji współpracującego indonezyjskiego producenta stanowi znacznie więcej niż 5 % wielkości chińskiego wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii, dlatego też przedmiotowa produkcja jest reprezentatywna pod względem wielkości. Jeżeli chodzi o jakość, specyfikacje techniczne i standardy produktu podobnego w Indonezji, nie stwierdzono żadnych znaczących ogólnych różnic w porównaniu z produktami chińskimi. Dlatego też rynek indonezyjski uznano za wystarczająco reprezentatywny do określenia wartości normalnej.
- (45) Należy zauważyć, że według informacji będących w posiadaniu Komisji oprócz znanych producentów w Hiszpanii, ChRL i Indonezji nigdzie indziej na świecie nie istnieją zakłady produkcyjne.

- (46) Mając to na uwadze, stwierdzono, że Indonezja jest odpowiednim państwem analogicznym w rozumieniu art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

2.3.2. Określenie wartości normalnej

- (47) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalna została określona na podstawie informacji uzyskanych od producenta w państwie analogicznym, jak podano poniżej. Należy zauważyć, że indonezyjski producent został objęty poprzednim dochodzeniem dotyczącym przywozu cyklamianu sodu z Indonezji⁽¹⁾. Dane dostarczone obecnie przez przedsiębiorstwo w odpowiedzi na kwestionariusz uznano za wiarygodną i mocną podstawę do ustalenia wartości normalnej do celów niniejszego dochodzenia. Średnia cena sprzedaży, jak również średni koszt produkcji, wykazywały podobne tendencje co zmiany średnich kosztów surowca. Ponadto tendencję tę można potwierdzić podobną zmianą średnich kosztów surowca obserwowaną na rynku Unii.
- (48) Krajowa sprzedaż produktu podobnego przez tego producenta indonezyjskiego została uznana za reprezentatywną pod względem wielkości w porównaniu z produktem objętym postępowaniem wywozonym do Unii przez grupę przedsiębiorstw z ChRL objętą postępowaniem.
- (49) Komisja zidentyfikowała następnie typy produktów sprzedawane w kraju przez producenta w państwie analogicznym, które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z typami sprzedawanymi na wywóz do Unii. Standardowy typ produktu producenta indonezyjskiego uznano za bezpośrednio porównywalny.
- (50) W odniesieniu do standardowego rodzaju produktu sprzedawanego przez producenta na rynku krajowym i uznanego za bezpośrednio porównywalny z rodzajem sprzedawanym na wywóz do Unii ustalono, czy sprzedaż krajowa jest wystarczająco reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową określonego rodzaju cyklamianu sodu uznano za wystarczająco reprezentatywną, jeżeli ogólna wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju w OD stanowiła co najmniej 5 % ogólnej wielkości sprzedaży porównywalnego rodzaju wywożonego do Unii przez grupę przedsiębiorstw objętą postępowaniem.
- (51) Zbadano również, czy sprzedaż krajowa mogłaby zostać uznana za sprzedaż dokonywaną w ramach zwykłego obrotu handlowego, przez ustalenie w odniesieniu do standardowego rodzaju produktu odsetka sprzedaży z zyskiem na rzecz niezależnych klientów na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem. Ponieważ wielkość sprzedaży z zyskiem produktu podobnego każdego rodzaju produktu stanowiła ponad 80 %

⁽¹⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 492/2010 (Dz.U. L 140 z 8.6.2010, s. 2).

całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju, a średnia ważona cena tego rodzaju była równa lub wyższa od kosztów produkcji, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona cen sprzedaży krajowej ogółem tego rodzaju dokonanej w OD, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem czy nie.

- (52) Przy określaniu wartości normalnej rodzaju produktu, który nie był sprzedawany na rynku krajowym przez producenta w państwie analogicznym, wykorzystano średnią ważoną cenę sprzedaży dla sprzedaży ogółem standardowego rodzaju produktu po dostosowaniu jej ze względu na różnice między dwoma rodzajami produktu.

2.3.3. Cena eksportowa

- (53) Wszyscy producenci eksportujący w ramach grupy przedsiębiorstw objętej postępowaniem dokonywali sprzedaży eksportowej do Unii za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego mającego siedzibę poza terytorium Unii. Cenę eksportową ustalono na podstawie cen produktu przy jego sprzedaży przez powiązane przedsiębiorstwo handlowe do Unii, tj. niezależnemu nabywcy, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych.

2.3.4. Porównanie

- (54) Wartość normalną i cenę eksportową porównywano na podstawie ceny *ex-works*. Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na cenę i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z powyższym wprowadzono dostosowania uwzględniające różnice w zakresie transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych i kosztów kredytu, o ile były one stosowne i prawidłowo udokumentowane.

2.3.5. Margines dumpingu

- (55) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu został ustalony na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową dla wszystkich producentów eksportujących.
- (56) Porównanie to wykazało, że margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy przed ocleniem, wynosi 14,2 %.

2.4. Trwały charakter zmienionych okoliczności

- (57) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy zmieniły się okoliczności, w oparciu o które ustalono obecny margines dumpingu, i czy zmiany te mają charakter trwały.
- (58) Obecne ustalenia są oparte na odrzuconym wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych w odniesieniu do grupy przedsiębiorstw objętej postępowaniem

w ramach obecnego przeglądu. Członkowi grupy powiązanych przedsiębiorstw objętemu pierwotnym dochodzeniem, GT Enterprise, przyznano natomiast MET. Okoliczności, które doprowadziły do innego wniosku, występują przede wszystkim ze względu na fakt, że w ramach obecnego przeglądu dochodzeniem objęto cztery przedsiębiorstwa w ramach grupy, zaś w pierwotnym dochodzeniu – jedynie GT Enterprise. Grupa została niedawno poddana rozszerzeniu i reorganizacji przy znacznych inwestycjach i nic nie świadczy o tym, że sytuacja ta zmieni się w przewidywalnej przyszłości. Po drugie, w odniesieniu do GT Enterprise stwierdzono, że nieprowadzenie wyraźnego zestawu dokumentacji księgowej kontrolowanej zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości jest już utrwaloną praktyką tego przedsiębiorstwa i nic nie wskazuje na to, że sytuacja ta zmieni się w przyszłości. Co więcej, statut przedsiębiorstwa pozwalający na wpływ państwa obowiązuje od dłuższego czasu i nic nie wskazuje na jego zmianę w przyszłości. W tych okolicznościach uznaje się, że brak statusu MET tej grupy ma charakter trwały.

- (59) Ponadto w odniesieniu do ceny eksportowej w toku dochodzenia wykazano pewną stabilność w polityce cenowej grupy przedsiębiorstw objętej postępowaniem w dłuższym okresie, ponieważ cena produktu objętego postępowaniem pobierana od Unii i innych państw trzecich nie różniła się w znaczny sposób i podlegała tym samym tendencjom między 2007 r. a ODP. Potwierdza to wniosek, że obliczony na nowo margines dumpingu ma prawdopodobnie charakter trwały.

- (60) Uznano zatem, że w toku dochodzenia wykazano, że struktura i zachowanie grupy przedsiębiorstw objętej postępowaniem oraz okoliczności, które doprowadziły do wszczęcia obecnego przeglądu, prawdopodobnie nie ulegną zmianie w najbliższej przyszłości w sposób, który wpłynąłby na ustalenia poczynione w ramach obecnego przeglądu. Dlatego też stwierdzono, że zmiana okoliczności ma charakter trwały, a stosowanie środka na obecnym poziomie nie jest już wystarczające dla zrównoważenia skutków dumpingu.

3. ZMIANA ŚRODKÓW ANTYDUMPINGOWYCH

- (61) W świetle ustaleń o zwiększonym dumpingu oraz trwałym charakterze zmiany okoliczności stwierdza się, iż obowiązujące środki nie są dłużej wystarczające do przeciwdziałania dumpingowi wyrządzającemu szkodę. Środki wprowadzone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 492/2010 dotyczące przywozu cyklaminianu sodu pochodzącego z ChRL powinny zatem zostać zmienione w odniesieniu do GT Enterprise, a to samo cło powinno być nałożone na innego producenta eksportującego z grupy poprzez odpowiednią zmianę tego rozporządzenia.

- (62) W obecnym przeglądzie nie można ustalić indywidualnego marginesu szkody, ponieważ przegląd ogranicza się do zbadania dumpingu w odniesieniu do GT Enterprise oraz powiązanych z nim przedsiębiorstw w ramach grupy. Dlatego też margines dumpingu ustalony w obecnym przeglądzie porównano z marginesem szkody ustalonym w pierwotnym dochodzeniu. Jako że

margines szkody ustalony w pierwotnym dochodzeniu był wyższy niż margines dumpingu ustalony w obecnym przeglądzie, na grupę przedsiębiorstw objętą postępowaniem należy nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na poziomie marginesu dumpingu ustalonego w obecnym przeglądzie.

- (63) Ze względu na formę środka uznano, że zmienione cło antydumpingowe powinno mieć taką samą formę jak cła nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 492/2010. W celu zapewnienia skuteczności środków i zniechęcenia do manipulacji cenowych za właściwe uznano nałożenie ceł w formie określonej kwoty za kilogram. W związku z tym cło antydumpingowe na przywóz produktu objętego postępowaniem, wyprodukowanego i sprzedawanego na wywóz do Unii przez grupę przedsiębiorstw objętą postępowaniem, obliczone na podstawie marginesu dumpingu ustalonego w obecnym przeglądzie i wyrażone jako określona kwota za kilogram, powinno wynosić 0,23 EUR za kilogram.

4. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (64) Grupa przedsiębiorstw objęta postępowaniem, jak również inne zainteresowane strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano złożyć wniosek dotyczący zmiany obowiązujących środków antydumpingowych.
- (65) Grupa Rainbow zgłosiła uwagi co do ujawnienia ostatecznych ustaleń. Uwagi te odnosiły się głównie do wycofania skargi w toczącym się dochodzeniu dotyczącym przywozu cyklamianu sodu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej ograniczonym do dwóch chińskich producentów eksportujących: Fang Da Food Additive (Shen Zhen) Limited oraz Fang Da Food Additive (Yang Quan) Limited („grupa Fang Da”) („postępowanie równoległe”) ⁽¹⁾. Grupa Rainbow twierdziła, że wycofanie skargi w postępowaniu równoległym powinno, z logicznego i prawnego punktu widzenia, prowadzić również do zniesienia środków antydumpingowych stosowanych wobec innych producentów w ChRL lub co najmniej do zakończenia obecnego przeglądu w odniesieniu do grupy Rainbow.
- (66) Grupa zażądała zniesienia środków antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 492/2010, argumentując, że ze względu na brak jakiegokolwiek ustalenia, że przywóz przez Fang Da nie odbywał się po cenach dumpingowych lub że przywóz przez Fang Da nie wyrządzał szkody, zasada niedyskryminacji zawarta w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego upoważnia do zniesienia nałożonych środków antydumpingowych. Na poparcie swojego argumentu grupa powołała się na poprzednie rozporządzenia Rady, gdzie równoległe przeglądy okresowe dotyczące przywozu z niektórych państw zostały zakończone bez nałożenia środków w następstwie niewprowadzenia środków w dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozu tych samych produktów z innych państw

(DAKE ⁽²⁾), wyroby walcowane płaskie wykonane z żelaza lub stali węglowej ⁽³⁾). Należy jednak zauważyć, że te przypadki odnoszą się do dochodzeń, które dotyczyły kilku państw, a zasada niedyskryminacji była stosowana wobec przywozu z różnych państw. Po drugie, w tych przypadkach powodem zniesienia środków wobec niektórych państw był fakt, że na inne państwa nie nałożono środków, ponieważ Rada nie przyjęła wniosku w przepisowych terminach (DAKE, wyroby walcowane płaskie wykonane z żelaza lub stali węglowej). Zatem mimo że w wymienionych przypadkach rzeczywiście konieczne było zakończenie postępowań równoległych w sprawie środków antydumpingowych w celu poszanowania zasady niedyskryminacji, nie ma to znaczenia dla obecnego przeglądu. Kolejne odniesienie do podejścia przyjętego w sprawie glutaminianu monosodowego ⁽⁴⁾ dotyczy przypadku, gdy skarżący zamierzał wycofać swoją skargę dotyczącą przywozu z Brazylii, mimo że stwierdzono, że przywóz ten odbywał się po cenach dumpingowych. W tym przypadku planowano nieprzyjęcie wycofania skargi, ponieważ uznano, że wprowadzanie środków w stosunku do innych państw przy braku środków przeciwko Brazylii byłoby dyskryminujące.

- (67) Ponadto te dwie sytuacje różnią się od siebie. W postępowaniu równoległym skarga została wycofana i uznano, że zakończenie postępowania nie jest sprzeczne z interesem Unii. W obecnym przeglądzie wniosek został utrzymany i ustalono, że dumping ze strony grupy Rainbow wzrósł. Z tego względu podniesienie ceł w stosunku do tej grupy nie stanowi dyskryminacji.
- (68) Grupa Rainbow twierdziła także, że wycofanie skargi powinno doprowadzić do zakończenia obecnego przeglądu w odniesieniu do grupy Rainbow, ponieważ te dwa postępowania wszczęto na podstawie tego samego dokumentu procesowego, obejmowały one ten sam okres dochodzenia oraz w skardze skarżący z praktycznych powodów traktował grupę Fang Da i grupę Rainbow łącznie.
- (69) Po drugie, grupa twierdziła, że pomimo wszczęcia dochodzenia przeciwko grupie Fang na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego, dochodzenie dotyczące przywozu przez grupę Fang Da i przegląd okresowy dotyczący przywozu przez grupę Rainbow stanowią w swojej istocie, zarówno z prawnego, jak i z praktycznego punktu widzenia, to samo postępowanie. Ponadto grupa stwierdziła, że art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, tworząc rozróżnienie między postępowaniem i dochodzeniem, oznacza w praktyce, że chociaż grupa Fang Da została objęta zerową stawką cła w następstwie pierwotnego dochodzenia, pozostaje ona nadal przedmiotem postępowania. Z tego powodu wycofanie skargi dotyczącej przywozu przez grupę Fang Da powinno, zdaniem grupy Rainbow, doprowadzić także do zakończenia obecnego przeglądu.

⁽²⁾ Dz.U. L 22 z 27.1.2000, s. 1, motywy 134 i 135.

⁽³⁾ Dz.U. L 294 z 17.9.2004, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 264 z 29.9.1998, s. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. C 50 z 17.2.2011, s. 9.

- (70) W tej kwestii należy zaznaczyć, że dokument przedstawiony przez skarżącego stanowił zarówno skargę w sprawie wszczęcia dochodzenia antydumpingowego na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego, jak i wniosek o przeprowadzenie tego przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Skarżący przedstawił również wystarczające dowody uzasadniające indywidualne wszczęcie obydwu postępowań. Komisja faktycznie w drodze dwóch oddzielnych zawiadomień o wszczęciu rozpoczęła dochodzenie na podstawie art. 5 oraz przegląd okresowy. Tym samym dochodzenie antydumpingowe na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego oraz przegląd tymczasowy na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego stanowią dwa różne postępowania.
- (71) Grupa Rainbow przedstawiła dalsze argumenty na poparcie możliwych powodów wycofania skargi. Biorąc pod uwagę, że argumenty te są hipotetyczne i nieistotne, nie można się do nich odnieść i wobec tego zostają odrzucone.
- (72) Wreszcie grupa Rainbow stwierdziła, że Komisja w oczywisty sposób naruszyła jej prawa do dziesięciu dni na zgłoszenie uwag na temat ujawnienia ostatecznych ustaleń, gdyż wersja pisma o wycofaniu skargi niemająca charakteru poufnego została przedstawiona grupie 7 dni przed upływem terminu zgłaszania uwag.
- (73) Jak wyjaśniono w motywie 70, dochodzenie na podstawie art. 5, w którym grupa Rainbow otrzymała pismo informacyjne o wycofaniu skargi, jest odrębnym postępowaniem od obecnego przeglądu. Grupa Rainbow była stroną zainteresowaną w przeglądzie na podstawie art. 5 i jest to jedyny powód, dla którego została poinformowana o wycofaniu skargi. Pismo powiadamiające nie stanowiło części ujawnienia ostatecznych ustaleń w ramach obecnego przeglądu. Grupa Rainbow miała 30 dni na przesłanie uwag na temat ujawnienia ostatecznych ustaleń w obecnym postępowaniu. W związku z tym jej prawo do wystarczającej ilości czasu na zgłoszenie uwag nie zostało naruszone.
- (74) Podsumowując, otrzymane uwagi nie uzasadniały zmiany powyższych wniosków,

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 maja 2012 r.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do tabeli w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (WE) nr 492/2010 wprowadza się zmiany poprzez zastąpienie poniższych informacji:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Stawka cła (EUR na kg)	Dodatkowy kod TARIC
„Chińska Republika Ludowa	Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co. Ltd, Shanglilang, Cha Shan Industrial Area, Buji Town, Shenzhen City, Guangdong Province, Chińska Republika Ludowa	0,11	A473”

tekstem w brzmieniu:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Stawka cła (EUR na kg)	Dodatkowy kod TARIC
„Chińska Republika Ludowa	Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co. Ltd, Shanglilang, Cha Shan Industrial Area, Buji Town, Shenzhen City, Guangdong Province, Chińska Republika Ludowa; Golden Time Chemical (Jiangsu) Co., Ltd., No. 90-168, Fangshui Road, Chemical Industry Zone, Nanjing, Jiangsu Province, Chińska Republika Ludowa	0,23	A473”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady
N. WAMMEN
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 399/2012**z dnia 7 maja 2012 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy poddział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami Unii Europejskiej, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.

(4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 maja 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Niezmontowany artykuł (tzw. siatka zabezpieczająca do trampoliny) składający się z:</p> <ul style="list-style-type: none"> — siatki z 6 zatrzaskami, — 6 górnych metalowych słupków pokrytych tworzywem sztucznym komórkowym, — 6 dolnych metalowych słupków pokrytych tworzywem sztucznym komórkowym oraz spawanych wsporników montażowych, — 12 gumowych taśm z haczykami, — 12 wkrętów z nakrętkami blokującymi. <p>Każdy górny słupek należy połączyć z dolnym słupkiem, który mocuje się następnie do nóg trampoliny przy użyciu wkrętów i nakrętek blokujących.</p> <p>Siatka jest uszyta w kształcie cylindra, a jej rozmiar dostosowany jest do konkretnej trampoliny. Siatka posiada wejście, które można zamknąć za pomocą zamka błyskawicznego.</p> <p>Zatrzaski na górnej części siatki należy przymocować do górnej części metalowych słupków.</p> <p>Za pomocą gumowych taśm z haczykami dolną część siatki należy przypiąć do stelaża trampoliny.</p>	9506 91 90	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1, 2 a) i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, uwagę 1 t) do sekcji XI, uwagę 3 do działu 95 oraz brzmienie kodów CN 9506, 9506 91 i 9506 91 90.</p> <p>Uwzględniając kształt i cechy charakterystyczne siatki zabezpieczającej, a zwłaszcza fakt, iż jest ona gotowa do zainstalowania na konkretnej trampolinie ze względu na obecność metalowych słupków, wkrętów, nakrętek, zatrzasków i gumowych taśm z haczykami, siatka zabezpieczająca nadaje się do stosowania wyłącznie z odpowiednią trampoliną (zob. uwaga 3 do działu 95). Siatkę zabezpieczającą należy zatem uważać za akcesorium artykułu do ogólnych ćwiczeń fizycznych objętego pozycją 9506.</p> <p>Wyklucza się klasyfikację do pozycji 5608 jako pozostałe gotowe siatki, ponieważ artykuły objęte działem 95 są wyłączone z sekcji XI (zob. uwaga 1 t) do sekcji XI).</p> <p>W związku z tym siatkę zabezpieczającą do trampoliny należy klasyfikować do kodu CN 9506 91 90 jako pozostałe artykuły i wyposażenie do ogólnych ćwiczeń fizycznych, sprzęt gimnastyczny lub lekkoatletyczny.</p>

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 400/2012**z dnia 7 maja 2012 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

Uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury Scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 ustaliło ogólne reguły interpretacji Nomenklatury Scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze Scalonej, bądź, która dodaje do niej jakiegokolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Na mocy wyżej wymienionych ogólnych reguł towary opisane w kolumnie 1 z tabeli przedstawionej w załączniku powinny być klasyfikowane według Nomenklatury Scalonej do kodu CN, określonego w kolumnie 2 z przyczyn określonych w kolumnie 3.

(4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towary opisane w kolumnie 1 załączonej tabeli są obecnie klasyfikowane w ramach Nomenklatury Scalonej według odpowiednich kodów CN wskazanych w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 maja 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja kod CN	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Artykuł posiadający kształt prawie kwadratowy, stylizowany na słonia, o wymiarach w przybliżeniu 32 cm × 48 cm × 24 cm, składający się z dwóch połówek, które są wykonane z uformowanego, sztywnego tworzywa sztucznego. Posiada on cztery kółka i przypinany pasek na ramię, który może również być użyty do ciągnięcia artykułu.</p> <p>Dwie połówki są utrzymywane razem integralnym szwem zawiasowym przez dolną część oraz dwoma zatrzaskami na przeciwległych końcach, które uniemożliwiają natychmiastowe, całkowite otwarcie artykułu. Zawiasy umożliwiają rozłożenie otwartego artykułu płasko na podłożu.</p> <p>Jedna połówka artykułu jest wyposażona w dwa paski z materiału włókienniczego tworzące kształt litery X po połączeniu za pomocą zapięcia. Ma ona również małą płaską kieszeń z materiału włókienniczego w jej wewnętrznej części. Druga połówka artykułu jest wyposażona w klapę oddzielającą z materiału włókienniczego zawierającą jedną płaską kieszeń z zamkiem błyskawicznym. Klapa oddzielająca jest przytwierdzona do boku artykułu, na którym znajdują się zawiasy, i może być przymocowana do przeciwnej strony tej połówki.</p> <p>(waliza)</p> <p>(Zobacz fotografie nr 660 A i B) (*)</p>	4202 12 50	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1. i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, uwagę 1 d) do działu 95 oraz brzmienie kodów CN 4202, 4202 12 i 4202 12 50.</p> <p>Artykuł ma obiektywne cechy charakterystyczne waliz objętych pozycją 4202, na przykład uformowane, sztywne tworzywo sztuczne, zawiasy, system zamknięć, paski, klapa oddzielająca i kieszenie, kółka, oraz fakt, że jest ukształtowany i może być używany jako pojemnik, który otwiera się jak typowa walizka z zawiasami. Te cechy charakterystyczne wskazują, że artykuł należy uważać za walizę, a nie zabawkę na kółkach. Zatem wykluczona jest klasyfikacja do pozycji 9503 jako zabawki na kółkach podobnej do samochodzików poruszanych pedałami.</p> <p>Zatem artykuł należy klasyfikować do kodu CN 4202 12 50 jako walizę z uformowanego tworzywa sztucznego.</p>

(*) Fotografie mają charakter wyłącznie informacyjny.

660 A

660 B

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 401/2012**z dnia 7 maja 2012 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakiegokolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3. tej tabeli.

- (4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez osobę, której takiej informacji udzielono, przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾.

- (5) Komitet Kodeksu Celnego nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 maja 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Stożkowaty artykuł (o wysokości w przybliżeniu 40 cm), wykonany przez zszycie razem 2 włókninowych trójkątnych elementów z czerwonego materiału włókienniczego, ozdobiony białą lamówką u podstawy, i z białym pomponem na górze.</p> <p>(nakrycie głowy)</p> <p>(Zobacz fotografia nr 658) (*)</p>	6505 00 90	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1. i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 6505 i 6505 00 90.</p> <p>Oprócz kapeluszy dla lalek, innych kapeluszy o charakterze zabawek lub artykułów karnawałowych, kapelusze oraz pozostałe nakrycia głowy wszelkiego rodzaju, niezależnie od materiałów, z których są wykonane oraz ich zamierzonego użycia, klasyfikowane są do działu 65 (zob. również Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego do działu 65, Uwagi ogólne, akapit pierwszy).</p> <p>Nakrycia głowy wykonane z koronki, filcu lub innych materiałów włókienniczych, w kawałku, klasyfikowane są do pozycji 6505 (zob. również Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego do pozycji 6505, akapit pierwszy).</p> <p>Na mocy uwagi 1 o) do sekcji XI (Materiały i artykuły włókiennicze), nakrycia głowy objęte działem 65 wykluczone są z tej sekcji.</p> <p>Artykuły włókiennicze, które mają funkcję użytkową są wykluczone z działu 95, nawet jeśli mają wzór świąteczny (zob. również Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego do pozycji 9505, pkt (A), akapit ostatni. Zatem wyklucza się klasyfikację do podpozycji 9505 10 90 jako pozostałe artykuły bożonarodzeniowe.</p> <p>Artykuł wyraźnie posiada cechy charakterystyczne nakrycia głowy i jest przeznaczony do noszenia jako takie.</p> <p>Artykuł należy zatem klasyfikować do kodu CN 6505 00 90 jako nakrycie głowy.</p>

(*) Fotografia ma charakter wyłącznie informacyjny.

658

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 402/2012

z dnia 10 maja 2012 r.

nakładające tymczasowe cło antidumpingowe na przywóz grzejników aluminiowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Wszczęcie postępowania

(1) W dniu 12 sierpnia 2011 r. Komisja Europejska („Komisja”) powiadomiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) o wszczęciu postępowania antidumpingowego w odniesieniu do przywozu do Unii grzejników aluminiowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”).

(2) Postępowanie zostało wszczęte w następstwie skargi złożonej przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Producentów Grzejników Aluminiowych (International Association of Aluminium Radiator Manufacturers Limited Liability Consortium – AIRAL S.c.r.l. – „skarżący”), reprezentujące znaczącą część, w tym przypadku ponad 25 %, łącznej unijnej produkcji grzejników aluminiowych. Skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na dumping wymienionego produktu i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia dochodzenia.

2. Strony zainteresowane postępowaniem

(3) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu postępowania skarżącego, innych znanych producentów unijnych, producentów eksportujących z ChRL, producentów w państwie analogicznym, importerów, dystrybutorów,

i inne zainteresowane strony, a także przedstawicieli ChRL. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.

(4) Skarżący, inni producenci unijni, producenci eksportujący w ChRL, importerzy i dystrybutorzy przedstawili swoje opinie. Wszystkie zainteresowane strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

(5) Ze względu na dużą liczbę producentów unijnych, importerów i producentów eksportujących w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano kontrolę wrywkową, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności dokonania kontroli wrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, importerzy i producenci eksportujący zostali poproszeni o zgłoszenie się do Komisji i o przedłożenie wyszczególnionych w zawiadomieniu o wszczęciu podstawowych informacji na temat ich działalności związanej z produktem objętym postępowaniem (zgodnie z definicją w sekcji 3 poniżej) w okresie od lipca 2010 do czerwca 2011 r.

(6) Aby umożliwić producentom eksportującym złożenie wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) lub o indywidualne traktowanie („IT”), gdyby wyrazili oni takie życzenie, Komisja przesłała formularze wniosków zainteresowanym producentom eksportującym oraz władzom ChRL. Tylko jedna grupa przedsiębiorstw, Sira (Tianjin) Aluminium Products Co. Ltd oraz Sira Group (Tianjin) Heating Radiators Co. Ltd („grupa Sira”), zgłosiła się i wystąpiła o MET. Wnioski o IT otrzymano od Zhejiang Flyhigh Metal Products Co. oraz Ltd. Metal Group Co., Ltd.

(7) W odniesieniu do producentów unijnych, jak należy wyjaśnić w motywie 24 poniżej, ośmiu producentów unijnych przedstawiło wymagane informacje i zgodziło się na włączenie do próby. Na podstawie informacji otrzymanych od współpracujących producentów unijnych Komisja dokonała doboru próby składającej się z czterech producentów unijnych na podstawie wielkości ich sprzedaży/produkcji, rozmiaru ich przedsiębiorstwa i jego lokalizacji geograficznej w Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. C 236, 12.8.2011, s. 18.

- (8) Jak objaśniono w motywie 27 poniżej, tylko trzech niepowiązanych importerów przesłało wymagane informacje i zgodziło się na włączenie do próby. Jednak dwóch z tych importerów nie dokonywało przywozu/zakupu produktu objętego postępowaniem. Dlatego też w związku z ograniczoną liczbą współpracujących importerów kontrolę wyrywkową uznano za niepotrzebną.
- (9) Jak wyjaśniono w motywie 28 poniżej, 18 producentów eksportujących w ChRL przedstawiło wymagane informacje i zgodziło się na włączenie do próby. Na podstawie informacji otrzymanych od tych stron Komisja wybrała do próby dwóch producentów eksportujących o największej wielkości wywozu do Unii.
- (10) Komisja przesłała kwestionariusze do wszystkich znanych zainteresowanych stron oraz do wszystkich innych przedsiębiorstw, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu, mianowicie do producentów eksportujących w ChRL, czterech producentów unijnych objętych próbą, współpracujących importerów w Unii oraz do Europejskiej Organizacji Konsumentów (BEUC) z prośbą o przekazanie kwestionariusza dla użytkowników spółkom powiązanym.
- (11) Odpowiedzi otrzymano od dwóch objętych próbą producentów eksportujących w ChRL, od czterech objętych próbą producentów unijnych i jednego niepowiązanego importera. Na pytania zawarte w kwestionariuszu nie udzielił odpowiedzi żaden użytkownik.
- (12) Ponadto otrzymano jeden wniosek o badanie indywidualne zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego od jednej grupy powiązanych producentów eksportujących. Badanie tych wniosków na etapie tymczasowym byłoby jednak zbyt uciążliwe. Decyzja o tym, czy przedsiębiorstwu zostanie przyznane badanie indywidualne, zostanie podjęta na ostatecznym etapie.
- (13) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do wstępnego określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci w Unii

- Armatura Kraków SA, ul. Zakopiańska 72, 30-418 Kraków, Polska;
- Fondital S.p.A., via Cerreto 40, 25079 Vobarno, Brescia, Włochy;
- Global Srl, via Rondinera 51, 24060 Rogno, Bergamo, Włochy;

- Radiatori 2000 S.p.A., via Francesca 54/A, 24040 Ciserano, Bergamo, Włochy

Importerzy w Unii

- Hydroland Chorobik Gawęda Malec Wojtycza Sp.j., Jawornik 658, 32-400 Myślenice, Polska.

Producenci eksportujący w ChRL

- Zhejiang Flyhigh Metal Products Co., Ltd. („Zhejiang Flyhigh”), Jinyun
- Metal Group Co., Ltd., Wuyi

3. Okres objęty dochodzeniem

- (14) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 lipca 2010 r. do dnia 30 czerwca 2011 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od stycznia 2008 r. do końca OD („okres badany”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (15) Produkt objęty postępowaniem to grzejniki aluminiowe i elementy lub sekcje, z których składa się taki grzejnik, nawet połączonych w całość, z wyłączeniem grzejników i ich elementów i sekcji typu elektrycznego („produkt objęty postępowaniem”). Produkt objęty postępowaniem jest obecnie objęty kodami CN ex 7615 10 10, ex 7615 10 90, ex 7616 99 10 i ex 7616 99 90.
- (16) Definicja produktu została zakwestionowana przez grupę Sira z powodu rzekomej różnicy między dwoma procesami produkcji, które są stosowane do wytworzenia grzejników. W grupie Sira jest dwóch chińskich producentów eksportujących, z których jeden stosował technologię odlewania ciśnieniowego, podczas gdy drugi stosował metodę ekstruzji. Grupa Sira twierdziła, że metoda ekstruzji powinna zostać wyłączona z definicji produktu objętego postępowaniem z uwagi na rzekome różnice w zakresie właściwości fizycznych i technicznych, surowców, kosztów produkcji i cen sprzedaży oraz ze względu na fakt, że technika ekstruzji nie jest powszechna w UE i w ChRL.
- (17) Inna chińska strona, Chińska Izba Gospodarcza ds. Przywozu i Wywozu Maszyn i Produktów Elektronicznych („CCCME”), zwróciła się z wnioskiem o udzielenie wyjaśnień w tej kwestii ze względu na różnice w kosztach i cenach grzejników wytwarzanych tymi dwoma metodami produkcji.

- (18) W tym względzie, chociaż istnieją drobne różnice, oczywiste jest, że grzejniki wytwarzane obiema metodami mają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same zastosowania. Grzejniki wytwarzane obiema metodami są w dużym stopniu substytucyjne. Te podstawowe cechy to przede wszystkim lekkość, niska bezwładność cieplna i wysokie przewodnictwo ciepła. Różnice w kosztach i cenach oraz fakt, że technologia ekstruzji może obejmować stosowanie nieco odmiennego stopu aluminium, nie zmieniają tych podstawowych właściwości. W kwestii porównania cen wszelkie różnice są odpowiednio uwzględnione w strukturze systemu porównywania rodzajów produktu stosowanego w niniejszym dochodzeniu („system PCN”), co oznacza, że dokonane zostaną jedynie porównania produktów do siebie podobnych.
- (19) Ponadto grzejniki aluminiowe powinny zostać uznane za pojedynczy produkt, niezależnie od ich procesu produkcji, ponieważ są one sprzedawane poprzez te same kanały sprzedaży oraz ponieważ użytkownicy końcowi i konsumenci postrzegają je jako wykonane z aluminium (z dobrze znanymi właściwościami jak wspomniano powyżej), bez dokonywania rozróżnienia ze względu na metodę produkcji. W związku z powyższym argument ten odrzuca się.
- (20) CCCME zakwestionowała również fakt, że grzejniki z blachy stalowej grubej lub nawet z żeliwa nie są włączone w zakres definicji produktu. Jednak mimo że takie produkty mają podobne zastosowania, posiadają odmienne podstawowe właściwości fizyczne i techniczne, gdyż podstawowy surowiec (stop aluminium) jest zastąpiony żelazem lub stalą, które mają odmienne cechy fizyczne i techniczne pod względem wagi, bezwładności cieplnej i zdolności przewodzenia. Z tego względu argument ten zostaje odrzucony.
- (21) CCCME poczyniła dalsze uwagi odnoszące się do wspomnianej w skardze sprzedaży w drodze „postępowań przetargowych”. Uwagi te wskazują na to, że CCCME zakłada, że dotyczy to zamówień publicznych. Postępowania przetargowe, o których mowa w skardze, dotyczyły jednak zwykłych praktyk biznesowych, gdzie unijni nabywcy grzejników zwracają się do potencjalnych dostawców o podanie cen przed złożeniem zamówienia. Żaden przypadek przywozu z Chin, który uwzględniono w obliczeniach, nie odbył się w drodze udzielenia zamówienia publicznego.
- (22) CCCME zgłosiła także uwagi co do wspomnianych w skardze „grzejników dekoracyjnych”, które miałyby być wyłączone z definicji produktu. Uwagi te wynikały z kolejnego nieporozumienia, gdyż definicja produktu nie wyłącza takich grzejników. Powyższe uwagi zostały więc odrzucone.

2. Produkt podobny

- (23) Dochodzenie wykazało, że grzejniki aluminiowe produkowane i wywożone z ChRL oraz grzejniki aluminiowe produkowane i sprzedawane w Unii przez producentów unijnych mają te same podstawowe właściwości fizyczne

i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania, dlatego też uznaje się je za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. KONTROLA WYRYWKOWA

1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (24) Ze względu na dużą liczbę producentów unijnych w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano możliwość zastosowania kontroli wyrywkowej w celu ustalenia szkody zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- (25) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że dokonała tymczasowego doboru próby producentów unijnych. Próba ta składała się z czterech przedsiębiorstw, spośród ośmiu producentów unijnych, o których wiadomo było, że wytwarzają oni produkt podobny, wybranych na podstawie ich wielkości sprzedaży, ich wielkości i lokalizacji geograficznej w Unii. Reprezentowali oni 66 % łącznej szacowanej produkcji unijnej w OD. Zainteresowane strony zostały wezwane do zapoznania się z dokumentacją do wglądu dla zainteresowanych stron i przedłożenia uwag na temat stosowności tego wyboru w terminie 15 dni od daty publikacji zawiadomienia o wszczęciu. Jedna z zainteresowanych stron zwróciła się o uwzględnienie przy doborze próby także wielkości produkcji. W związku z tym zgodzono się na zmianę próby. Żadna z zainteresowanych stron nie zaprotestowała przeciwko ostatecznej próbie składającej się z czterech przedsiębiorstw.

2. Kontrola wyrywkowa importerów niepowiązanych

- (26) Ze względu na potencjalnie dużą liczbę importerów uczestniczących w postępowaniu w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano możliwość zastosowania kontroli wyrywkowej odnośnie do importerów zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- (27) Tylko trzech niepowiązanych importerów dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na współpracę. Ponieważ dwóch z tych importerów nie zgłosiło przywozu lub zakupu produktu objętego postępowaniem, uznano, że kontrola wyrywkowa nie była już konieczna.

3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących

- (28) Ogółem 18 producentów eksportujących w ChRL przedstawiło wymagane informacje i zgodziło się na włączenie do próby. Przedsiębiorstwa te dokonały wywozu około 5 milionów elementów⁽¹⁾ czyli nieco mniej niż 50 % chińskiego wywozu na rynek unijny w OD. Na podstawie informacji otrzymanych od tych stron Komisja wybrała

⁽¹⁾ Generalnie grzejnik aluminiowy jest oferowane jako szereg identycznych i możliwych do zmontowania elementów. Elementy te mogą być montowane poziomo lub pionowo, aby stworzyć grzejnik w większości poziomy lub w większości pionowy.

do próby dwóch producentów eksportujących reprezentujących największą część produkcji, sprzedaży i wywozu, którzy mogliby zostać zbadani w dostępnym czasie. Dwóch producentów eksportujących, Zhejiang Flyhigh Metal Products Co., Ltd. oraz Metal Group Co., Ltd. reprezentowało około 62 % wielkości łącznej sprzedaży 18 producentów eksportujących, którzy przekazali dane związane z udziałem w kontroli wrywkowej.

- (29) Jedna z grup producentów eksportujących (grupa Sira) zakwestionowała wykluczenie jej z próby, twierdząc, że wytwarza ona pewien rodzaj grzejnika (metodą ekstruzji) i że włączenie jej do próby mogłoby w związku z tym zwiększyć reprezentatywności próby. Dodanie dodatkowej grupy nie było jednak wymagane, gdyż pierwotnie dobrana próba już reprezentowała ponad 60 % wywozu zgłoszonego przez współpracujące przedsiębiorstwa. Ponadto nie jest konieczne, aby próba obejmowała wszystkie rodzaje produktu objętego postępowaniem. Wniosek dotyczący włączenia grupy Sira został zatem odrzucony i potwierdzono skład pierwotnej próby.

D. DUMPING

1. Traktowanie na zasadach rynkowych i indywidualne traktowanie

1.1. Traktowanie na zasadach rynkowych (MET)

- (30) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego w dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym przywozu pochodzącego z ChRL normalną wartość określa się zgodnie z ust. 1–6 wyżej wymienionego artykułu w odniesieniu do tych producentów eksportujących, wobec których stwierdzono, że spełniają kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (31) Jednak dwóch objętych próbą producentów eksportujących złożyło jedynie wnioski o indywidualne traktowanie („IT”). Kryteria MET nie były zatem przedmiotem dochodzenia.

1.2. Indywidualne traktowanie (IT)

- (32) Na mocy art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, dla państw, których dotyczy ten artykuł, ustalana jest ogólnokrajowa stawka celna, z wyjątkiem przedsiębiorstw, które mogą udowodnić, że spełniają wszystkie kryteria określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Celem podsumowania i łatwiejszego posługiwania się informacjami kryteria te wskazano poniżej:

— w przypadku przedsiębiorstw będących całkowicie lub częściowo własnością spółek zagranicznych lub spółek „joint venture” eksporterzy mają swobodę wycofywania do kraju kapitału i zysków;

— ceny eksportowe i wywożone ilości oraz warunki sprzedaży są swobodnie ustalane;

— większość udziałów znajduje się w posiadaniu osób prywatnych; urzędnicy państwowi znajdujący się w zarządzie lub zajmujący kluczowe stanowiska kierownicze są w mniejszości, lub należy wykazać, że spółka jest mimo to wystarczająco niezależna od interwencji państwa;

— przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym; oraz

— interwencja państwa nie pozwala na obejście środków antydumpingowych, jeżeli indywidualni eksporterzy korzystają z różnych stawek cła

- (33) Obaj objęci próbą producenci eksportujący wnioskowali o IT. Wnioski te zostały zbadane. Dochodzenie wykazało, że uczestniczące w próbie przedsiębiorstwa spełniały wszystkie warunki określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

- (34) Obu objętym próbą producentom przyznano zatem IT.

2. Państwo analogiczne

- (35) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, ustala się na podstawie cen krajowych lub skonstruowanej wartości normalnej w państwie analogicznym.

- (36) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja zasygnalizowała swój zamiar wykorzystania Rosji jako państwa analogicznego do celów ustalenia wartości normalnej dla ChRL, a zainteresowane strony zostały zaproszone do zgłaszania uwag w tej sprawie.

- (37) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących Rosji jako proponowanego państwa analogicznego. Żadna z zainteresowanych stron nie zaproponowała alternatywnych producentów produktu podobnego w państwie analogicznym oprócz tych wymienionych w skardze w trakcie dochodzenia.

- (38) Ze strony Rosji brak było współpracy, mimo iż podczas dochodzenia wielokrotnie kontaktowano się z wszystkimi znanymi producentami rosyjskimi i otrzymali oni kwestionariusze dotyczące państwa analogicznego.

- (39) Komisja poprzez swoje własne badania próbowała zidentyfikować dodatkowych producentów w państwach trzecich.

- (40) Wysłano zatem pisma i kwestionariusze do wszystkich znanych producentów z innych państw trzecich (tj. Turcji, Iranu, Chorwacji, Indii, Republiki Południowej Afryki i Szwajcarii). Jednakże mimo działań następczych nie spotkano się z chęcią współpracy.

(41) Jak wytłumaczono w motywach 38, 39, i 40 powyżej, w dochodzeniu ustalono, że nie ma żadnego innego państwa trzeciego o gospodarce rynkowej, które mogłoby posłużyć w tym postępowaniu jako państwo analogiczne. W rezultacie, wobec braku takiego państwa trzeciego o gospodarce rynkowej, uznano wstępnie, zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, że nie jest możliwe określenie wartości normalnej dla producentów objętych próbą na podstawie cen krajowych lub skonstruowanej wartości normalnej w państwie trzecim o gospodarce rynkowej, w tym Unii, lub cen z takiego państwa trzeciego oferowanych innym państwom i że w związku z tym niezbędne jest określenie normalnej wartości na jakiegokolwiek innej uzasadnionej podstawie, w tym przypadku na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych w Unii dla produktu podobnego. Uznano to za właściwe ze względu na brak współpracy, jak wspomniano powyżej, ale także ze względu na wielkość rynku UE, istnienie przywozu i silną konkurencję wewnętrzną na rynku UE w przypadku tego produktu.

3. Wartość normalna

(42) Ponieważ dwa objęte próbą przedsiębiorstwa nie złożyły wniosku o MET, wartość normalną dla wszystkich chińskich producentów eksportujących określono, jak wyjaśniono w motywie 41, na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych w Unii dla produktu podobnego. Po wyborze cen faktycznie zapłaconych lub należnych w Unii wartość normalną obliczono na podstawie danych zweryfikowanych w siedzibach producentów unijnych objętych próbą, wymienionych w motywie 13 powyżej.

(43) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja najpierw zbadała, czy sprzedaż unijna produktu podobnego w UE niezależnym klientom była reprezentatywna. Sprzedaż unijna produktu podobnego przez producentów unijnych została uznana za reprezentatywną w porównaniu z produktem objętym postępowaniem, wywożonym do Unii przez producentów eksportujących objętych próbą.

(44) Następnie Komisja zbadała, czy sprzedaż ta może być uznana za prowadzoną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Stwierdzono to poprzez ustalenie odsetka sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom w UE. Transakcje sprzedaży w UE uznano za przynoszące zysk, w przypadku gdy cena jednostkowa była równa kosztom produkcji lub od nich wyższa. W związku z tym określono koszty produkcji na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Analiza ta wykazała, że sprzedaż w UE niektórych rodzajów produktu była dochodowa, tj. cena jednostkowa sprzedaży netto była wyższa od obliczonego kosztu jednostkowego produkcji.

(45) Wartość normalna każdego rodzaju produktu została oparta na rzeczywistych cenach sprzedaży (*ex-works*) dla sprzedaży z zyskiem i na wartości normalnej konstruowanej dla sprzedaży nieprzynoszącej zysku.

(46) Wartość normalna została skonstruowana poprzez dodanie do kosztów produkcji przemysłu UE kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego koszty sprzedaży, ogólne i administracyjne oraz zysk w wysokości 4,43 % ustalono na podstawie faktycznych danych dotyczących produkcji i sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym produktu podobnego producentów unijnych.

4. Ceny eksportowe

(47) Ponieważ producentom eksportującym objętym próbą przyznano IT i dokonywali oni sprzedaży eksportowej do Unii bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów w Unii, ceny eksportowe ustalone były w oparciu o rzeczywiście zapłacone lub należne ceny produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

5. Porównanie

(48) Wartość normalną i cenę eksportową porównywano na podstawie ceny *ex-works*. Aby zapewnić rzetelne porównanie wartości normalnej z ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Odpowiednich dostosowań w odniesieniu do kosztów podatków pośrednich, transportu, ubezpieczenia, pakowania, przeładunku i kredytu dokonano we wszystkich przypadkach, w których uznano je za rozsądne, prawidłowe i poparte potwierdzonymi dowodami.

(49) W przypadku jednego z producentów eksportujących stwierdzono, że spółka nie sklasyfikowała prawidłowo produktu objętego postępowaniem przy wykorzystaniu systemu, jak jest to wymagane w kwestionariuszu. Jedną ze specyfikacji produktu objętego postępowaniem dotyczyła mocy cieplnej grzejników. Niemniej jednak firma nie posiadała dowodów na poparcie danych na temat mocy cieplnej zgłoszonych dla wywożonych modeli. Faktycznie zgłoszone dane dotyczące mocy cieplnej nie były prawidłowe i nie odpowiadały innym specyfikacjom, takim jak waga i wymiary. Dlatego, dla celów porównania, konieczne było wykorzystanie wyłącznie pozostałych specyfikacji.

(50) Przy zastosowaniu systemu PCN do klasyfikacji rodzajów produktu istniał wysoki stopień zgodności w przypadku jednego skontrolowanego producenta eksportującego. Jednakże w przypadku drugiego objętego próbą producenta eksportującego zastosowana została podobna technika, ponieważ nie można było stwierdzić żadnych bezpośrednich podobieństw. W przypadkach gdy zastosowano podobną technikę, szczegóły ujawniono stronie, której to dotyczyło.

6. Marginesy dumpingu

(51) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i ust. 12 rozporządzenia podstawowego marginesy dumpingu dla objętych próbą producentów eksportujących ustalono na podstawie

porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową wyrażoną jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem.

- (52) Średnia ważona tych dwóch marginesów dumpingu została obliczona dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących.
- (53) Biorąc pod uwagę niski stopień współpracy ze strony ChRL (poniżej 50 %), uznaje się za stosowne, aby ogólnokrajowy margines dumpingu stosowany w odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących w ChRL był oparty na transakcjach wykazujących najwyższy margines dumpingu, na rzecz konkretnego klienta eksporterów współpracujących.
- (54) Ustalone w ten sposób tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem, są następujące:

Tabela 1

Nazwa przedsiębiorstwa	Status	Margines dumpingu
Zhejiang Flyhigh	IT	23,0 %
Metal Group Co. Ltd.	IT	70,8 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące		32,5 %
Margines dumpingu dla całego kraju		76,6 %

E. SZKODA

1. Produkcja unijna ogółem

- (55) W celu ustalenia całkowitej produkcji unijnej w całym okresie badanym wykorzystano wszystkie dostępne informacje dotyczące producentów unijnych, w tym informacje zawarte w skardze, dane zebrane od producentów

unijnych przed rozpoczęciem dochodzenia oraz po jego rozpoczęciu, oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (56) W OD grzejniki aluminiowe były produkowane w Unii przez ośmiu producentów. W celu ustalenia całkowitej produkcji unijnej w OD wykorzystano wszystkie dostępne informacje dotyczące producentów unijnych, w tym informacje zawarte w skardze oraz dane zebrane od producentów unijnych przed rozpoczęciem dochodzenia oraz po jego rozpoczęciu.
- (57) Na tej podstawie całkowita produkcja unijna, wyrażona w liczbie elementów, została oszacowana na około 64 mln w OD. Biorąc pod uwagę, że producenci unijni popierający skargę reprezentowali łączną produkcję unijną, stanowią oni przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i będą oni zwani dalej „przemysłem unijnym”.

2. Konsumpcja w Unii

- (58) W dochodzeniu nie można było wykorzystać statystyk Eurostatu dotyczących przywozu, ponieważ kody CN obejmujące grzejniki aluminiowe obejmują także inne produkty aluminiowe, takie jak grzejniki elektryczne.
- (59) Wielkość konsumpcji w Unii została zatem ustalona na podstawie danych zawartych w skardze, dotyczących w szczególności wielkości sprzedaży przemysłu unijnego w Unii oraz przywozu dokonywanego przez producentów eksportujących w ChRL. Dane te zostały sprawdzone poprzez porównanie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu kontroli wrywkowej z danymi uzyskanymi i zweryfikowanymi w siedzibie producentów unijnych i objętych próbą producentów eksportujących w ChRL.
- (60) Na tej podstawie stwierdzono, że konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 2

	2008	2009	2010	OD
Konsumpcja w Unii (elementy)	46 000 000	40 500 000	39 000 000	44 246 066
Indeks (2009 = 100)	114	100	96	109

Źródło: dane zawarte w skardze i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (61) W okresie badanym łączna konsumpcja na rynku UE spadła o 3,8 %. Między 2008 a 2009 r. odnotowano spadek o około 12 %, odpowiadający ogólnemu negatywnemu oddziaływaniu kryzysu gospodarczego, po czym konsumpcja zmniejszyła się o kolejne 3,7 %. Od 2010 r. do OD wzrosła ona jednak o 13,5 %, ale nie osiągnęła pierwotnego poziomu z 2008 r. Z powyższej tabeli wynika także, że w okresie od 2009 r. do OD konsumpcja wzrosła o 9 %.

3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (62) Przywóz do Unii z ChRL kształtował się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 3

	2008	2009	2010	OD
Wielkość przywozu z ChRL (elementy)	6 000 000	7 000 000	8 000 000	10 616 576
Indeks (2009 = 100)	86	100	114	152
Udział w rynku	13,0 %	17,3 %	20,5 %	24,0 %
Indeks (2009 = 100)	75	100	119	139

Źródło: dane zawarte w skardze i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (63) Niezależnie od zmian konsumpcji wielkość przywozu z ChRL wzrosła znacznie o 77 % w okresie badanym. Wzrost ten był nieprzerwany i najszybszy między 2010 r. a OD (+ 33 %). Podobnie udział w rynku chińskich producentów eksportujących wykazuje stałą tendencję wzrostową w okresie badanym, rosnąc z 13 % w 2008 r. do 24 % w OD. Tendencja ta powinna być rozpatrywana w świetle ogólnego spadku konsumpcji o 3,8 % podczas tego samego okresu.

3.1. Ceny przywozu i podcięcie cenowe

Tabela 4

Przywóz z ChRL	2008	2009	2010	OD
Średnia cena w EUR/elementy	4,06	3,25	4,07	4,02
Indeks (2009 = 100)	125	100	125	123

Źródło: dane zawarte w skardze i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (64) Z powyższej tabeli wynika, że średnia cena importowa towarów z ChRL nieznacznie zmniejszyła się w okresie badanym. W pierwszej fazie, między 2008 i 2009 r., zmniejszyła się znacznie o 20 %, a następnie wzrosła o 25 % między 2009 i 2010 r. Wreszcie ponownie spadła pod koniec okresu badanego.
- (65) Dochodzenie wykazało również, że w okresie badanym ceny importowe towarów z ChRL pozostawały niezmiennie poniżej cen sprzedaży przemysłu unijnego. Spadek cen w 2009 r. zbiegł się w czasie z gwałtownym wzrostem chińskiego udziału w rynku unijnym z 13 do 17,3 %, a stałe podcięcie cenowe wyjaśniały wzrost udziału w rynku chińskich producentów eksportujących, w szczególności między 2009 r. a OD.
- (66) W celu ustalenia podcięcia cenowego w trakcie OD porównano średnie ważone ceny sprzedaży dla danego rodzaju produktu objętych próbą producentów unijnych na rzecz niepowiązanych klientów na rynku unijnym,

dostosowane do poziomu cen *ex-works*, z odpowiadającymi im średnimi ważonymi cenami przywozu od współpracujących chińskich producentów dla pierwszego niezależnego nabywcy na rynku unijnym, ustalonym na bazie CIF, z zastrzeżeniem odpowiednich korekt uwzględniających istniejące należności celne oraz koszty ponoszone po przywozie.

- (67) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych oraz pomniejszonych o rabaty i obniżki. Wynik porównania, wyrażony jako wartość procentowa obrotów objętych próbą producentów unijnych w OD, wykazał średni ważony margines podcięcia cenowego przez chińskich producentów eksportujących wynoszący 6,1 %.

4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.1. Uwagi wstępne

- (68) Jak wspomniano w motywach 24 i 25 powyżej, do zbadania ewentualnej szkody poniesionej przez przemysł unijny zastosowano kontrolę wyrwykową. Należy zauważyć, że jeden z producentów unijnych objętych próbą rozpoczął produkcję grzejników aluminiowych dopiero w 2009 r. W celu zapewnienia spójnej analizy tendencji w okresie badanym uznano, że należy ustalić rok 2009 jako rok odniesienia dla analizy szkody, a mianowicie jako indeks 100. Dla celów kompletności ustalono na podstawie dostępnych danych również indeks dla roku 2008.
- (69) W celu ustalenia mikrowskaźników, takich jak cena jednostkowa, koszt jednostkowy, rentowność, przepływ środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji, zdolność do pozyskania kapitału i zapasy wykorzystano dane dostarczone i zweryfikowane przez czterech producentów unijnych objętych próbą. Indeks dla roku 2008 został ustalony na podstawie dostępnych danych dla trzech istniejących producentów w 2008 r. porównanych z danymi dla tych samych producentów w 2009 r. (indeks 100).

- (70) W celu ustalenia makrowskaźników, takich jak produkcja przemysłu unijnego, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku i zatrudnienie wykorzystano dane dostarczone przez ośmiu unijnych producentów grzejników aluminiowych. Indeks dla roku 2008 został ustalony na podstawie dostępnych danych dla siedmiu istniejących producentów w 2008 r. porównanych z danymi dla tych samych producentów w 2009 r. (indeks 100).
- (71) W rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego analiza sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego w okresie badanym obejmuje ocenę wszystkich czynników gospodarczych, o których mowa w tym artykule.

4.2. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

Tabela 5

	2008	2009	2010	OD
Wielkość produkcji (elementy)		55 533 555	60 057 377	64 100 484
Indeks (2009 = 100)	116	100	108	115
Moce produkcyjne (elementy)		93 426 855	95 762 788	107 218 125
		100	103	115
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	70 %	59 %	63 %	60 %
Indeks (2009 = 100)	119	100	106	101

Źródło: dane zawarte w skardze i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (72) W celu ustalenia całkowitej produkcji unijnej w okresie badanym wykorzystano wszystkie dostępne informacje dotyczące producentów unijnych, w tym informacje zawarte w skardze, dane zebrane od producentów unijnych przed rozpoczęciem dochodzenia oraz po jego rozpoczęciu, oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.
- (73) Z powyższej tabeli wynika, że w okresie badanym produkcja spadała. Wraz ze spadkiem popytu produkcja spadła gwałtownie w 2009 r., po czym wzrosła w 2010 r. oraz w OD. Produkcja pozostała względnie stabilna między 2009 r. i OD pomimo wzrostu konsumpcji o 9 %. Poziom produkcji zależy także od działalności eksportowej przemysłu unijnego, która w okresie badanym pozostała znaczna.
- (74) Pomimo ograniczonego spadku konsumpcji wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyło się z 70 % w 2008 r. do 60 % w OD. W okresie między 2009 r. a OD utrzymywało się ono na względnie stałym poziomie.

4.3. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

Tabela 6

	2008	2009	2010	OD
Wielkość sprzedaży (elementy)	40 000 000	33 500 000	31 000 000	33 629 490
Indeks (2009 = 100)	119	100	93	100
Udział w rynku	87 %	82,7 %	79,5 %	76 %
Indeks (2009 = 100)	105	100	96	92

Źródło: dane zawarte w skardze i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (75) Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego spadła w okresie badanym o 16 %, a jego udział w rynku nieprzerwanie obniżał się z 87 % w 2008 r. do 76 % w OD. W 2009 r. wielkość sprzedaży przemysłu unijnego spadła o 16 %, w związku z czym stracił on ponad cztery punkty procentowe udziału w rynku. W 2010 r. wielkość sprzedaży spadła o dalsze 7 %, a udział w rynku zmniejszył się z 82,7 % do 79,5 %. W OD, w kontekście wzrostu konsumpcji (+ 13,5 %), udział przemysłu unijnego w rynku spadł jeszcze bardziej, tj. do 76 %. Nie był zatem w stanie czerpać korzyści ze wzrostu konsumpcji i odzyskać części utraconego uprzednio udziału w rynku.

4.4. Wzrost

- (76) W okresie badanym stwierdzono, że konsumpcja w Unii spadła nieznacznie o 3,8 %, podczas gdy wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu unijnego spadły znacząco, tj. odpowiednio o 15,9 % i 12,6 % w tym samym okresie. Jednocześnie w okresie badanym znacznie wzrósł – o 76,9 % – przywóz z ChRL. W rezultacie w tym samym okresie udział w rynku przemysłu unijnego zmniejszył się o 11 punktów procentowych.

4.5. Zatrudnienie

Tabela 7

	2008	2009	2010	OD
Liczba zatrudnionych		1 598	1 642	1 641
Indeks (2009 = 100)	102	100	103	103
Wydajność (jednostka/pracownik)	114	100	105	112
Indeks (2009 = 100)				

Źródło: dane zawarte w skardze i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (77) Liczba zatrudnionych wzrosła nieznacznie w okresie badanym, ale to z kolei doprowadziło do spadku wydajności. Należy jednak zauważyć, że tendencja wzrostowa w obszarze zatrudnienia i stnieje tylko ze względu na fakt, że najmniejsze z przedsiębiorstw objętych próbą rozpoczęło produkcję w 2009 r. W przeciwnym razie tendencja w zatrudnieniu byłaby ujemna.
- (78) Wydajność siły roboczej przemysłu unijnego, mierzona jako wielkość produkcji na osobę zatrudnioną w ciągu roku, nieznacznie zmniejszyła się w okresie badanym. Najniższy poziom osiągnęła w 2009 r., po czym zaczęła

rosnąć w OD, nie osiągając jednak pierwotnego poziomu. Między 2009 r. a OD wydajność wzrosła o 12 %.

4.6. Średnie ceny jednostkowe w Unii i koszty produkcji

Tabela 8

	2008	2009	2010	OD
Cena jednostkowa w UE dla klientów niepowiązanych (EUR na element)		5,31	5,47	5,62
Indeks (2009 = 100)	113	100	103	106
Koszt jednostkowy EUR/element		4,92	5,34	5,61
Indeks (2009 = 100)	113	100	109	114

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów objętych próbą

- (79) Tendencja średnich cen sprzedaży wykazuje znaczny spadek, o 6 %, w okresie badanym. W okresie od 2009 r. do OD, wraz z rosnącą konsumpcją i ożywieniem na rynku, ceny wzrosły o 6 %, ale nie osiągnęły poziomu z 2008 r.
- (80) Jednocześnie koszty względne produkcji i sprzedaży produktu podobnego nieznacznie spadły w okresie badanym, jednak spadek ten nie był wystarczający, by utrzymać rentowność w 2010 r. i w OD. Podczas gdy w 2009 r. spadkowi kosztów o 11,5 % towarzyszyły obniżki cen sprzedaży o 11,5 %, w 2010 r. i w OD przemysł unijny odnotował gwałtowny wzrost kosztów i mógł tylko nieznacznie podnieść swoje ceny, by pokryć koszty dodatkowe. Spowodowało to dalszą utratę rentowności i udziału w rynku, ponieważ ceny przemysłu unijnego były nieustannie wyższe od chińskich cen importowych.

4.7. Rentowność, przepływ środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

Tabela 9

	2008	2009	2010	OD
Rentowność sprzedaży UE (% sprzedaży netto)	7,4 %	7,5 %	2,4 %	0,2 %
Indeks (2009 = 100)	99	100	32	2
Przepływ środków pieniężnych		27 712 871	14 228 145	843 570
Indeks (2009 = 100)	112	100	51	3
Inwestycje (EUR)	25 404 161	15 476 164	12 072 057	8 945 470
Indeks (2009 = 100)	165	100	78	58
Zwrot z inwestycji	36 %	49 %	21 %	2 %
Indeks (2009 = 100)	73	100	43	4

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

- (81) Rentowność przemysłu unijnego ustalono, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. W okresie badanym, a także w okresie od 2009 r. do OD, rentowność przemysłu unijnego znacznie spadła i ledwo osiągnęła próg rentowności.
- (82) Tendencje przepływ środków pieniężnych, które są wskaźnikiem zdolności przemysłu do samofinansowania swej działalności, kształtowały się w znacznej mierze tak samo jak negatywna tendencja rentowności. Najniższy poziom został osiągnięty w OD. Podobnie zmniejszył się zwrot z inwestycji – z 36 % w 2008 r. do 2 % w OD.
- (83) Zmiany rentowności, przepływu środków pieniężnych i stopy zwrotu z inwestycji w okresie badanym ograniczyły zdolność przemysłu unijnego do inwestycji w swoją działalność i jej rozwój. Przemysłowi unijnemu udało się dokonać znacznych inwestycji na początku okresu badanego i modernizacji maszyn w celu bardziej wydajnej produkcji, lecz następnie inwestycje stałe ulegały zmniejszeniu o 64,7 % w pozostałej części okresu badanego.

4.8. Zapasy

Tabela 10

	2008	2009	2010	OD
Stan zapasów przemysłu unijnego na koniec okresu sprawozdawczego (2009 = 100)	137	100	131	299

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

- (84) Poziom zapasów przemysłu unijnego objętego próbą znacznie wzrósł w okresie badanym. W 2009 r. poziom zapasów na koniec okresu sprawozdawczego zmniejszył się o 27 %. Następnie, w 2010 r. i w OD, poziom ten wzrósł odpowiednio o 30,8 % i 128,4 %.

5. Wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu

- (85) Marginesy dumpingu przedstawiono powyżej w części poświęconej dumpingowi. Wszystkie ustalone marginesy znacznie przekraczają poziom *de minimis*. Ponadto, biorąc pod uwagę wielkość i ceny przywożonych z ChRL towarów dumpingowych, oddziaływanie rzeczywistego marginesu dumpingu na rynek unijny nie można uznać za nieistotny.

6. Wnioski dotyczące szkody

- (86) W toku dochodzenia wykazano, że większość wskaźników szkody dotyczących sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego pogorszyła się lub nie jest zgodna tendencją konsumpcji w badanym okresie. To spostrzeżenie dotyczy szczególnie okresu od 2009 r. do końca OD.

- (87) W okresie badanym, w kontekście spadku konsumpcji, wielkość przywozu z ChRL stale i znacznie się zwiększała. Jednocześnie wielkość sprzedaży przemysłu unijnego zmniejszyła się o 16 %, a jego udział w rynku spadł z 87 % w 2008 r. do 76 % w OD. Mimo że konsumpcja wzrosła o 9 % w okresie od 2009 r. do OD, udział przemysłu unijnego w rynku w dalszym ciągu spadał. Przemysł unijny nie był w stanie odzyskać utraconego uprzednio udziału w rynku ze względu na znaczną ekspansję przywozu towarów po cenach dumpingowych z ChRL na rynek UE. Tani przywóz towarów po cenach dumpingowych stale się zwiększał w okresie badanym, po cenach stale podcinających ceny przemysłu unijnego.
- (88) Ponadto znacznie pogorszyły się wskaźniki szkody związane z wynikami finansowymi przemysłu unijnego, takie jak przepływ środków pieniężnych i rentowność. Oznacza to, że pogorszyła się zdolność przemysłu unijnego do pozyskania kapitału i inwestowania.
- (89) W związku z powyższym uznano, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę, w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

F. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wprowadzenie

- (90) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy przywóz po cenach dumpingowych towarów pochodzących z ChRL spowodował szkodę dla przemysłu unijnego w takim stopniu, iż można ją sklasyfikować jako istotną. Zbadano znane czynniki, inne niż przywóz towarów po cenach dumpingowych, które mogły spowodować szkodę dla przemysłu unijnego, aby sprawdzić, czy nie przypisano temu przywózowi ewentualnej szkody spowodowanej innymi czynnikami.

2. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (91) Dochodzenie wykazało, że konsumpcja unijna spadła o 3,8 % w okresie badanym, podczas gdy wielkość przywozu z ChRL towarów po cenach dumpingowych znacznie wzrosła o około 77 %, a jego udział w rynku również wzrósł z 13 % w 2008 r. do 24 % w OD. Jednocześnie wielkość sprzedaży przemysłu unijnego spadła o 16 %, a udział w rynku spadł z 87 % w 2008 r. do 76 % w OD.
- (92) W okresie od 2009 r. do OD konsumpcja unijna wzrosła o 9 %, podczas gdy udział przemysłu unijnego w rynku zmniejszył się ponownie, w przeciwieństwie do rocznego wzrostu wielkości przywozu z ChRL towarów po cenach dumpingowych o 52 % w tym okresie.

- (93) W odniesieniu do presji cenowej należy podkreślić, że w 2009 r. średnie ceny importowe towarów z ChRL spadły o 20 %, zmuszając przemysł unijny do znacznego obniżenia cen sprzedaży o około 11,5 %. W 2010 r. i w OD, przemysł unijny próbował zwiększyć swoje ceny z uwagi na zwiększone koszty. Doprowadziło to do dalszej utraty udziału w rynku, ponieważ ceny przemysłu unijnego były stale wyższe od cen przywożonych z ChRL towarów dumpingowych. Sytuacja ta doprowadziła w szczególności do znacznego pogorszenia się rentowności, wielkości sprzedaży i udziału w rynku przemysłu unijnego.
- (94) Ceny przywożonych z ChRL towarów dumpingowych zmniejszyły się w okresie badanym. Choć w okresie od 2009 r. do OD ceny importowe towarów z ChRL wzrosły o 23 %, pozostawały jednak konsekwentnie znacznie niższe niż ceny sprzedaży przemysłu unijnego w okresie badanym, a szczególnie w OD, w ten sposób utrzymując ceny na rynku unijnym na tym samym poziomie.
- (95) Na podstawie powyższych ustaleń stwierdzono, że silny wzrost przywozu z ChRL towarów po cenach dumpingowych po cenach stale podcinających ceny przemysłu unijnego odegrał decydującą rolę w poniesieniu znacznej szkody przez przemysł unijny, co znajduje odzwierciedlenie w szczególności w jego słabej sytuacji finansowej, spadku wielkości sprzedaży, spadku udziału w rynku i pogorszeniu się większości wskaźników szkody.
- (98) Wyniki taniego przywozu towarów po cenach dumpingowych kontrastują z wynikami przemysłu unijnego. Istotnie dochodzenie wykazało, że od 2009 r. do OD, mimo zwiększenia się konsumpcji unijnej wraz z ogólnym ożywieniem gospodarczym udział przemysłu unijnego w rynku nadal malał. Wielkość produkcji rosła co prawda, ale powstawała nadwyżka, która musiała być ulokowana w zapasach.
- (99) W normalnych warunkach gospodarczych oraz przy braku silnej presji cenowej i napływu towarów przywożonych po cenach dumpingowych, przemysł unijny mógłby mieć trudności z poradzeniem sobie ze spadkiem konsumpcji oraz wzrostem jednostkowych kosztów stałych z uwagi na mniejsze wykorzystanie mocy produkcyjnych. Niemniej jednak z dochodzenia jasno wynika, że przywóz z ChRL towarów po cenach dumpingowych zintensyfikował skutki pogorszenia koniunktury gospodarczej. Nawet podczas ogólnego ożywienia gospodarczego przemysł unijny nie był w stanie odzyskać równowagi, wielkości sprzedaży i udziału w rynku utraconego w okresie badanym.
- (100) W związku z tym, mimo że kryzys gospodarczy mógł mieć wpływ na słabe wyniki przemysłu unijnego, ogólnie rzecz biorąc, nie może on być uznany za mający taki wpływ, który przerywałby związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodliwą sytuacją tego przemysłu, zwłaszcza w OD.

3. Wpływ innych czynników

3.1. Przywóz z państw trzecich

- (96) Jak wyjaśniono w motywie (58) powyżej, statystyk Eurostatu dotyczących przywozu nie można było wykorzystać do przedmiotowego dochodzenia, ponieważ kody CN obejmujące grzejniki aluminiowe obejmowały wszystkie rodzaje produktów z aluminium. Przy braku jakichkolwiek innych wiarygodnych informacji ustalono na podstawie skargi, że oprócz ChRL nie ma innych państw spoza UE, które by produkowały i eksportowały do UE grzejniki aluminiowe w okresie badanym.

3.2. Kryzys gospodarczy

- (97) Kryzys gospodarczy częściowo wyjaśnia spadek konsumpcji unijnej, w szczególności w 2009 i 2010 r. Należy jednak zauważyć, że przy malejącej konsumpcji w okresie badanym i w sytuacji wzrostu konsumpcji w okresie między 2009 r. a OD wielkość przywozu z ChRL towarów po cenach dumpingowych po cenach podcinających ceny przemysłu unijnego nadal rosła na rynku unijnym.

3.3. Zmiany kosztów produkcji przemysłu unijnego

- (101) Dochodzenie wykazało, że koszt produkcji grzejników aluminiowych jest bezpośrednio związany z poziomem cen aluminium, głównego surowca wykorzystywanego do wytwarzania tego produktu. Choć, jak pokazano w tabeli 8 powyżej, koszty produkcji przemysłu unijnego znacznie się zmniejszyły w 2009 r., ceny sprzedaży spadały w tym samym tempie. W 2010 r., jak i w OD, koszty wzrosły bardziej niż ceny sprzedaży, co uniemożliwiło poprawę sytuacji, szczególnie pod względem rentowności przemysłu unijnego. Sytuacja ta miała miejsce, gdy cena importowa produktów przywożonych z ChRL stale podcinała ceny przemysłu unijnego.
- (102) W gospodarce rynkowej można oczekiwać, że ceny na rynku będą się regularnie dostosowywać, aby odzwierciedlić zmiany różnych składników kosztów produkcji. Tak się jednak nie stało. Dochodzenie potwierdziło, że przywóz z ChRL towarów po cenach dumpingowych, podcinający ceny przemysłu unijnego, nadal powodował obniżenie cen na rynku unijnym, a co za tym idzie, uniemożliwiły przemysłowi unijnemu utrzymanie udziału w rynku i dostosowania cen tak, by pokryć koszty produkcji i osiągnąć rozsądny poziom zysków, w szczególności w OD.

- (103) Wzrost cen surowców nie był zatem na tyle znaczący, by zerwać związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny, w szczególności w OD.

3.4. Wyniki eksportowe przemysłu unijnego objętego próbą

Tabela 11

	2008	2009	2010	OD
Sprzedaż eksportowa w elementach		18 280 847	20 245 515	17 242 607
Indeks (2009 = 100)	126	100	111	94

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

- (104) Działalność eksportowa przemysłu unijnego stanowi ważną część jego działalności w okresie badanym. Głównymi rynkami eksportowymi przemysłu unijnego były przede wszystkim Rosja i inne państwa Europy Wschodniej, gdzie sprzedawane produkty były stosunkowo niskiej jakości i tym samym tańsze niż grzejniki sprzedawane na rynku unijnym.

- (105) Powyższa tabela pokazuje, że wartość obrotów z tytułu wywozu przemysłu unijnego zmniejszyła się w okresie badanym. Może to częściowo wynikać z faktu, że, jak sugerują dostępne informacje, również na tych rynkach eksportowych rosła wielkość wywozu grzejników aluminiowych z ChRL.

- (106) Niemniej jednak jasnym jest, że działalność związana z wywozem umożliwiła przemysłowi unijnemu osiągnięcie korzyści skali, a tym samym zmniejszenie całkowitych kosztów produkcji. W związku z tym można zasadnie uznać, że działalność eksportowa przemysłu unijnego nie może być potencjalnie przyczyną istotnej szkody, jaką poniósł on w szczególności w OD. Negatywny wpływ spadku sprzedaży eksportowej na przemysł unijny, jakkolwiek by nie był, nie był na tyle istotny, by zerwać związek przyczynowy między szkodą i tanim przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin.

4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (107) Powyższa analiza wykazała, że miał miejsce znaczny wzrost wielkości i udziału w rynku przywozu po cenach dumpingowych towarów pochodzących z ChRL w okresie badanym, a także w okresie od 2009 r. do OD. Ustalono, że przywóz ten nieustannie podcinał ceny przemysłu unijnego na rynku unijnym, w szczególności w OD.

- (108) Wzrost wielkości i udziału w rynku taniego przywozu z ChRL towarów po cenach dumpingowych był nieprzerwany i zbiegł się w czasie z negatywnymi zmianami w sytuacji ekonomicznej przemysłu unijnego. Sytuacja ta uległa pogorszeniu w OD, kiedy to przemysł unijny nie był w stanie odzyskać utraconego udziału w rynku,

a rentowność oraz inne wskaźniki finansowe, takie jak przepływ środków pieniężnych i zwrot z inwestycji osiągnęły swój najniższy poziom.

- (109) Analiza innych znanych czynników, takich jak kryzys gospodarczy, wykazała, że negatywny wpływ tych czynników, jakkolwiek by nie był, nie może być na tyle istotny, by zerwać związek przyczynowy między przywozem z ChRL towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

- (110) W oparciu o powyższą analizę, która we właściwy sposób wyodrębniła i oddzieliła oddziaływanie wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwych skutków wywozu po cenach dumpingowych, uznano tymczasowo, że przywóz po cenach dumpingowych z ChRL spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

G. INTERES UNII

1. Uwagi wstępne

- (111) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja sprawdziła, czy pomimo wstępnego stwierdzenia wystąpienia szkodliwego dumpingu istnieją przekonujące powody dla stwierdzenia, że wprowadzenie środków w tym szczególnym przypadku nie leży w interesie Unii. Analiza interesu Unii oparta została na ocenie wszystkich wchodzących w grę interesów, w tym interesu przemysłu unijnego, importerów i użytkowników produktu objętego postępowaniem.

2. Interes przemysłu unijnego

- (112) Przemysł unijny poniósł istotną szkodę spowodowaną przez przywóz z ChRL towarów po cenach dumpingowych. Przypomina się, że większość wskaźników szkody wykazała negatywną tendencję w okresie badanym. Jeżeli nie zostaną wprowadzone żadne środki, dalsze pogarszanie się sytuacji przemysłu unijnego jest nieuniknione.

(113) Oczekuje się, że nałożenie tymczasowych ceł antydumpingowych przywróci efektywne warunki handlu na rynku unijnym, dzięki czemu przemysł unijny będzie mógł odpowiednio dostosować ceny produktu objętego dochodzeniem, tak by odzwierciedlały koszty różnych składników i warunki rynkowe. Można również oczekiwać, że wprowadzenie tymczasowych środków umożliwi przemysłowi unijnemu odzyskanie przynajmniej części udziału w rynku utraconego w okresie badanym i będzie mieć dalszy pozytywny wpływ na jego rentowność i ogólną sytuację finansową.

(114) Jeżeli środki nie zostaną wprowadzone, należy spodziewać się dalszej utraty udziału w rynku oraz tego, że przemysł unijny nadal będzie ponosić straty. Sytuacji tej nie można utrzymywać w perspektywie średnio- lub długookresowej. Z uwagi na poniesione straty i wysoki poziom inwestycji w produkcję dokonanych na początku okresu badanego można oczekiwać, że większość producentów unijnych nie będzie w stanie uzyskać zwrotu kosztów swoich inwestycji w przypadku, gdyby środki nie zostały wprowadzone.

(115) W związku z powyższym stwierdza się tymczasowo, że nałożenie ceł antydumpingowych leżałoby w interesie przemysłu unijnego.

3. Interes użytkowników i importerów

(116) Użytkownicy nie współpracowali w niniejszym dochodzeniu.

(117) W odniesieniu do importerów tylko jeden importer z siedzibą w Polsce współpracował w niniejszym dochodzeniu, odpowiadając na kwestionariusz i zgadzając się na wizytę weryfikacyjną. Importer ten poniósł w OD niewielkie straty w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. Jednakże działalność gospodarcza związana z produktem objętym postępowaniem jest stosunkowo niewielka w stosunku do całej działalności przedsiębiorstwa. W związku z tym wprowadzenie środków najprawdopodobniej nie będzie miało poważnego wpływu na ogólne zyski tego przedsiębiorstwa.

4. Wnioski dotyczące interesu Unii

(118) W związku z powyższym tymczasowo uznaje się, na podstawie dostępnych informacji dotyczących interesu Unii, że nie ma istotnych argumentów przeciwko wprowadzeniu środków tymczasowych w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL.

H. WNIOSK O WPROWADZENIE TYMCZASOWYCH ŚRODKÓW ANTYDUMPINGOWYCH

1. Poziom usuwający szkodę

(119) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu

Unii, należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

(120) W celu ustalenia poziomu takich środków wzięto pod uwagę ustalone marginesy dumpingu, a także kwotę cła niezbędną do likwidacji szkody ponoszonej przez przemysł unijny, jednak bez przekroczenia ustalonych marginesów dumpingu.

(121) Przy obliczaniu poziomu cła niezbędnego do usunięcia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę uznano, że środki powinny umożliwić przemysłowi unijnemu pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie ze sprzedaży produktu podobnego w Unii takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy dla tego rodzaju przemysłu w takim sektorze w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz towarów po cenach dumpingowych. Uznaje się, że zysk, który mógłby zostać osiągnięty w przypadku niewystąpienia przywozu towarów po cenach dumpingowych, powinien opierać się na średniej marży zysku przed opodatkowaniem uzyskanej producentów unijnych objętych próbą w 2008 r. Uznaje się zatem, że marża zysku w wysokości 7,4 % obrotu może zostać uznana za odpowiednie minimum, którego przemysł unijny mógłby się spodziewać przy braku dumpingu wyrządzającego szkodę.

(122) Na tej podstawie obliczono cenę produktu podobnego niewyrządzającą szkody przemysłowi unijnemu. Cenę niewyrządzającą szkody ustalono przez dostosowanie cen sprzedaży objętych próbą producentów unijnych, uwzględniając rzeczywistą stratę poniesioną/rzeczywisty zysk odnotowany w OD oraz poprzez dodanie wspomnianej wyżej marży zysku.

(123) Niezbędną podwyżkę cen ustalono następnie na podstawie porównania średniej ważonej ceny importowej współpracujących producentów eksportujących w ChRL, ustalonej dla obliczenia podcięcia cenowego, z niewyrządzającą szkody ceną produktów sprzedawanych w OD przez przemysł unijny na rynku unijnym. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w formie wartości procentowej średniej całkowitej wartości importowej CIF.

2. Środki tymczasowe

(124) W związku z powyższym uznaje się, że zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć tymczasowe środki antydumpingowe na przywóz pochodzący z ChRL na poziomie marginesu dumpingu lub marginesu szkody, w zależności od tego, która wartość jest niższa, zgodnie z zasadą niższego cła.

- (125) Na tej podstawie stawki cła antidumpingowego zostały ustalone poprzez porównanie marginesów usunięcia szkody i marginesów dumpingu. W rezultacie zaproponowane stawki cła antidumpingowego są następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Cło tymczasowe
Zhejiang Flyhigh Metal Products Co., Ltd	23,0 %	12,6 %	12,6 %
Metal Group Co. Ltd.	70,8 %	56,2 %	56,2 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	32,5 %	21,2 %	21,2 %
Margines dumpingu dla całego kraju	76,6 %	61,4 %	61,4 %

- (126) Indywidualne stawki cła antidumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne (w przeciwieństwie do ogólnokrajowego cła mającego zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają więc zastosowanie wyłącznie do odpowiedniego przywozu produktów pochodzących z ChRL i produkowanych przez te przedsiębiorstwa, a zatem przez konkretne, wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i do ich produktów stosowane są stawki dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (127) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antidumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

I. PRZEPISY KOŃCOWE

- (128) Aby zapewnić dobre zarządzanie należy ustalić okres, w którym zainteresowane strony, które zgłosiły się

w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu, mogłyby przedstawić swoje opinie na piśmie oraz złożyć wnioski o przesłuchanie. Ponadto należy podkreślić, iż ustalenia w sprawie nałożenia ceł dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają charakter tymczasowy i może zaistnieć konieczność ich ponownego rozpatrzenia dla celów nałożenia wszelkich środków ostatecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antidumpingowe na przywóz grzejników aluminiowych i elementów lub sekcji, z których składa się taki grzejnik, nawet połączonych w całość, z wyłączeniem grzejników oraz ich elementów i sekcji typu elektrycznego, obecnie objętych kodami ex 7615 10 10, ex 7615 10 90, ex 7616 99 10 i ex 7616 99 90 (kody TARIC 7615 10 10 10, 7615 10 90 10, 7616 99 10 91, 7616 99 90 01 i 7616 99 90 91) i pochodzących z ChRL.

2. Stawka tymczasowego cła antidumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytworzonego przez przedsiębiorstwa wymienione poniżej jest następująca:

Przedsiębiorstwo	Stawka celna (%)	Dodatkowy kod TARIC
Zhejiang Flyhigh Metal Products Co., Ltd	12,6	B272
Metal Group Co. Ltd.	56,2	B273
Jinyun Shengda Industry Co., Ltd.	21,2	B274
Ningbo Ephriam Radiator Equipment Co.,Ltd	21,2	B275
Ningbo Everfamily Radiator Co., Ltd	21,2	B276
Ningbo Ningshing Kinhil Industrial Co. Ltd.	21,2	B277
Ningbo Ninhshing Kinhil International Co., Ltd.	21,2	B278
Sira (Tianjin) Aluminium Products Co., Ltd	21,2	B279
Sira Group (Tianjin) Heating Radiators Co., Ltd.	21,2	B280
Yongkang Jinbiao Machine Electric Co., Ltd	21,2	B281
Yongkang Sanghe Radiator Co., Ltd.	21,2	B282
Zhejiang Aishuibao Piping Systems Co.,Ltd	21,2	B283
Zhejiang Botai Tools Co., Ltd	21,2	B284
Zhejiang East Industry Co., Ltd	21,2	B285

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

Przedsiębiorstwo	Stawka celna (%)	Dodatkowy kod TARIC
Zhejiang Guangying Machinery Co.,Ltd	21,2	B286
Zhejiang Kangfa Industry & Trading Co., Ltd.	21,2	B287
Zhejiang Liwang Industrial and Trading Co., Ltd.	21,2	B288
Zhejiang Ningshuai Industry Co., Ltd	21,2	B289
Zhejiang Rongrong Industrial Co., Ltd.	21,2	B290
Zhejiang Yuanda Machinery & Electrical Manufacturing Co., Ltd	21,2	B291
All other companies	61,4	B999

3. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaconiem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 maja 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

Artykuł 2

1. Nie naruszając przepisów art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, zainteresowane strony mogą zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje opinie na piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi dotyczące zastosowania niniejszego rozporządzenia w terminie jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 403/2012**z dnia 10 maja 2012 r.****zmieniające po raz 170. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 lit. a) i art. 7a ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby gospodarcze podlegają zamrożeniu na mocy tego rozporządzenia.
- (2) W dniach 30 kwietnia 2012 r. i 3 maja 2012 r. Komitet Sankcji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych podjął decyzję o wykreśleniu nazwisk trzech osób fizycznych z wykazu osób, grup i podmiotów,

w odniesieniu do których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych, po rozpatrzeniu złożonych przez te osoby wniosków o skreślenie ich nazwisk z tego wykazu oraz szczegółowych sprawozdań Rzecznika Praw Obywatelskich, sporządzonych zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1904(2009).

- (3) Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 maja 2012 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,**Szef Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej*

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się następujące zmiany:

(1) w tytule „Osoby fizyczne” wykreśla się następujące wpisy:

„Sa'd Abdullah Hussein **Al-Sharif** (*alias* Sa'd al-Sharif). Data urodzenia: 11.2.1964 r. Miejsce urodzenia: Al-Medinah, Arabia Saudyjska. Obywatelstwo: saudyjskie. Numer paszportu: a) B 960789, b) G 649385 (wydany 8.9.2006 r., traci ważność w dniu 17.7.2011 r.). Inne informacje: szwagier i bliski współpracownik Osamy bin Ladena; uważany za szefa organizacji finansowej Osamy bin Ladena. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 25.1.2001 r.”;

(2) „Mounir Ben Habib Ben Al-TaHER Jarraya (*alias* a) Mounir Jarraya, b) Yarraya). Adres: a) Via Mirasole 11, Bolonia, Włochy, b) 8 Via Ariosto, Casalecchio di Reno (Bolonia), Włochy. Data urodzenia: a) 25.10.1963 r., b) 15.10.1963 r. Miejsce urodzenia: a) Sfax, Tunezja, b) Tunezja. Obywatelstwo: tunezyjskie. Numer paszportu: L065947 (paszport tunezyjski wydany dnia 28.10.1995 r., utracił ważność w dniu 27.10.2000 r.). Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 25.6.2003 r.”;

(3) „Fethi Ben Al-Rabei Ben Absha Mnasri (*alias* a) Mnasri Fethi ben Rebai, b) Mnasri Fethi ben al-Rabai, c) Mnasri Fethi ben Rebai, d) Fethi Alic, e) Amor, f) Abu Omar, g) Omar Tounsi, h) Amar). Adres: Birmingham, Zjednoczone Królestwo. Data urodzenia: a) 6.3.1969 r., b) 6.3.1963 r., c) 3.6.1969 r. Miejsce urodzenia: a) Al-Sanadil Farm, Nefza, Governorate of Baja, Tunezja; b) Tunezja; c) Algieria. Obywatelstwo: tunezyjskie. Numer paszportu: L497470 (paszport tunezyjski wydany dnia 3.6.1997 r., utracił ważność w dniu 2.6.2002 r.). Inne informacje: imię matki: Fatima Balayish. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 25.6.2003 r.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 404/2012**z dnia 10 maja 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do

produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 maja 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	143,3
	MA	74,0
	TN	124,7
	TR	116,2
	US	39,7
	ZZ	99,6
0707 00 05	JO	200,0
	TR	123,3
	ZZ	161,7
0709 93 10	JO	225,1
	TR	119,8
	ZZ	172,5
0805 10 20	EG	46,0
	IL	60,9
	MA	41,9
	TR	44,3
	ZZ	48,3
0805 50 10	TR	81,6
	ZZ	81,6
0808 10 80	AR	111,2
	BR	88,9
	CL	119,9
	CN	97,1
	MA	85,1
	MK	29,3
	NZ	132,7
	US	132,6
	UY	85,3
	ZA	91,1
ZZ	97,3	

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2012/16/UE

z dnia 10 maja 2012 r.

zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia kwasu chlorowodorowego jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE. Wykaz ten obejmuje kwas chlorowodorowy.
- (2) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 kwas chlorowodorowy został oceniony zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem stosowania w produktach typu 2, „Środki odkażające do użytku prywatnego i stosowane w sektorze zdrowia publicznego oraz inne produkty biobójcze”, zgodnie z definicją w załączniku V do wspomnianej dyrektywy.
- (3) Łotwa została wyznaczona jako państwo pełniące rolę sprawozdawcy i w dniu 16 października 2009 r. przedłożyła Komisji sprawozdanie właściwego organu, wraz z zaleceniem, zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.
- (4) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 w dniu 9 grudnia 2011 r. wyniki przeglądu zostały włączone do sprawozdania z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych.
- (5) Na podstawie przeprowadzonych ocen można oczekiwać, że produkty biobójcze zawierające kwas chlorowodorowy stosowane jako środki odkażające do użytku prywatnego i w sektorze zdrowia publicznego oraz inne produkty biobójcze, zgodnie z opisem wspomnianych produktów typu 2, spełniają wymogi ustanowione

w art. 5 dyrektywy 98/8/WE. Należy zatem włączyć kwasu chlorowodorowy do załącznika I do tej dyrektywy.

- (6) Nie wszystkie potencjalne zastosowania zostały ocenione na poziomie UE. Dlatego stosowne jest, aby państwa członkowskie dokonały oceny tych scenariuszy zastosowań lub narażenia oraz ryzyka w odniesieniu do środowisk i populacji ludzi nieuwzględnionych w odpowiedni sposób w ocenie ryzyka na poziomie Unii oraz aby w momencie wydawania zezwoleń na produkty zapewniły podjęcie odpowiednich środków lub nałożenie obowiązku spełnienia szczególnych warunków w celu ograniczenia stwierdzonych rodzajów ryzyka do dopuszczalnego poziomu.
- (7) Ze względu na żrące działanie substancji, a także stwierdzone możliwe środki mające na celu zmniejszenie ryzyka związanego z substancją, należy ustanowić wymóg ograniczenia do minimum narażenia na ryzyko podczas użytku nieprofesjonalnego poprzez wzornictwo opakowania, chyba że we wniosku o wydanie zezwolenia na produkt można wykazać, że zagrożenia dla zdrowia ludzkiego mogą zostać ograniczone do dopuszczalnych poziomów za pomocą innych środków.
- (8) Przepisy niniejszej dyrektywy należy stosować jednocześnie we wszystkich państwach członkowskich, tak aby zapewnić równe traktowanie produktów biobójczych zawierających substancję czynną kwas chlorowodorowy na rynku Unii oraz właściwe ogólne funkcjonowanie rynku produktów biobójczych.
- (9) Należy przewidzieć odpowiednią ilość czasu, zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I do dyrektywy 98/8/WE, aby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia oraz aby zagwarantować wnioskodawcom, którzy przygotowali dokumenty, możliwość pełnego wykorzystania 10-letniego okresu ochrony informacji, który – zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 98/8/WE – rozpoczyna się od dnia włączenia.
- (10) Po włączeniu państwom członkowskim należy przyznać odpowiedni czas na wprowadzenie w życie przepisów art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 98/8/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.

(12) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załącznik I do dyrektywy 98/8/WE zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2013 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 maja 2014 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 maja 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE dodaje się wpis w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biobójczym wprowadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowiązuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej z decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produktu	Przepisy szczegółowe (*)
„56	kwask chlorowodorowy	kwask chlorowodorowy Nr CAS: nie dotyczy Nr WE: 231-595-7	999 g/kg	1 maja 2014 r.	30 kwietnia 2016 r.	30 kwietnia 2024 r.	2	<p>Przy dokonywaniu oceny wniosku o zezwolenie na stosowanie produktu zgodnie z art. 5 i załącznikiem VI państwa członkowskie dokonują, jeśli jest to właściwe dla określonego produktu, oceny tych scenariuszy zastosowań lub narażenia oraz ryzyka w odniesieniu do środowiska i populacji ludzi nieuwzględnionych w odpowiedni sposób w ocenie ryzyka na poziomie unijnym.</p> <p>Państwa członkowskie dopilnowują, aby wydawanie zezwoleń na produkty do użytku nieprofesjonalnego było uzależnione od zaprojektowania opakowania w taki sposób, aby ograniczyć do minimum narażenie użytkownika na ryzyko, chyba że we wniosku o wydanie zezwolenia na produkt można wykazać, że zagrożenia dla zdrowia ludzkiego mogą zostać ograniczone do dopuszczalnych poziomów za pomocą innych środków.”</p>

(*) Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI zawartość sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 8 maja 2012 r.

zmieniająca decyzję 2008/855/WE w odniesieniu do środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących klasycznego pomoru świń w Niemczech

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 2992)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/250/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W decyzji Komisji 2008/855/WE z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich ⁽³⁾ określono niektóre środki kontroli w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w państwach członkowskich lub ich regionach, wymienionych w załączniku do tej decyzji. Wykaz ten obejmuje części terytorium krajów związkowych Nadrenia-Palatynat i Nadrenia Północna-Westfalia w Niemczech.

(2) Niemcy poinformowały Komisję o rozwoju sytuacji w ostatnim okresie w odniesieniu do klasycznego pomoru świń u zdziczałych świń w regionach krajów związkowych Nadrenia-Palatynat i Nadrenia Północna-Westfalia, wymienionych w załączniku do decyzji 2008/855/WE.

(3) Z informacji tych wynika, że w krajach związkowych Nadrenia-Palatynat i Nadrenia Północna-Westfalia zwalczono klasyczny pomór świń u zdziczałych świń. W związku z powyższymi środkami przewidzianymi w decyzji 2008/855/WE nie powinno się już stosować do tych regionów, a w wykazie znajdującym się w części I załącznika do tej decyzji należy skreślić pozycję dotyczącą Niemiec.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2008/855/WE.

(5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji 2008/855/WE skreśla się punkt 1 części I.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 maja 2012 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ Dz.U. L 302 z 13.11.2008, s. 19.

III

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

NR 35/10/COL

z dnia 3 lutego 2010 r.

zmieniająca po raz 80. zasady proceduralne i merytoryczne w dziedzinie pomocy państwa poprzez dodanie nowego rozdziału dotyczącego stosowania zasad pomocy państwa wobec radiofonii i telewizji publicznej

URZĄD NADZORU EFTA ⁽¹⁾,UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽²⁾, w szczególności jego art. 61–63 oraz protokół 26 do tego porozumienia,UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie pomiędzy Państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości ⁽³⁾, w szczególności jego art. 24 i art. 5 ust. 2 lit. b),

A TAKŻE MAJĄC NA UWADZE, CO NASTĘPUJE:

Zgodnie z art. 24 porozumienia o nadzorze i Trybunale Urząd wprowadza w życie postanowienia Porozumienia EOG dotyczące pomocy państwa,

Zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. b) porozumienia o nadzorze i Trybunale Urząd wydaje zawiadomienia oraz wskazówki w kwestiach objętych Porozumieniem EOG, jeżeli porozumienie to lub porozumienie o nadzorze i Trybunale wyraźnie tak stanowi lub jeśli Urząd uznaje to za konieczne,

Zasady proceduralne i merytoryczne w dziedzinie pomocy państwa zostały przyjęte przez Urząd dnia 19 stycznia 1994 r. ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Zwany dalej Urzędem.

⁽²⁾ Zwane dalej Porozumieniem EOG.

⁽³⁾ Zwane dalej porozumieniem o nadzorze i Trybunale.

⁽⁴⁾ Wytyczne dotyczące zastosowania i interpretacji art. 61 i 62 Porozumienia EOG oraz art. 1 protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale, przyjęte i wydane przez Urząd w dniu 19 stycznia 1994 r., opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (zwanym dalej Dz.U.) L 231 z 3.9.1994, s. 1 oraz w Suplemencie EOG nr 32 z 3.9.1994, s. 1, ze zmianami. Zwane dalej „wytycznymi dotyczącymi pomocy państwa”. Zaktualizowana wersja wytycznych dotyczących pomocy państwa jest opublikowana na stronie internetowej Urzędu: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines>.

Dnia 27 października 2009 r. Komisja Europejska (zwana dalej Komisją) opublikowała Komunikat Komisji w sprawie stosowania zasad pomocy państwa wobec radiofonii i telewizji publicznej ⁽⁵⁾,

Komunikat Komisji ma również znaczenie dla Europejskiego Obszaru Gospodarczego,

Należy zapewnić jednolite stosowanie zasad EOG w zakresie pomocy państwa w całym Europejskim Obszarze Gospodarczym,

Zgodnie z pkt II części „OGÓLNE”, zamieszczonej na końcu załącznika XV do Porozumienia EOG, Urząd przyjmie, po konsultacji z Komisją, akty prawne odpowiadające tym, które zostały przyjęte przez Komisję,

Urząd skonsultował się z Komisją i państwami EFTA pismem z dnia 26 stycznia 2010 r. w przedmiotowej sprawie (numery referencyjne 543973, 543974 i 543997),

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wytyczne dotyczące pomocy państwa zmienia się poprzez dodanie nowego rozdziału dotyczącego stosowania zasad pomocy wobec radiofonii i telewizji publicznej. Nowy rozdział stanowi załącznik do niniejszej decyzji.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 257 z 27.10.2009, s. 1.

Artykuł 2

Jedynie wersja w języku angielskim jest autentyczna.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 lutego 2010 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Per SANDERUD
Przewodniczący

Kurt JÄGER
Członek Kolegium

_____

ZAŁĄCZNIK

STOSOWANIE ZASAD POMOCY PAŃSTWA WOBEC RADIOFONII I TELEWIZJI PUBLICZNEJ ⁽¹⁾

1. Wprowadzenie i zakres

- (1) W ciągu ostatnich trzech dziesięcioleci nastąpiły ważne zmiany w radiofonii i telewizji. Zniesienie monopoli, pojawienie się nowych uczestników rynku i szybki rozwój technologiczny spowodowały w tym sektorze zasadnicze zmiany w zakresie konkurencji. Telewizja była tradycyjnie koncesjonowaną dziedziną działalności. Od chwili jej powstania programy telewizyjne były nadawane przez przedsiębiorstwa publiczne działające w systemie monopolistycznym, głównie za sprawą ograniczonego dostępu do częstotliwości nadawczych i znacznych ograniczeń dostępu do rynku.
- (2) Jednak w latach 70. zmiany, które nastąpiły w gospodarce, i rozwój techniczny w coraz większym stopniu skłaniały państwa EFTA do umożliwienia podejmowania działalności nadawczej innym operatorom. W związku z tym państwa EFTA postanowiły wprowadzić konkurencję na rynku. Dzięki temu konsumenci uzyskiwali coraz szerszą ofertę programową, w miarę uruchamiania nowych stacji i nowych usług; umożliwiło to również pojawienie się i rozwój silnych operatorów europejskich, rozwój nowych technologii oraz wzrost pluralizmu w tym sektorze, co oznacza więcej niż jedynie udostępnienie większej liczby kanałów i usług. Otwierając rynek dla konkurencji, państwa EFTA uważały jednak, że należy utrzymać radiofonię i telewizję publiczną, aby zapewnić obsługę programową wielu dziedzin oraz zaspokajanie potrzeb, a także osiągnięcie celów polityki publicznej, które w innym przypadku niekoniecznie zostałyby zaspokojone w optymalny sposób.
- (3) Również wzrost konkurencji, przy jednoczesnej obecności nadawców finansowanych przez państwo, dodatkowo spowodował nasilanie się wątpliwości co do zachowania równych warunków gry rynkowej, na które prywatni nadawcy zwracali uwagę Urzędowi. Skargi dotyczyły naruszania postanowień art. 59 i 61 Porozumienia EOG, dotyczących programów finansowania radiofonii i telewizji publicznej ze środków publicznych.
- (4) Poprzedni rozdział wytycznych w sprawie pomocy państwa, dotyczący stosowania zasad pomocy państwa wobec radiofonii i telewizji publicznej ⁽²⁾, określił po raz pierwszy ramy finansowania przez państwo nadawców publicznych. Posłużył on jako solidna podstawa do rozpatrzenia przez Urząd spraw dotyczących finansowania przez państwo nadawców publicznych.
- (5) Od tego czasu zmiany technologiczne doprowadziły do zasadniczych przemian na rynku nadawczym i audiowizualnym. Doszło do zwiększenia liczby platform dystrybucyjnych i pojawiły się nowe technologie, takie jak telewizja cyfrowa, IPTV, telewizja mobilna i wideo na żądanie. Doprowadziło to do zwiększenia konkurencji z wchodzącymi na rynek nowymi uczestnikami, takimi jak operatorzy sieci oraz dostawcy Internetu. Rozwój technologii doprowadził również do pojawienia się nowych usług medialnych, takich jak serwisy informacyjne *on-line* i usługi nielinearne lub usługi na żądanie. Następuje konwergencja świadczenia usług audiowizualnych wraz ze zwiększaniem możliwości dostępu konsumentów do wielu usług za pośrednictwem jednej platformy lub urządzenia, lub do jednej określonej usługi za pośrednictwem wielu platform lub urządzeń. Zwiększająca się różnorodność opcji dostępu konsumentów do treści medialnych doprowadziła do zwielokrotnienia usług audiowizualnych i rozdrobnienia kręgu odbiorców. Nowe technologie przyczyniły się do zwiększenia uczestnictwa konsumentów. Tradycyjny bierny model konsumpcyjny ulega stopniowemu przekształceniu w aktywne uczestnictwo i kontrolowanie treści przez konsumentów. W celu sprostania nowym wyzwaniom zarówno publiczni, jak i prywatni nadawcy różnicowali swoją działalność, przedstawiając się na nowe platformy dystrybucyjne i rozszerzając zakres świadczonych usług. To zróżnicowanie finansowanej z publicznych środków działalności nadawców publicznych (takiej jak treści udostępniane w Internecie, kanały tematyczne) spowodowało ostatnio wzrost liczby skarg innych uczestników rynku, w tym wydawców.
- (6) W 2003 r., w orzeczeniu w sprawie Altmark ⁽³⁾ Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwany dalej Trybunałem Sprawiedliwości) określił warunki, w których rekompensata z tytułu świadczenia usług publicznych nie stanowi pomocy państwa. W 2005 r. Urząd przyjął nowy rozdział dotyczący pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych ⁽⁴⁾ i włączył go do wytycznych w sprawie pomocy państwa. Ponadto w 2006 r. decyzja Komisji 2005/842/WE z dnia 28 listopada 2005 r. w sprawie stosowania art. 86 ust. 2 Traktatu WE do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym ⁽⁵⁾ została włączona do Porozumienia EOG jako akt, o którym mowa w pkt 1 lit. h) załącznika XV do

⁽¹⁾ Niniejszy rozdział odpowiada komunikatowi Komisji w sprawie stosowania zasad pomocy państwa wobec radiofonii i telewizji publicznej (Dz.U. C 257 z 27.10.2009, s. 1).

⁽²⁾ Przyjętych decyzją Urzędu Nadzoru EFTA nr 90/04/COL z dnia 23 kwietnia 2004 r. zmieniającą po raz czterdziesty szósty zasady proceduralne i merytoryczne dotyczące pomocy państwa przez wprowadzenie nowego rozdziału 24C: stosowanie zasad pomocy państwa dla radiofonii i telewizji publicznej (Dz.U. L 327 z 13.12.2007, s. 21 i Suplement EOG nr 59 z 13.12.2007, s. 1).

⁽³⁾ Sprawa C-280/2000 Altmark Trans GmbH i Regierungspräsidium Magdeburg przeciwko Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH (Altmark), [2003] Rec. I-7747.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 109 z 26.4.2007, s. 44 i Suplement EOG nr 20 z 26.4.2007, s. 1, dostępny także na stronie internetowej Urzędu <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=16997&1=1>.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 312 z 29.11.2005, s. 67.

Porozumienia EOG, dostosowany protokołem 1 do tego porozumienia (zwany dalej decyzją 2005/842/WE) ⁽⁶⁾. Państwa EFTA są obecnie w trakcie włączania dyrektywy 2007/65/WE (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ⁽⁷⁾ rozszerzającej zakres przepisów audiowizualnych obowiązujących w obszarze EOG na wchodzące na rynek usługi medialne.

- (7) Wspomniane zmiany na rynku oraz zmiany w prawodawstwie spowodowały konieczność zaktualizowania rozdziału dotyczącego stosowania zasad pomocy państwa wobec radiofonii i telewizji publicznej. W planie działań w zakresie pomocy państwa ⁽⁸⁾ w 2005 r. Komisja Europejska (zwana dalej Komisją) zapowiedziała, że „dokona przeglądu swojego komunikatu w sprawie udzielania pomocy państwa dla radiofonii i telewizji publicznej. W szczególności wraz z opracowaniem nowych technologii cyfrowych i usług opartych na Internecie, pojawiły się nowe kwestie dotyczące zakresu działalności związanej z radiofonią i telewizją publiczną”.
- (8) W trakcie 2008 r. i 2009 r. Urząd i państwa EFTA wzięły udział w przeprowadzonych przez Komisję konsultacjach społecznych dotyczących potrzeby dokonania przeglądu komunikatu w sprawie udzielania pomocy państwa dla radiofonii i telewizji publicznej z 2001 r. ⁽⁹⁾. Obecny komunikat umacnia praktykę Komisji i Urzędu w zakresie pomocy państwa w sposób ukierunkowany na przyszłość w oparciu o uwagi otrzymane w ramach konsultacji społecznych. Uściśla on zasady, jakimi kierował się Urząd w stosowaniu art. 61 i art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG wobec finansowania publicznego usług audiowizualnych w sektorze nadawczym ⁽¹⁰⁾, uwzględniając najnowsze zmiany na rynku i w prawodawstwie. Niniejszy rozdział nie narusza stosowania zasad rynku wewnętrznego oraz podstawowych swobód w dziedzinie radiofonii i telewizji.

2. Rola radiofonii i telewizji publicznej

- (9) Radiofonia i telewizja publiczna, chociaż ma wyraźne znaczenie ekonomiczne, nie jest porównywalna do usług publicznych w żadnym innym dziale gospodarki. Nie ma żadnej innej usługi, która jednocześnie miałaby dostęp do tak ogromnej części społeczeństwa, przekazywałaby mu tak wiele informacji i treści, i poprzez to kształtowałaby opinię jednostek oraz opinię publiczną.
- (10) Ponadto radiofonia i telewizja są powszechnie postrzegane jako wiarygodne źródło informacji oraz stanowią dla niemałej części społeczeństwa główne źródło informacji. Tak więc ich działalność wzbogaca debatę publiczną i może ostatecznie umożliwić wszystkim obywatelom uczestniczenie w pewnym stopniu w życiu publicznym. W tym kontekście kluczowe znaczenie ma zapewnienie niezależności radiofonii i telewizji zgodnie z podstawową zasadą wolności wyrażania opinii przewidzianą w art. 10 europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka, która jest podstawową zasadą prawa gwarantowaną w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości ⁽¹¹⁾.
- (11) Porozumienie EOG generalnie uznaje znaczenie usług publicznych ⁽¹²⁾, w szczególności w art. 59 ust. 2, który stanowi, co następuje:

„Przedsiębiorstwa zobowiązane do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym lub mające charakter monopolu skarbowego podlegają normom niniejszego porozumienia, zwłaszcza regułom konkurencji, w zakresie, w jakim ich stosowanie nie stanowi prawnej lub faktycznej przeszkody w wykonywaniu poszczególnych zadań im powierzonych. Rozwój handlu nie może być naruszony w sposób sprzeczny z interesami Umawiających się Stron”.

- (12) Znaczenie radiofonii i telewizji publicznej w życiu społecznym, demokratycznym i kulturalnym znalazło również kolejne potwierdzenie w akcie, o którym mowa w pkt 33 załącznika XI do Porozumienia EOG (*Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw, zebranych w Radzie w dniu 25 stycznia 1999 r., dotycząca radiofonii i telewizji publicznej*) ⁽¹³⁾, dostosowanym protokołem 1 do tego porozumienia (dalej zwanym „rezolucją dotyczącą radiofonii

⁽⁶⁾ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 91/2006 (Dz.U. L 289 z 19.10.2006, s. 31 oraz Supplement EOG nr 52 z 19.10.2006, s. 24), która weszła w życie dnia 8 lipca 2006 r.

⁽⁷⁾ Dyrektywa 2007/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 27).

⁽⁸⁾ COM(2005) 107 wersja ostateczna.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 320 z 15.11.2001, s. 5. Komunikat ten odpowiada poprzedniemu rozdziałowi dotyczącemu stosowania zasad pomocy państwa wobec radiofonii i telewizji publicznej, przyjętemu przez Urząd dnia 23 kwietnia 2004 r., zob. przypis 2 powyżej.

⁽¹⁰⁾ W rozumieniu niniejszego rozdziału pojęcie „usług audiowizualnych” obejmuje nadawanie linearne lub nielinearne treści audio lub audiowizualnych, a także pokrewne usługi, takie jak sieciowe tekstowe serwisy informacyjne. Takie pojęcie „usług audiowizualnych (usług audiowizualnych)” należy odróżniać od „audiowizualnej usługi medialnej (audiowizualnych usług medialnych)” zdefiniowanych w art. 1 lit. a) dyrektywy 2007/65/EC (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych).

⁽¹¹⁾ Sprawa C-260/89 ERT, [1991], Rec. I-2925.

⁽¹²⁾ W rozumieniu niniejszego rozdziału termin „usługa publiczna” ma znaczenie odpowiadające terminowi „usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym”, użytemu w art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 30 z 5.2.1999, s. 1.

i telewizji publicznej”⁽¹⁴⁾. W rezolucji dotyczącej radiofonii i telewizji publicznej podkreśla się, że: „Dostęp szerokiej publiczności, bez dyskryminacji oraz zgodnie z zasadą równych szans, do różnych kanałów i serwisów jest koniecznym warunkiem wstępnym spełnienia szczególnego obowiązku nadawcy publicznego”. Ponadto radiofonia i telewizja publiczna musi „korzystać z postępu technicznego”, dawać „społeczeństwu możliwość korzystania z nowych usług audiowizualnych i informacyjnych oraz nowych technologii” oraz podejmować działania na rzecz „rozwoju i dywersyfikacji działalności w erze cyfrowej”. Wreszcie, „radiofonia i telewizja publiczna musi być zdolna do dalszego oferowania szerokiej gamy programów zgodnie z jej misją określoną przez państwa członkowskie, kierując tę ofertę do całego społeczeństwa; w tym kontekście zasadnym jest dążenie nadawców publicznych do dotarcia z nią do szerokiej publiczności”.

- (13) Rola publicznej radiofonii i telewizji w propagowaniu różnorodności kulturowej została również uznana w Konwencji UNESCO z 2005 r. w sprawie ochrony i propagowania różnorodności form ekspresji kulturowej⁽¹⁵⁾. Konwencja ta przewiduje, że każda ze stron może „przyjąć środki mające na celu ochronę i promowanie różnorodności form wyrazu kulturowego na swoim terytorium”. Środki takie mogą obejmować m.in. „środki mające na celu zwiększenie różnorodności mediów, w tym poprzez publiczne środki przekazu”⁽¹⁶⁾.
- (14) Wspomniane wartości nadawania publicznego są równie istotne w kontekście szybkich zmian zachodzących w nowym środowisku medialnym. Zostało to również podkreślone w zaleceniach Rady Europy dotyczących pluralizmu mediów i różnorodności treści medialnych⁽¹⁷⁾, jak również w zaleceniu dotyczącym misji publicznej mediów w społeczeństwie informacyjnym⁽¹⁸⁾. W tym drugim zaleceniu wzywa się członków Rady Europy, aby „zagwarantowali media publiczne (...) działające w przejrzysty i rozliczalny sposób” oraz „umożliwili mediom publicznym pełne i skuteczne pokonywanie wyzwań związanych z informowaniem społeczeństwa, respektując jednocześnie publiczno-prywatną, dwoistą strukturę europejskiego krajobrazu mediów elektronicznych oraz zwracając uwagę na kwestie związane z rynkiem i konkurencją”.
- (15) Jednocześnie, niezależnie od powyższego, należy zauważyć, że nadawcy komercyjni – niektórzy spośród nich podlegają wymaganiom usług publicznych – również odgrywają znaczącą rolę w realizacji celów rezolucji dotyczącej radiofonii i telewizji publicznej w zakresie, w jakim przyczyniają się do pluralizmu, wzbogacając debatę kulturalną i polityczną oraz poszerzając wybór programów. Ponadto wydawcy prasy i innych mediów drukowanych są również ważnymi gwarantami obiektywnego informowania opinii publicznej i demokracji. Biorąc pod uwagę fakt, że operatorzy ci konkurują obecnie z nadawcami za pośrednictwem Internetu, wszyscy ci komercyjni dostawcy mediów obawiają się możliwych negatywnych skutków, jakie pomoc państwa na rzecz nadawców publicznych mogłaby wyrzucić na rozwój nowych modeli działalności gospodarczej. Dyrektywa 2007/65/WE (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) przypomina, że „współistnienie prywatnych i publicznych dostawców audiowizualnych usług medialnych to cecha wyróżniająca europejski rynek mediów audiowizualnych”. We wspólnym interesie istotne jest utrzymywanie pluralizmu zrównoważonej oferty mediów publicznych i prywatnych także w obecnym dynamicznym środowisku medialnym.

3. Uwarunkowania prawne

- (16) Stosowanie reguł pomocy państwa w odniesieniu do radiofonii i telewizji publicznej musi uwzględniać wiele różnych elementów. Ocena pomocy państwa opiera się na art. 61 Porozumienia EOG dotyczącym pomocy państwa oraz art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG dotyczącym stosowania postanowień Porozumienia EOG i zasad konkurencji, w szczególności w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym. Protokół 3 do porozumienia w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości (zwany dalej protokołem 3) wprowadził reguły postępowania w przypadkach pomocy państwa.
- (17) Porozumienie EOG nie zawiera postanowienia analogicznego do art. 167 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej TFUE) (dawny art. 151 Traktatu WE) dotyczącego kultury lub „kulturowego wyjątku” dla pomocy w celu promowania kultury, analogicznego do wymienionego w art. 107 ust. 3 lit. d) TFUE (dawny art. 87 ust. 3 lit. d) Traktatu WE). Nie oznacza to jednak, że wyklucza się wyjątek dla takich środków. Urząd ponadto przyjął w poprzednich wypadkach, że takie środki wsparcia można zatwierdzić ze względów kulturowych na podstawie art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁴⁾ Rezolucja dotycząca radiofonii i telewizji publicznej została włączona do Porozumienia EOG jako akt, który Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości na mocy decyzji nr 118/1999 (Dz.U. L 325 z 21.12.2000, s. 33 i Suplement EOG nr 60 z 21.12.2000, s. 423 (islandzki) i s. 424 (norweski)), wchodzącej w życie dnia 1 października 1999 r.

⁽¹⁵⁾ Konwencja UNESCO w sprawie ochrony i propagowania różnorodności form ekspresji kulturowej została podpisana w Paryżu dnia 20 października 2005 r. Następnie została ratyfikowana przez Norwegię i przyjęta przez Islandię.

⁽¹⁶⁾ Artykuł 6 ust. 1 i art. 6 ust. 2 lit. h) Konwencji UNESCO w sprawie ochrony i propagowania różnorodności form ekspresji kulturowej.

⁽¹⁷⁾ Zalecenie CM/Rec(2007)2 Komitetu Ministrów skierowane do państw członkowskich w sprawie pluralizmu mediów i różnorodności treści medialnych, przyjęte w dniu 31 stycznia 2007 r. w trakcie 985. spotkania zastępców ministrów.

⁽¹⁸⁾ Zalecenie CM/Rec(2007)3 Komitetu Ministrów skierowane do państw członkowskich w sprawie pluralizmu mediów i różnorodności treści medialnych, przyjęte w dniu 31 stycznia 2007 r. w trakcie 985. spotkania zastępców ministrów.

⁽¹⁹⁾ Na przykład decyzja Urzędu EFTA nr 180/09/COL z dnia 31 marca 2009 r. w sprawie programów pomocy na rzecz produkcji audiowizualnych oraz opracowywania scenariuszy i działań edukacyjnych (Dz.U. C 236 z 1.10.2009, s. 5 i Suplement EOG nr 51 z 1.10.2009, s. 17). Zob. także rozdział dotyczący pomocy państwa dla produkcji kinematograficznych i innych produkcji audiowizualnych wytycznych Urzędu w sprawie pomocy państwa, przyjęty decyzją Urzędu Nadzoru EFTA nr 788/08/COL z dnia 17 grudnia 2008 r. zmieniającą po raz sześćdziesiąty siódmy zasady proceduralne i merytoryczne w dziedzinie pomocy państwa poprzez zmianę istniejących rozdziałów dotyczących stop referencyjnych i dyskontowych oraz pomocy państwa udzielanej w formie gwarancji oraz poprzez wprowadzenie nowego rozdziału dotyczącego odzyskiwania pomocy państwa niezgodnej z prawem i ze wspólnym rynkiem, pomocy państwa dla produkcji kinematograficznych i innych produkcji audiowizualnych oraz pomocy państwa dla przedsiębiorstw kolejowych, dotychczas niepublikowaną, dostępną na stronie internetowej Urzędu: <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=15643&1=1>.

- (18) Ramy regulacyjne dotyczące „audiowizualnych usług medialnych” są koordynowane na szczeblu europejskim przez dyrektywę 2007/65/WE (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych). Wymogi w zakresie przejrzystości finansowej, dotyczące przedsiębiorstw publicznych, zostały określone w akcie, o którym mowa w pkt 1a załącznika XV do Porozumienia EOG (dyrektywa Komisji 2006/111/WE z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi, a także w sprawie przejrzystości finansowej wewnątrz określonych przedsiębiorstw)⁽²⁰⁾, dostosowanym protokołem 1 do tego porozumienia (zwanym dalej dyrektywą 2006/111/WE (dyrektywa w sprawie przejrzystości))⁽²¹⁾.
- (19) Zasady te są interpretowane przez Trybunał EFTA w ramach filaru EFTA i Trybunał Sprawiedliwości w ramach filaru Unii Europejskiej. Urząd przyjął także kilka zbiorów wytycznych dotyczących stosowania zasad pomocy państwa, które odpowiadają podobnym wytycznym wydanym przez Komisję. W szczególności Urząd przyjął w 2005 r. rozdział dotyczący pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, a decyzja 2005/842/WE wyjaśniająca wymogi art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG została włączona do Porozumienia EOG w 2006 r. Decyzja obowiązuje również w odniesieniu do radiofonii i telewizji w zakresie, w jakim spełnione są warunki zawarte w art. 2 ust. 1 lit. a) decyzji 2005/842/WE⁽²²⁾.

4. Zakres zastosowania art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG

4.1. Finansowanie nadawców przez państwo jako pomoc państwa

- (20) Zgodnie z art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG koncepcja pomocy państwa wymaga spełnienia następujących warunków: a) musi mieć miejsce interwencja ze strony państwa lub za pomocą państwowych zasobów; b) interwencja musi potencjalnie wpływać na handel pomiędzy Umawiającymi się Stronami; c) pomoc musi przynosić korzyści beneficjentowi pomocy; d) pomoc musi zakłócać lub grozić zakłóceniem konkurencji⁽²³⁾. Wystąpienie pomocy państwa należy ocenić w sposób obiektywny przy uwzględnieniu orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości i Trybunału EFTA.
- (21) Skutek interwencji państwa, a nie jej cel, jest decydującym elementem przy dokonywaniu oceny interwencji państwa i zawartej w niej pomocy na podstawie art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG. Nadawcy publiczni są z reguły finansowani z budżetu państwa lub z abonamentu. W określonych okolicznościach państwo zasila kapitałowo lub umarza zadłużenie nadawców publicznych. Takie działania finansowe są zwykle podejmowane przez organy publiczne i wiążą się z transferem środków publicznych⁽²⁴⁾.
- (22) Generalnie można uznać, że finansowanie przez państwo nadawców publicznych wpływa na obrót handlowy między Umawiającymi się Stronami. Trybunał Sprawiedliwości stwierdził: „W przypadku, w którym pomoc udzielona przez państwo lub ze środków publicznych powoduje wzmocnienie pozycji przedsiębiorstwa konkurującego na rynku wewnątrzspółnotowym, należy przyjąć, że pomoc taka wpływa na handel na tym rynku”⁽²⁵⁾. Taka sytuacja ma miejsce przy nabywaniu i sprzedaży praw do programów, co często odbywa się w obrocie międzynarodowym. W przypadku nadawców publicznych, którzy mają zezwolenie na sprzedaż czasu reklamowego, również reklama ma oddziaływanie transgraniczne, zwłaszcza na obszarach jednorodnych pod względem językowym, choć rozdzielonych granicami państwowymi. Ponadto struktura własnościowa nadawców komercyjnych może obejmować akcjonariuszy lub udziałowców z kilku państw EOG. Co więcej, usługi świadczone za pośrednictwem Internetu mają zwykle zasięg globalny.
- (23) Jeżeli chodzi o istnienie korzyści, Trybunał oświadczył w sprawie Altmark, że rekompensata z tytułu świadczenia usług publicznych nie stanowi pomocy państwa, jeśli spełnione są równocześnie cztery warunki. Po pierwsze, przedsiębiorstwo będące beneficjentem pomocy musi wywiązywać się ze zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych, a zobowiązania te muszą być jasno zdefiniowane. Po drugie, wyznaczniki, na bazie których obliczana jest wysokość rekompensaty, muszą zostać określone wcześniej w obiektywny i przejrzysty sposób. Po trzecie, wysokość rekompensaty nie może przekraczać kwoty niezbędnej do pokrycia całości lub części kosztów poniesionych w trakcie wywiązywania się ze zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych, przy uwzględnieniu odpowiednich wpływów i rozsądnego zysku. Wreszcie w przypadku, w którym wyboru przedsiębiorstwa mającego wywiązywać się ze zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych nie dokonuje się zgodnie z procedurą udzielania zamówień publicznych, która pozwoliłaby na wybór oferenta świadczącego te usługi za cenę najkorzystniejszą dla danej społeczności, poziom rekompensaty należy określić na podstawie analizy kosztów, jakie typowe, dobrze zarządzane przedsiębiorstwo, odpowiednio wyposażone, aby spełnić wymogi usługi publicznej, poniosłoby w związku z wywiązywaniem się z powyższych zobowiązań.

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 318 z 17.11.2006, s. 17.

⁽²¹⁾ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 55/2007 (Dz.U. L 266 z 11.10.2007, s. 15 oraz Suplement EOG nr 48 z 11.10.2007, s. 12), która weszła w życie dnia 9 czerwca 2007 r.

⁽²²⁾ Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) decyzji 2005/842/WE dotyczy to pomocy państwa w formie „rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych przyznanej przedsiębiorstwu o średnim rocznym obrocie przed opodatkowaniem, uwzględniającym całą działalność, nieprzekraczającym 100 mln EUR w okresie dwóch lat obrotowych poprzedzających rok, w którym powierzono im wykonywanie zadań z tytułu usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym i które otrzymują rekompensatę roczną z tytułu usług, o których mowa, nieprzekraczającą 30 mln EUR”.

⁽²³⁾ Orzeczenie w połączonych sprawach T-309/04, T-317/04, T-329/04 oraz T-336/04 TV2/Dania przeciwko Komisji (TV2) [2008] Zb.Orz. II-2935, pkt 156.

⁽²⁴⁾ Jeśli chodzi o uznawanie finansowania opłat licencyjnych za zasoby państwowe, zob. wspomniane powyżej orzeczenie w sprawie TV2, punkty 158–159.

⁽²⁵⁾ Sprawy: C-730/79 Philip Morris Holland przeciwko Komisji [1980] Rec. 2671, pkt 11; C-303/88 Włochy przeciwko Komisji [1991] Rec. I-1433, pkt 27; C-156/98 Niemcy przeciwko Komisji [2000] Rec. I-6857, pkt 33.

- (24) W zakresie, w jakim finansowanie nie spełnia powyższych warunków, zostałoby ono uznane za przejaw wybiórczego sprzyjania niektórym nadawcom, a tym samym za zakłócenie lub groźbę zakłócenia konkurencji.

4.2. Charakter pomocy: istniejąca i nowa pomoc

- (25) Programy finansowania aktualnie funkcjonujące w większości państw EFTA zostały wprowadzone dawno temu. Zatem pierwszym krokiem Urzędu musi być ustalenie, czy programy te można uważać za „istniejącą pomoc” w rozumieniu art. 1 ust. 1 części I protokołu 3. Zgodnie z tym postanowieniem: „Urząd Nadzoru EFTA we współpracy z państwami EFTA stale bada systemy pomocy istniejące w tych państwach. Proponuje im on stosowne środki wymagane przez stopniowy rozwój lub funkcjonowanie Porozumienia EOG”.
- (26) Zgodnie z art. 1 lit. b) ppkt (i) w części II protokołu 3 przez istniejącą pomoc należy rozumieć „(...) każdą pomoc, jaka istniała przed wejściem w życie Porozumienia EOG w odpowiednich państwach EFTA, to znaczy programy pomocy i pomoc indywidualną, jakie zostały wprowadzone w życie przed wejściem w życie i są nadal stosowane po wejściu w życie Porozumienia EOG”.
- (27) Zgodnie z art. 1 lit. b) ppkt (v) części II protokołu 3 przez istniejącą pomoc należy również rozumieć „pomoc, jaka została uznana za pomoc istniejącą, ponieważ można stwierdzić, że w czasie, gdy została wprowadzona w życie, nie stanowiła pomocy, a w okresie późniejszym stała się pomocą ze względu na rozwój wspólnego rynku bez wprowadzenia zmian przez państwo członkowskie”.
- (28) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości⁽²⁶⁾ Urząd musi ustalić, czy od czasu wprowadzenia danej formy pomocy nie nastąpiły zmiany systemu prawnego, w ramach którego pomoc została udzielona. Urząd wierzy, że najbardziej właściwe⁽²⁷⁾ jest podejście, w ramach którego każdy przypadek traktowany jest indywidualnie i uwzględnia się wszystkie czynniki związane z systemem radiofonii i telewizji w danym państwie EFTA.
- (29) Zgodnie z orzeczeniem w sprawie Gibraltaru⁽²⁸⁾ nie wszystkie zmiany w zakresie istniejącej pomocy mogą być traktowane jako zamiana istniejącej pomocy na nową pomoc. Zgodnie z orzecznictwem Sądu „pierwotny program przekształca się w nowy program pomocy jedynie w przypadku, w którym zmiana ta ma wpływ na istotę programu pierwotnego. W sytuacji, w której nowy element jest w oczywisty sposób możliwy do oddzielenia od programu początkowego, nie dochodzi do istotnej zmiany istniejącego programu”.
- (30) W świetle powyższych uwag Urząd w swojej praktyce decyzyjnej zasadniczo bada: a) czy pierwotny sposób finansowania nadawców publicznych stanowi istniejącą pomoc zgodnie z zasadami wskazanymi w pkt 26 i 27 powyżej; b) czy późniejsze zmiany wpływają na istotę pierwotnego środka (tj. charakter korzyści lub źródło finansowania, cel pomocy, beneficjentów lub zakres działań beneficjentów) czy też mają one raczej charakter czysto formalny lub administracyjny; oraz c) w przypadku gdy późniejsze zmiany są istotne, czy można je oddzielić od pierwotnego środka, co pozwala na ocenienie ich oddzielnie, czy też nie można ich oddzielić od pierwotnego środka, co sprawia, że środek pierwotny jako całość zostaje przekształcony w nową pomoc.

5. Ocena zgodności pomocy państwa na podstawie art. 61 ust. 3 Porozumienia EOG

- (31) Mimo że rekompensata dla radiofonii i telewizji publicznej jest zwykle oceniana na podstawie art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG, zastosowanie mogą mieć w tym obszarze w zasadzie także odstępstwa przewidziane w art. 61 ust. 3 Porozumienia EOG, jeśli spełnione są odpowiednie warunki.
- (32) Porozumienie EOG nie przewiduje postanowienia odpowiadającego art. 167 ust. 4 TFUE, które obliguje Komisję do brania pod uwagę, w jej działaniach podejmowanych na podstawie innych postanowień Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, aspektów kulturalnych, zwłaszcza w celu poszanowania i popierania różnorodności jej kultur. Nie przewiduje także „kulturowego wyjątku”, o którym mowa w art. 107 ust. 3 lit. d) TFEU, który pozwala Komisji uznać pomoc przeznaczoną na wspieranie kultury za zgodną ze wspólnym rynkiem, o ile pomoc taka nie zmienia warunków wymiany handlowej i konkurencji we Wspólnocie w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem. Nie oznacza to jednak, że stosowanie zasad pomocy państwa nie pozostawia miejsca na rozpatrywanie aspektów

⁽²⁶⁾ C-44/93, Namur-Les Assurances du Crédit SA przeciwko Office National du Ducroire i państwu belgijskiemu [1994] Rec. I-3829.

⁽²⁷⁾ Zob. na przykład decyzje Komisji w następujących sprawach: E 8/06, *Finansowanie przez państwo publicznego nadawcy flamandzkiego VRT* (Dz.U. C 143 z 10.6.2008, s. 7); E 4/05, *Finansowanie z pomocy państwa RTE i TNAG* (Dz.U. C 121 z 17.5.2008, s. 5); E 9/05, *Płatność opłaty licencyjnej na rzecz RAI* (Dz.U. C 235 z 23.9.2005, s. 3); E 10/05, *Płatność opłaty licencyjnej na rzecz France 2 i 3* (Dz.U. C 240 z 30.9.2005, s. 20); E 8/05, *Finansowanie przez państwo publicznego nadawcy flamandzkiego RTVE* (Dz.U. C 239 z 4.10.2006, s. 17); C 2/04, *Finansowanie ad hoc przez państwo publicznego nadawcy holenderskiego* (Dz.U. L 49 z 22.2.2008, s. 1); C 60/99, *Decyzja Komisji 2004/838/WE z dnia 10 grudnia 2003 r. dotycząca pomocy państwa przyznanej przez Francję na rzecz France 2 i France 3* (Dz.U. L 361 z 8.12.2004, s. 21); C 62/99, *Decyzja Komisji 2004/339/WE z dnia 15 października 2003 r. w sprawie środków zastosowanych przez Włochy wobec RAI SpA* (Dz.U. L 119 z 23.4.2004, s. 1); NN 88/98, *Finansowanie bezpłatnego programu informacyjnego nadającego 24 godziny na dobę, bez reklam, z opłaty abonamentowej BBC* (Dz.U. C 78 z 18.3.2000, s. 6) oraz NN 70/98, *Pomoc państwa dla publicznych programów radiowych i telewizyjnych Kinderkanal i Phoenix* (Dz.U. C 238 z 21.8.1999, s. 3).

⁽²⁸⁾ Sprawy połączone T-195/01 i T-207/01, Rząd Gibraltaru przeciwko Komisji (Gibraltar) [2002] Rec. II-2309.

kulturowych. Porozumienie EOG uznaje konieczność wzmocnienia współpracy kulturalnej w art. 13 protokołu 31. W tej kwestii należy przypomnieć, że Urząd zasadniczo ustalił w swojej praktyce decyzyjnej dotyczącej pomocy państwa na produkcję filmową i działalność związaną z produkcją filmową, że środki pomocy na rzecz produkcji kinematograficznych i audiowizualnych można zatwierdzać ze względów kulturowych na mocy art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG, pod warunkiem że metoda ta w wystarczającym stopniu uwzględnia kryteria opracowane przez Komisję i że metoda taka nie stanowi odstępstwa od praktyki, jaką stosowała Komisja przed przyjęciem art. 107 ust. 3 lit. d) TFUE⁽²⁹⁾.

- (33) Zadaniem Urzędu jest podejmowanie decyzji w sprawie stosowania postanowienia art. 61 ust. 3 Porozumienia EOG, który reguluje kwestię wyłączeń oraz sposobu uwzględniania aspektów kulturowych. Należy przypomnieć, że postanowienia przewidujące wyłączenie od zakazu pomocy państwa należy stosować w sposób ścisły. Zgodnie z powyższym Urząd uważa, że odstępstwo na rzecz kultury ma zastosowanie jedynie w tych przypadkach, w których produkt kulturalny jest wyraźnie zidentyfikowany lub identyfikowalny⁽³⁰⁾. Ponadto Urząd przyjmuje pogląd, że pojęcie kultury musi być stosowane do treści i rodzaju danego produktu, nie zaś do medium lub jego dystrybucji jako takiej⁽³¹⁾. Co więcej, należy rozdzielić potrzeby edukacyjne i demokratyczne państwa EFTA od promocji kultury⁽³²⁾.
- (34) Udzielając pomocy państwa nadawcom publicznym, nie rozróżnia się z reguły potrzeb kulturalnych, edukacyjnych i demokratycznych społeczeństwa. Jeżeli dane specjalne środki finansowe nie mają na celu promowania wyłącznie kultury, takiej pomocy nie można co do zasady zatwierdzić na mocy art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG jako pomocy na wspieranie kultury. Pomoc państwa udzielana nadawcom publicznym ma zasadniczo postać rekompensaty za wypełnienie obowiązku świadczenia usług publicznych i podlega ocenie zgodnie z art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG w oparciu o kryteria ustanowione w niniejszym rozdziale.

6. Ocena zgodności pomocy państwa na podstawie art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG

- (35) Zgodnie z art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG: „przedsiębiorstwa zobowiązane do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym lub mające charakter monopolu skarbowego podlegają normom niniejszego porozumienia, zwłaszcza regułom konkurencji, w granicach, w jakich ich stosowanie nie stanowi prawnej lub faktycznej przeszkody w wykonywaniu poszczególnych zadań im powierzonych. Rozwój handlu nie może być naruszony w sposób sprzeczny z interesami Umawiających się Stron”.
- (36) Trybunał Sprawiedliwości konsekwentnie orzekł, że art. 106 TFUE (dawny art. 86 Traktatu WE), odpowiadający art. 59 Porozumienia EOG, stanowi odstępstwo i w związku z tym wymaga rygorystycznej wykładni. Trybunał Sprawiedliwości wyjaśnił, że aby środek pomocy mógł zostać objęty odstępstwem, konieczne jest spełnienie wszystkich poniższych warunków:
- (i) usługa musi być świadczona w ogólnym interesie gospodarczym i jasno określona jako taka przez państwo członkowskie (definicja)⁽³³⁾;
  - (ii) przedsiębiorstwo musi być jednoznacznie zobowiązane przez państwo członkowskie do świadczenia danej usługi (zobowiązanie)⁽³⁴⁾;
  - (iii) stosowanie zawartych w Traktacie zasad konkurencji (w tym przypadku zakaz korzystania z pomocy państwa) musi utrudniać wykonywanie szczególnych zadań powierzonych przedsiębiorstwu i odstępstwo od tych zasad nie może wpływać na rozwój handlu w sposób pozostający w sprzeczności z interesem Wspólnoty (kryterium proporcjonalności)⁽³⁵⁾.
- (37) W konkretnym przypadku radiofonii i telewizji publicznej powyższe podejście wymaga dostosowania w świetle postanowień rezolucji dotyczącej radiofonii i telewizji publicznej, która mówi o „misji usługi publicznej, która została powierzona, określona i zorganizowana przez każde państwo członkowskie” (definicja i zobowiązanie) oraz przewiduje odstępstwo od postanowień Traktatu w przypadku finansowania radiofonii i telewizji publicznej,

⁽²⁹⁾ Zob. na przykład decyzja nr 32/02/COL z dnia 20 lutego 2002 r., decyzja nr 169/02/COL z dnia 18 września 2002 r., decyzja nr 186/03 z dnia 29 października 2003 r., decyzja nr 179/05/COL z dnia 15 lipca 2005 r. i decyzja nr 342/06/COL z dnia 14 października 2006 r. Zob. także rozdział dotyczący pomocy państwa dla produkcji kinematograficznych i innych produkcji audiowizualnych w wytycznych Urzędu w sprawie pomocy państwa.

⁽³⁰⁾ Na przykład decyzja Komisji w sprawie NN 88/98, *BBC 24-godzinny bezreklamowy kanał informacyjny* (Dz.U. C 78 z 18.3.2000, s. 6) i NN 70/98, *Kinderkanal i Phoenix*, wspomniane powyżej.

⁽³¹⁾ Na przykład decyzja Komisji N 458/2004, *Pomoc państwa na rzecz Espacio Editorial Andaluza Holding sl.* (Dz.U. C 131 z 28.5.2005, s. 12).

⁽³²⁾ NN 70/98, *Kinderkanal i Phoenix*, wspomniana powyżej.

⁽³³⁾ Sprawa 172/80 *Zuechner* [1981], Rec. 2021.

⁽³⁴⁾ Sprawa C-242/95 *GT-Link* [1997], Rec. 4449.

⁽³⁵⁾ Sprawa C-159/94 *EDF i GDF* [1997] Rec. I-5815.

„w zakresie, w jakim takie finansowanie przyznaje się organizacjom nadawczym w celu wypełnienia misji publicznej (...) oraz w zakresie, w jakim takie finansowanie nie wpływa na warunki handlowe i konkurencję we Wspólnocie w zakresie, w jakim byłoby to sprzeczne ze wspólnym interesem, przy uwzględnieniu konieczności realizacji mandatu tej usługi publicznej” (proporcjonalność).

- (38) Do Urzędu należy ocena, na podstawie dowodów dostarczonych przez państwa EFTA, czy kryteria te zostały spełnione. Jeżeli chodzi o definicję misji publicznej, rolą Urzędu jest sprawdzenie, czy nie pojawiły się ewidentne błędy (zob. sekcja 6.1). Urząd ponadto sprawdza, czy obowiązki związane z usługą publiczną zostały bezpośrednio przekazane oraz czy istnieje skuteczny nadzór nad ich wypełnianiem (zob. sekcja 6.2).
- (39) Sprawdzając, czy została zachowana zasada proporcjonalności, Urząd bierze pod uwagę, czy wszelkie zakłócenie konkurencji wynikające z rekompensaty za usługę publiczną można uzasadnić z punktu widzenia potrzeby świadczenia usługi publicznej i udostępniania finansowania na jej rzecz. Urząd ocenia, przede wszystkim na podstawie dowodów, które państwa EFTA są zobowiązane przedstawić, czy istnieją wystarczające gwarancje, aby uniknąć nieproporcjonalnych skutków finansowania publicznego, nadmiernych rekompensat i subsydiowania skrośnego, oraz aby zagwarantować, że nadawcy publiczni przestrzegają warunków rynkowych w swojej działalności komercyjnej (zob. sekcja 6.3 i kolejne).
- (40) Analiza zgodności z wymogami dotyczącymi pomocy państwa musi uwzględniać specyficzne cechy charakterystyczne każdego systemu narodowego. Urząd jest świadomy istnienia różnic pomiędzy krajowymi systemami radiofonii i telewizji i innymi cechami charakterystycznymi rynków medialnych państw EFTA. Dlatego ocena zgodności pomocy państwa na rzecz nadawców publicznych na mocy art. 59 ust. 2 przygotowana jest w każdym przypadku indywidualnie, na podstawie praktyki decyzyjnej Komisji i Urzędu⁽³⁶⁾, zgodnie z podstawowymi zasadami opisanymi w poniższych sekcjach.
- (41) Urząd weźmie także pod uwagę trudności, jakie niektóre państwa EFTA napotykać przy gromadzeniu niezbędnych funduszy, jeżeli koszty usług publicznych na mieszkańca są, przy pozostałych warunkach takich samych, wyższe⁽³⁷⁾. W takim samym stopniu Komisja uwzględni możliwe obawy innych mediów w tych państwach EFTA.
- (42) Jak wskazuje praktyka Komisji i Urzędu, środek, który nie spełnia wszystkich kryteriów Altmark, także musi być poddany analizie zgodnie z art. 106 ust. 2 TFUE, odpowiednio art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG⁽³⁸⁾.

6.1. Definicja misji publicznej

- (43) Spełnienie wspomnianego w pkt 36 ppkt (i) warunku stosowania art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG wymaga ustalenia oficjalnej definicji misji publicznej. Dopiero wówczas Urząd może stwierdzić z odpowiednim stopniem pewności z prawnego punktu widzenia, czy można zastosować odstępstwo przewidziane w art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG.
- (44) Ustalenie definicji misji publicznej wchodzi w zakres kompetencji państw EFTA, które mogą podejmować stosowne decyzje na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym, zgodnie z ich krajowym porządkiem prawnym. Generalnie, wykonując tę kompetencję, należy brać pod uwagę koncepcję „usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym” (zwanych dalej usługami w OIG).
- (45) Państwa EFTA muszą określić definicję misji publicznej jak najbardziej precyzyjnie. Nie powinna ona pozostawiać wątpliwości, czy określona działalność prowadzona przez wybranego nadawcę ma zgodnie z intencją państwa EFTA stanowić część misji publicznej, czy też nie. Bez jasnej i precyzyjnej definicji obowiązków nałożonych na nadawcę publicznego Urząd nie byłaby w stanie wykonywać swoich zadań zgodnie z art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG, a zatem nie mógłby udzielić wyłączenia spod tego postanowienia.
- (46) Jasna identyfikacja rodzajów działalności wchodzących w zakres misji publicznej ma również znaczenie dla nadawców niepublicznych, umożliwiając im odpowiednie planowanie własnej działalności. Ponadto zasady realizacji misji publicznej powinny być określone wystarczająco precyzyjnie, aby władze państw EFTA mogły skutecznie nadzorować działalność nadawców pod kątem jej zgodności z wymaganiami opisanymi w następnej sekcji.

⁽³⁶⁾ Zob. na przykład decyzje Komisji w następujących sprawach: E 8/06, *Finansowanie przez państwo publicznego nadawcy flamandzkiego VRT* (Dz.U. C 143 z 10.6.2008, s. 7); E 4/05, *Finansowanie z pomocy państwa RTE i TNAG* (Dz.U. C 121 z 17.5.2008, s. 5); E 3/05, *Pomoc dla publicznych nadawców niemieckich*, (Dz.U. C 185 z 8.8.2007, s. 1); E 9/05, *Płatność opłaty licencyjnej na rzecz RAI* (Dz.U. C 235 z 23.9.2005, s. 3); E 10/05, *Płatność opłaty licencyjnej na rzecz France 2 i 3* (Dz.U. C 240 z 30.9.2005, s. 3); E 8/05, *Finansowanie przez państwo publicznego nadawcy flamandzkiego RTVE* (Dz.U. C 239 z 4.10.2006, s. 17); C 2/04, *Finansowanie ad hoc przez państwo publicznego nadawcy holenderskiego* (Dz.U. L 49 z 22.2.2008, s. 1); Zob. także decyzja Urzędu Nadzoru nr 306/09/COL z dnia 8 lipca 2009 r. dotycząca Norwegian Broadcasting Corporation, dostępna na stronie internetowej Urzędu <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkId=16906&1=1>.

⁽³⁷⁾ Podobne trudności można napotkać w sytuacji, gdy nadawca publiczny kieruje swoje programy do mniejszości językowych lub dostosowuje je do lokalnych potrzeb.

⁽³⁸⁾ Decyzja Komisji C 62/1999, RAI, pkt 99 i C 85/2001, RTP, pkt 158.

- (47) Jednak zważywszy na specyficzny charakter sektora nadawczego i potrzebę ochrony niezależności redakcyjnej nadawców publicznych, przyjęcie definicji jakościowej, umożliwiającej powierzenie danemu nadawcy zadania zapewnienia szerokiej oferty programów oraz wyważonej i zróżnicowanej oferty nadawczej można uznać za uzasadnione zgodnie z art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG⁽³⁹⁾. Uznaje się powszechnie, że taka definicja jest zgodna z celem, jakim jest zaspokajanie potrzeb demokratycznych, społecznych i kulturalnych danego społeczeństwa oraz zagwarantowanie pluralizmu, w tym różnorodności kulturalnej i językowej. Zgodnie ze sformułowaniem Sądu zasadność tak szeroko zdefiniowanej misji publicznej zależy od jakościowych wymogów co do usług oferowanych przez nadawcę publicznego⁽⁴⁰⁾. Definicja misji publicznej może również uwzględniać rozwój i różnorodność działalności w erze cyfrowej i obejmować usługi audiowizualne świadczone na wszystkich platformach dystrybucyjnych.
- (48) Jeśli chodzi o definicję usług publicznych w sektorze nadawczym, rola Urzędu ogranicza się do sprawdzenia jej pod kątem ewidentnych błędów. Nie jest zadaniem Urzędu ustalanie, czy dany program ma być realizowany i finansowany jako usługa świadczona w ogólnym interesie gospodarczym, ani kwestionowanie charakteru czy jakości określonego produktu. Definicja misji publicznej byłaby jednak ewidentnie błędna, gdyby obejmowała działania, których nie można zasadnie uznać za zaspokajające demokratyczne, społeczne i kulturalne potrzeby każdego społeczeństwa. Taka sytuacja występuje zwykle np. w przypadku reklamy, handlu elektronicznego, telezakupów, korzystania przy konkursach z nagrodami z połączeń telefonicznych o podwyższonej opłacie⁽⁴¹⁾, sponsoringu lub handlu. Ponadto ewidentnym błędem mogłoby być wykorzystanie pomocy państwa na finansowanie działań, które nie wprowadzają wartości dodanej dla obywateli, jeśli chodzi o służeń społecznym, demokratycznym i kulturalnym potrzebom społeczeństwa.
- (49) W tym kontekście należy przypomnieć, że misja publiczna określa usługi oferowane społeczeństwu w interesie ogólnym. Kwestii definicji misji publicznej nie należy mylić z kwestią wyboru mechanizmu finansowania świadczonych w jej ramach usług. Zatem, chociaż nadawcy publiczni mogą prowadzić działalność komercyjną, taką jak sprzedaż czasu reklamowego, w celu uzyskania przychodów, działalność taka nie może z założenia być traktowana jako część misji publicznej⁽⁴²⁾.

6.2. Powierzenie misji i nadzór

- (50) Objęcie wyłączeniem spod art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG wymaga powierzenia misji publicznej jednemu lub kilku przedsiębiorstwom w drodze oficjalnego aktu (np. w ramach ustawodawstwa, umowy lub wiążącego zakresu zadań).
- (51) Akt(-y) powierzenia misji określa(-ją) charakter zobowiązań publicznych zgodnie z sekcją 6.1 powyżej i warunki udzielania rekompensaty oraz zawiera(-ją) ustalenia dotyczące unikania i zwrotu wszelkiej nadmiernej rekompensaty.
- (52) We wszystkich przypadkach, w których zakres misji publicznej zostaje rozszerzony w celu objęcia nią nowych usług, definicja i akt(-y) powierzenia powinny zostać odpowiednio zmienione zgodnie z art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG. W celu umożliwienia nadawcom publicznym szybkiej reakcji na rozwój technologiczny, państwa EFTA mogą również przewidzieć powierzenie misji w zakresie nowych usług po dokonaniu oceny określonej w sekcji 6.7 poniżej, a przed formalnym skonsolidowaniem pierwotnego aktu powierzenia.
- (53) Nie wystarczy jednak formalne powierzenie nadawcy publicznemu obowiązku świadczenia jasno określonych usług publicznych. Konieczne jest również, aby usługi te były świadczone w sposób zgodny z formalnym porozumieniem między państwem a wybranym nadawcą. Dlatego pożądane jest monitorowanie realizacji usług publicznych przez właściwy organ lub powołane w tym celu gremium w sposób przejrzysty i skuteczny. Potrzeba istnienia właściwego organu lub gremium powołanego do sprawowania nadzoru jest oczywista w przypadku, gdy wybranemu nadawcy narzuca się standardy jakościowe. Ocena realizacji standardów jakościowych nie leży w gestii Urzędu: Urząd musi mieć możliwość bazowania na zapewnionym przez państwo EFTA odpowiednim nadzorze zgodności działalności nadawcy z jego misją publiczną, w tym ze standardami jakościowymi określonymi w tej misji⁽⁴³⁾.
- (54) Wybór mechanizmu mającego zapewnić skuteczny nadzór nad wypełnianiem misji publicznej leży w gestii państwa EFTA, co umożliwi Urzędowi wykonywanie powierzonych mu zadań na podstawie art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG. Taki nadzór będzie uznany za skuteczny jedynie wtedy, gdy będzie prowadzony przez podmiot rzeczywiście niezależny od kierownictwa nadawcy publicznego, dysponujący uprawnieniami, zdolnościami i niezbędnymi

⁽³⁹⁾ Sprawa T-442/03 SIC przeciwko Komisji [2008] Zb.Orz. II-1161, pkt 201 oraz orzeczenie w sprawie TV2, wspomniane powyżej, pkt 122-124.

⁽⁴⁰⁾ Wymogi te są według Sądu „uzasadnieniem istnienia usług nadawczych świadczonych w OIG w krajowym sektorze audiowizualnym”. Nie istnieje „żaden powód, aby istniały szeroko zdefiniowane usługi nadawcze świadczone w OIG, które rezygnowałyby ze zgodności z tymi wymogami jakościowymi w celu dostosowania zachowania nadawcy do zachowania operatora komercyjnego”, zob. wspomniana powyżej sprawa SIC przeciwko Komisji, pkt 211.

⁽⁴¹⁾ Jeśli chodzi o klasyfikację konkursów z nagrodami obejmujących wybieranie numeru telefonicznego o podwyższonej opłacie jako telezakupy lub reklamę zgodnie z dyrektywą 2007/65/WE (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych), zob. orzeczenie Trybunału w sprawie C-195/06 Österreichischer Rundfunk (ORF) [2007] Zb.Orz. I-8817.

⁽⁴²⁾ Zob. wspomniane powyżej orzeczenie w sprawie TV2, pkt 107-108.

⁽⁴³⁾ Zob. wspomniana powyżej sprawa SIC przeciwko Komisji, pkt 212.

zasobami do prowadzenia nadzoru w sposób regularny i który doprowadza do stosowania odpowiednich środków zaradczych w zakresie, w jakim jest to konieczne dla zapewnienia przestrzegania obowiązków związanych ze świadczeniem usług publicznych.

- (55) W przypadku braku wystarczających i wiarygodnych informacji potwierdzających, że usługa publiczna jest rzeczywiście realizowana zgodnie z zakresem misji, Urząd nie byłby w stanie wykonywać swoich zadań wynikających z art. 59 ust. 2 Porozumienia EFTA, a zatem nie mógłby udzielić wyłączenia spod tego postanowienia.

6.3. Wybór finansowania publicznej radiofonii i telewizji

- (56) Obowiązki w zakresie świadczenia usług publicznych mogą być zdefiniowane ilościowo lub jakościowo, lub też dwójako. Niezależnie od swojej formy mogą one uzasadniać rekompensatę, o ile wiążą się z nimi koszty dodatkowe, których nadawcy normalnie nie ponosiliby.

- (57) Programy finansowania można podzielić na dwie ogólne kategorie: „finansowanie pojedyncze” oraz „finansowanie podwójne”. Kategoria „finansowania pojedynczego” odnosi się do systemów, w których radiofonia i telewizja publiczna jest finansowana wyłącznie ze środków publicznych, niezależnie od formy. „Finansowanie podwójne” obejmuje wiele różnych systemów, w ramach których radiofonia i telewizja publiczna jest finansowana ze środków publicznych oraz z przychodów z działalności komercyjnej lub publicznej, takiej jak sprzedaż czasu reklamowego lub programów oraz oferowanie usług odpłatnych.

- (58) Rezolucja dotycząca radiofonii i telewizji publicznej stwierdza: „Postanowienia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską nie naruszają kompetencji państw członkowskich w zakresie zapewnienia finansowania publicznego nadawania (...)”. Dlatego też Urząd nie może w zasadzie kwestionować wyboru podwójnego systemu finansowania zamiast pojedynczego systemu finansowania.

- (59) Chociaż państwa EFTA mają swobodę wyboru sposobu finansowania radiofonii i telewizji publicznej, Urząd musi ustalić, zgodnie z art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG, czy finansowanie przez państwo nie narusza w niewspółmiernym stopniu konkurencji na wspólnym rynku, o czym była mowa w pkt 37 powyżej.

6.4. Wymagania dotyczące przejrzystości dla potrzeb oceny pomocy państwa

- (60) Ocena pomocy państwa dokonywana przez Urząd wymaga jasnej i precyzyjnej definicji misji publicznej oraz jasnego i prawidłowego rozdzielenia działalności w ramach misji publicznej od pozostałej działalności, polegającego m.in. na wyraźnie odrębnej ewidencji księgowej.

- (61) Prowadzenie oddzielnej księgowości dla obu sfer działalności jest już powszechnie wymagane przez przepisy krajowe i jest niezbędne do zapewnienia przejrzystości i możliwości rozliczalności przy korzystaniu ze środków publicznych. Prowadzenie oddzielnej księgowości stanowi narzędzie umożliwiające badanie ewentualnych zarzutów dotyczących subsydiowania skrośnego, oraz dające podstawę do obrony uzasadnionych rekompensat za wykonywanie zadań w ogólnym interesie gospodarczym. Jedynie na podstawie prawidłowej alokacji kosztów i przychodów można ustalić czy finansowanie ze środków publicznych rzeczywiście ogranicza się do kosztów netto z tytułu realizacji misji publicznej, a zatem może być zaakceptowane zgodnie z art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG.

- (62) Dyrektywa 2006/111/WE (dyrektywa w sprawie przejrzystości) wymaga od państw członkowskich przyjęcia środków dotyczących przejrzystości w przypadku przedsiębiorstwa, któremu przyznane zostały prawa specjalne lub wyłączne lub któremu powierzono zostało świadczenie usługi w ogólnym interesie gospodarczym i które otrzymuje rekompensatę za świadczenie usług publicznych w odniesieniu do takiej usługi, a które prowadzi także inną działalność, tzn. działalność niezwiązaną z usługami publicznymi. Wymogi dotyczące przejrzystości są następujące: a) wewnętrzna księgowość dotycząca różnych sfer działalności, tzn. działalności w ramach misji publicznej i poza nią musi być prowadzona oddzielnie; b) wszystkie koszty i przychody muszą być prawidłowo rozliczane lub zaliczane na podstawie zasad prowadzenia rachunku kosztów stosowanych w sposób ciągły i obiektywnie uzasadniony; oraz c) zasady prowadzenia rachunku kosztów, według których prowadzona jest oddzielna księgowość muszą być jasno sprecyzowane⁽⁴⁴⁾.

- (63) Powyższe ogólne wymogi dotyczące przejrzystości stosują się również do nadawców, o ile powierzono im świadczenie usługi w ogólnym interesie gospodarczym, otrzymują rekompensatę publiczną w odniesieniu do takiej usługi i prowadzą także inną działalność, niezwiązaną z usługami publicznymi.

- (64) W sektorze nadawczym prowadzenie oddzielnej księgowości nie stanowi szczególnego problemu po stronie przychodów. W związku z tym Urząd uważa, że po stronie przychodów nadawcy powinni przedstawić szczegółowe zestawienie źródeł i wielkości wszystkich przychodów uzyskanych z tytułu prowadzenia działalności w zakresie usług publicznych oraz z tytułu działalności w zakresie usług niepublicznych.

- (65) Po stronie kosztów mogą zostać uwzględnione wszelkie wydatki poniesione z tytułu działalności objętej misją publiczną. W sytuacji, w której przedsiębiorstwo prowadzi działalność wykraczającą poza zakres misji publicznej, uwzględniane mogą być jedynie koszty dotyczące misji publicznej. Urząd jest świadomy, że w sektorze publicznym

⁽⁴⁴⁾ Artykuł 4 dyrektywy 2006/111/WE (dyrektywa w sprawie przejrzystości).

rozdzielenie kont może być trudniejsze po stronie kosztów. Wynika to z faktu, że szczególnie w tradycyjnym sektorze nadawczym państwa EFTA mogą uważać całą ofertę programową nadawców za objętą misją publiczną, zezwalając jednocześnie na wykorzystywanie jej do celów komercyjnych. Innymi słowy, usługi w ramach działalności publicznej i niepublicznej mogą w dużym stopniu dzielić ten sam wkład, zaś nie zawsze może być możliwe proporcjonalne oddzielenie kosztów.

- (66) Koszty właściwe dla działalności w zakresie usług niepublicznych (np. marketingowe koszty reklamy) powinny zawsze być wyraźnie wskazane i księgowane osobno. Ponadto koszty, które mają służyć rozwojowi działalności w zakresie zarazem usług publicznych i niepublicznych, powinny być odpowiednio przypisane proporcjonalnie do działalności w zakresie usług publicznych i niepublicznych, tam gdzie można to zrobić w sensowny sposób.
- (67) We wszystkich innych przypadkach, w których te same zasoby są wykorzystywane do wykonywania zadań w zakresie usług publicznych i niepublicznych, przypisanie kosztów w sposób jednoznaczny może nie być możliwe. W takich przypadkach wspólne koszty powinny zostać przypisane na podstawie różnicy między kosztami ogólnymi przedsiębiorstwa zawierającymi i niezawierającymi działalności w zakresie usług niepublicznych⁽⁴⁵⁾. W takich przypadkach koszty, które są w pełni przypisywalne działalności w zakresie usług publicznych, chociaż jednocześnie korzysta z nich również działalność w zakresie usług niepublicznych, nie muszą być rozłożone pomiędzy te dwa rodzaje działalności i mogą być w całości przypisane działalności w zakresie usług publicznych. Tę różnicę w stosunku do podejścia ogólnie stosowanego w innych sektorach użyteczności publicznej wyjaśnia specyfika sektora nadawania publicznego. W dziedzinie nadawania publicznego dochód netto z działalności komercyjnej związanej z działalnością w zakresie usług publicznych musi być uwzględniony do celów obliczenia kosztów netto usług publicznych, a tym samym do obniżenia poziomu rekompensaty z tytułu usług publicznych. W ten sposób zmniejsza się ryzyko subsydiowania skrośnego poprzez księgowanie wspólnych kosztów na poczet działalności w zakresie usług publicznych.
- (68) Główny przykład sytuacji opisanej w punkcie poprzedzającym mogą stanowić koszty produkcji programów w ramach misji publicznej nadawcy. Programy te służą zarówno wypełnianiu misji publicznej, jak i generowaniu oglądalności lub słuchalności w celu sprzedaży czasu reklamowego. Praktycznie niemożliwe jest jednak obliczenie z wystarczającym stopniem dokładności, na ile program wypełnia misję publiczną, a na ile generuje przychody z reklamy. Z tego powodu istnieje ryzyko, że rozkład kosztów programu między obydwa rodzaje działalności będzie arbitralny i niejednoznaczny.
- (69) Urząd uważa, że taka przejrzystość finansowa może zostać dodatkowo wzmocniona poprzez odpowiednie rozdzielenie działalności w zakresie usług publicznych od działalności w zakresie usług niepublicznych na poziomie organizacji nadawcy publicznego. Oddzielenie funkcjonalne lub strukturalne zwykle ułatwia uniknięcie z góry subsydiowania skrośnego działalności komercyjnej, zapewnienie cen transferowych i przestrzeganie zasady pełnej konkurencji. Dlatego też Urząd zachęca państwa EFTA do rozważenia funkcjonalnego lub strukturalnego oddzielenia istotnej i dającej się rozdzielić działalności komercyjnej jako najlepszej praktyki.

6.5. Zasada kosztów netto oraz nadmierna rekompensata

- (70) Co do zasady, ponieważ nadmierna rekompensata nie jest konieczna dla świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym, stanowi ona niezgodną z prawem pomoc państwa i musi zostać państwu zwrócona zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi w niniejszej sekcji w odniesieniu do radiofonii i telewizji publicznej.
- (71) Urząd wychodzi z założenia, że finansowanie przez państwo jest zwykle konieczne dla przedsiębiorstw realizujących zadania publiczne. W celu spełnienia kryterium proporcjonalności w większości przypadków konieczne jest jednak, aby wysokość rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych nie przekraczała kosztów netto tych usług w ramach misji publicznej, przy uwzględnieniu także innych bezpośrednich i pośrednich przychodów z tytułu ich świadczenia. Z tego powodu w określaniu kosztów netto usług publicznych będą uwzględniane zyski uzyskiwane z wszelkiego rodzaju działalności komercyjnej związanej z działalnością publiczną.
- (72) Przedsiębiorstwa otrzymujące rekompensatę z tytułu zadań publicznych mogą zasadniczo osiągać znaczne dochody. Na dochody te składa się stopa zwrotu z kapitału własnego, która uwzględnia ryzyko lub brak ryzyka dla przedsiębiorstwa. W sektorze nadawczym misja publiczna jest często realizowana przez nadawców, którzy nie są nastawieni na zysk lub nie muszą realizować zwrotu z zainwestowanego kapitału oraz nie prowadzą żadnej innej działalności poza świadczeniem usług publicznych. Urząd uważa, że w takich sytuacjach nie jest uzasadnione

⁽⁴⁵⁾ Zakłada to odniesienie do hipotetycznej sytuacji, w której działalność niepubliczna miałaby zostać przerwana: koszty, których ponoszenia w ten sposób by uniknięto, stanowią kwotę kosztów wspólnych, które należy przypisać na poczet działalności niepublicznej.

włączanie elementu zysku do kwoty rekompensaty za wypełnienie misji publicznej⁽⁴⁶⁾. W innych przypadkach, np. jeśli określone obowiązki publiczne są powierzane przedsiębiorstwom prowadzonym na zasadach komercyjnych, które muszą realizować zwrot z zainwestowanego w nie kapitału, można jednak uznać za uzasadniony element zysku, który stanowi uczciwy zwrot z kapitału przy uwzględnieniu ryzyka, jeśli został on należycie uzasadniony i udokumentowany oraz pod warunkiem, że jest to konieczne dla wypełniania obowiązków publicznych.

- (73) Nadawcy publiczni mogą zatrzymać corocznie nadmierną rekompensatę wykraczającą poza koszty netto usługi publicznej (jako „rezerwę na cele usługi publicznej”) w stopniu, jaki jest niezbędny do zapewnienia finansowania ich obowiązków dotyczących usługi publicznej. Ogólnie rzecz biorąc, Urząd uważa, że konieczną do pokrycia kosztów i zabezpieczenia się przez fluktuacjami dochodów może być kwota nieprzekraczająca 10 % rocznych kosztów usługi publicznej przewidzianych w budżecie. Zasadą powinno być niezwłoczne odzyskiwanie nadmiernej rekompensaty powyżej tego limitu.
- (74) W drodze wyjątku nadawcy publiczni mogą zostać upoważnieni do zatrzymania kwoty przekraczającej 10 % ich rocznego budżetu wydatków na pełnienie misji publicznej jedynie w należycie uzasadnionych przypadkach. Jest to dopuszczalne jedynie pod warunkiem, że ta nadmierna rekompensata została z góry i w wiążący sposób przeznaczona na konkretne jednorazowe i duże wydatki niezbędne do pełnienia misji publicznej⁽⁴⁷⁾. Możliwość wykorzystania takiej wyraźnie przeznaczonej nadmiernej rekompensaty powinna być również ograniczona w czasie, w zależności od jej przeznaczenia.
- (75) Aby Urząd mógł wykonywać swoje obowiązki, państwa EFTA powinny określić szczegółowe warunki, na mocy których wspomniana wyżej nadmierna rekompensata może zostać wykorzystana przez nadawców publicznych.
- (76) Wspomniana wyżej nadmierna rekompensata wykorzystywana jest wyłącznie do celów finansowania działalności w zakresie usług publicznych. Subsydiowanie skrośne działalności komercyjnej nie jest uzasadnione i stanowi pomoc państwa niezgodną ze wspólnym rynkiem.

6.6. Mechanizmy kontroli finansowej

- (77) Państwa EFTA zapewniają stosowne mechanizmy zapobiegające występowaniu nadmiernej rekompensaty, zgodnie z przepisami pkt 72–76 powyżej. Zapewniają również regularną i skuteczną kontrolę korzystania z finansowania publicznego w celu zapobiegania nadmiernej rekompensacie i subsydiowaniu skrośnemu oraz weryfikacji poziomu i wykorzystania „rezerw na cele usługi publicznej”. W gestii państwa EFTA leży wybór najważniejszych i najsukuczniejszych mechanizmów kontrolnych w ramach ich krajowych systemów nadawania z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia spójności z mechanizmami ustanowionymi dla celów nadzoru pełnienia misji publicznej.
- (78) Takie mechanizmy kontrolne są skuteczne jedynie, jeśli kontrole prowadzone są przez zewnętrzny podmiot niezależny od nadawcy publicznego w regularnych odstępach czasu, najlepiej raz do roku. Państwa EFTA upewniają się, że możliwe jest wprowadzenie skutecznych środków umożliwiających odzyskanie nadmiernej rekompensaty wykraczającej poza zakres przepisów poprzedniej sekcji 6.5 i odzyskanie subsydiowania skrośnego.
- (79) Sytuacja finansowa nadawców publicznych powinna podlegać wnikliwemu przeglądowi na koniec każdego okresu finansowego, zgodnie w tym, jak został określony w krajowym systemie nadawczym danego państwa EFTA, lub, w przypadku gdy nie został on określony, okresu czasu, który w normalnych okolicznościach nie może przekraczać czterech lat. Wszelkie „rezerwy na cele usługi publicznej”, istniejące na koniec okresu finansowego lub wspomnianego powyżej okresu, równoważnego są uwzględniane przy obliczaniu potrzeb finansowych nadawcy publicznego na następny okres. W przypadku „rezerw na cele usługi publicznej” regularnie przekraczających 10 % rocznych kosztów usługi publicznej państwa EFTA dokonują przeglądu celem sprawdzenia, czy poziom finansowania odpowiada rzeczywistym potrzebom finansowym nadawcy publicznego.

6.7. Dywersyfikacja publicznych usług nadawczych

- (80) W ostatnich latach rynki audiowizualne uległy znacznym zmianom, które doprowadziły do ciągłego rozwoju i dywersyfikacji oferty nadawców. Pojawiły się w związku z tym nowe pytania dotyczące stosowania zasad pomocy państwa do usług audiowizualnych, wykraczających poza zakres usług nadawczych w tradycyjnym sensie.
- (81) W tym kontekście Urząd uważa, że nadawcy publiczni powinni być w stanie wykorzystać możliwości, jakie oferuje cyfryzacja oraz różnorodność platform dystrybucyjnych w oparciu o neutralne zasady technologiczne z korzyścią dla społeczeństwa. W celu zapewnienia zasadniczej roli nadawców publicznych w nowym środowisku cyfrowym

⁽⁴⁶⁾ Oczywiście postanowienie to nie zabrania nadawcom publicznym zarabiania na działalności komercyjnej wykraczającej poza misję publiczną.

⁽⁴⁷⁾ Tego typu rezerwy specjalne mogą być uzasadnione dużymi inwestycjami technologicznymi (takimi jak cyfryzacja), które przewiduje się zrealizować w pewnym momencie i które są niezbędne do realizacji misji publicznej lub na potrzeby głębokiej restrukturyzacji niezbędnej do utrzymania ciągłości działania nadawcy publicznego w ściśle zdefiniowanym okresie.

nadawcy publiczni mogą korzystać z pomocy państwa w celu dostarczania usług audiowizualnych za pośrednictwem nowych platform dystrybucyjnych, obsługując szeroką publiczność, jak również osoby o szczególnych zainteresowaniach, pod warunkiem, że stanowią odpowiedź na te same potrzeby demokratyczne, społeczne i kulturalne danego społeczeństwa oraz nie powodują niewspółmiernych skutków na rynku, które nie są konieczne do wypełnienia misji publicznej.

- (82) Wraz z szybką ewolucją rynków usług nadawczych zmiany zachodzą również w modelach działalności gospodarczej nadawców. W ramach wypełniania swojej misji publicznej nadawcy w coraz większym stopniu zaczynają wykorzystywać nowe źródła finansowania, takie jak reklama *on-line* lub świadczenie usług odpłatnych (tak zwane usługi odpłatne, takie jak dostęp do archiwów za opłatą, tematyczne kanały telewizyjne na zasadzie *pay-per-view*, dostęp do usług mobilnych za opłatą zryczałtowaną, dostęp do opóźnionej transmisji programów telewizyjnych za opłatą, odpłatne pobieranie treści *on-line* itp.). Element wynagrodzenia za świadczenie usług odpłatnych może być związany np. z opłatą za koszty sieci dystrybucyjnych lub za korzystanie z praw autorskich wnoszoną przez nadawców (np. jeśli usługi świadczone za pośrednictwem platform mobilnych są świadczone w zamian za opłatę z tytułu dystrybucji mobilnej).
- (83) Mimo że publiczne usługi nadawcze, tradycyjnie rzecz biorąc, były dostępne za darmo, Urząd uważa, że element bezpośredniej odpłatności za takie usługi niekoniecznie i nie zawsze oznacza, że usługi te ewidentnie nie wchodzą w zakres misji publicznej, nawet jeśli odpłatność ma wpływ na dostęp widzów⁽⁴⁸⁾ do usług, pod warunkiem że ten element odpłatności nie zagraża szczególnemu charakterowi usługi publicznej, jeśli chodzi o słuźenie społecznym, demokratycznym i kulturalnym potrzebom obywateli, co odróżnia usługi publiczne od działalności o charakterze czysto komercyjnym⁽⁴⁹⁾. Element odpłatności stanowi jeden z aspektów, które należy uwzględnić podczas podejmowania decyzji o włączeniu tego typu usług do misji publicznej, ponieważ może on wpływać na powszechność i ogólną strukturę świadczonych usług, jak również z uwagi na jego wpływ na rynek. Państwa EFTA mogą powierzyć nadawcom publicznym możliwość oferowania tego rodzaju usług w ramach ich misji publicznej, pod warunkiem że usługi zawierające element odpłatności zaspokajają potrzeby społeczne, demokratyczne i kulturalne społeczeństwa, nie wywierając jednocześnie niewspółmiernego wpływu na konkurencję i handel transgraniczny.
- (84) W związku z powyższym pomoc państwa na rzecz nadawców publicznych może być wykorzystywana w celu dystrybucji usług audiowizualnych w ramach wszelkich platform, pod warunkiem, że spełnione są materialne wymogi art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG. W tym celu państwa EFTA rozważą, za pomocą procedury wcześniejszej oceny opierającej się na otwartych konsultacjach publicznych, czy ważne nowe usługi audiowizualne przewidywane przez nadawców publicznych spełniają wymogi art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG, tj. czy w kontekście radiofonii i telewizji publicznej spełniają demokratyczne, społeczne i kulturalne potrzeby społeczeństwa, przy jednoczesnym należywym uwzględnieniu ich ewentualnego wpływu na warunki handlu i konkurencję.
- (85) Określenie usług, które uznaje się za „istotne nowe usługi” – z uwzględnieniem charakterystyki rynku nadawczego i zmian zachodzących na tym rynku oraz zakresu usług już oferowanych przez nadawców publicznych – należy do kompetencji państw EFTA. „Nowy” charakter danej działalności może zależeć od jej treści, jak również od warunków konsumpcji⁽⁵⁰⁾. „Istotność” usługi może obejmować np. zasoby finansowe konieczne dla jej rozwoju i oczekiwane oddziaływanie na popyt. Znaczące zmiany w istniejących usługach podlegają tej samej ocenie co istotne nowe usługi.
- (86) Wybór najbardziej odpowiedniego mechanizmu zapewnienia zgodności istotnych nowych usług audiowizualnych ze stosownymi postanowieniami art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG należy do kompetencji państw EFTA, które uwzględniają przy tym specyfikę krajowych systemów nadawczych, oraz potrzebę zagwarantowania niezależności dziennikarskiej nadawców publicznych.
- (87) W interesie przejrzystości oraz uzyskania wszystkich odpowiednich informacji koniecznych dla podjęcia zrównoważonej decyzji zainteresowane strony mają możliwość przedstawienia swoich poglądów na przewidywane istotne nowe usługi w kontekście otwartych konsultacji. Wynik konsultacji, ich ocena, jak również podstawy decyzji powinny zostać udostępnione obywatelom.

⁽⁴⁸⁾ Jak stwierdziła Rada Europy w zaleceniu dotyczącym misji publicznej mediów w społeczeństwie informacyjnym „(...) państwa członkowskie mogą rozważyć rozwiązania polegające na finansowaniu uzupełniającym, należyście uwzględniając kwestie rynku i konkurencji. W szczególności w przypadku nowych zindywidualizowanych usług państwa członkowskie mogą rozważyć możliwość pozwolenia mediom publicznym na pobieranie opłat (...). Jednak żadne z tych rozwiązań nie powinno zagrażać uniwersalności mediów publicznych lub prowadzić do dyskryminacji poszczególnych grup społecznych (...). Wprowadzając nowe systemy finansowania, państwa członkowskie powinny należyście uwzględnić charakter treści udostępnianych w interesie publicznym oraz wspólnym interesie.”

⁽⁴⁹⁾ Urząd uważa na przykład, że żądanie bezpośredniej odpłatności od użytkowników za ofertę dotyczącą wyspecjalizowanych treści o wysokiej oglądalności, normalnie uznaje się za działalność komercyjną. Z drugiej strony Urząd uważa na przykład, że pobieranie opłat wyłącznie za transmisję w przypadku nadawania za pośrednictwem nowych platform, takich jak urządzenia mobilne, nie przekształca oferty w działalność komercyjną.

⁽⁵⁰⁾ Urząd uważa na przykład, że niektóre formy transmisji linearnej, takie jak jednoczesna transmisja wieczornych wiadomości telewizyjnych za pośrednictwem innych platform (np. internetu, urządzeń przenośnych) mogą zostać zakwalifikowane jako nie „nowe” na potrzeby niniejszego rozdziału. To, czy inne formy retransmisji programów nadawców publicznych za pośrednictwem innych platform należy uznać za istotne nowe usługi, powinno być określane przez państwa EFTA, przy uwzględnieniu szczególnego charakteru oraz funkcji poszczególnych usług.

- (88) Aby zagwarantować, że finansowanie nowych usług audiowizualnych nie zakłóca handlu i konkurencji w stopniu sprzecznym ze wspólnym interesem, państwa EFTA przeprowadzają ocenę, na podstawie rezultatów otwartych konsultacji, ogólnego oddziaływania nowych usług na rynek poprzez porównanie sytuacji obecności i sytuacji braku planowanych nowych usług. Ważnymi aspektami oceny wpływu na rynek są na przykład: istnienie podobnych bądź zamiennych ofert programowych, konkurencja między redakcjami, struktura rynku, pozycja rynkowa nadawcy publicznego, poziom konkurencji oraz potencjalny wpływ na inicjatywy prywatne. Wpływ ten powinien zostać zrekompensowany przez wartość tych usług dla społeczeństwa. W przypadku przeważającego negatywnego wpływu na rynek, państwowe finansowanie na rzecz usług audiowizualnych można uznać za stosowne tylko wtedy, jeżeli jest uzasadnione wyraźną wartością dodaną dla społeczeństwa, jeśli chodzi o służeńie społecznym, demokratycznym i kulturalnym potrzebom społeczeństwa⁽⁵¹⁾, biorąc również pod uwagę istniejącą ogólną ofertę usług publicznych.
- (89) Tego typu ocena jest obiektywna jedynie wówczas gdy przygotowuje ją organ, który jest rzeczywiście niezależny od kierownictwa nadawcy publicznego, także jeżeli chodzi o mianowanie i odwoływanie jego własnych członków, oraz posiada wystarczające zdolności i zasoby, aby wykonywać swoje obowiązki. Państwa EFTA powinny być w stanie opracować procedurę proporcjonalną do rozmiaru rynku i do pozycji na rynku nadawcy publicznego.
- (90) Przedstawione powyżej uwagi nie stanowią przeszkody dla nadawców publicznych w przeprowadzaniu testów nowych innowacyjnych usług (np. w formie projektów pilotażowych) na ograniczoną skalę (np. pod względem czasu i liczby odbiorców) w celu zgromadzenia informacji na temat wykonalności i wartości dodanej planowanych usług, o ile tego typu faza testowa nie prowadzi do wdrożenia w pełni gotowych istotnych nowych usług audiowizualnych.
- (91) Urząd uważa, że powyższa ocena na szczeblu krajowym przyczyni się do zapewnienia zgodności ze wspólnymi zasadami EOG w zakresie pomocy państwa. Pozostaje to bez uszczerbku dla kompetencji Urzędu i Komisji w zakresie kontroli, czy państwa EFTA przestrzegają postanowień Porozumienia EOG, jak również ich prawa do działania w odpowiednich przypadkach w oparciu o skargi lub z własnej inicjatywy.

6.8. Proporcjonalność i zachowania rynkowe

- (92) Zgodnie z art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG nadawcy publiczni nie angażują się w działalność, która powodowałaby niewspółmierne zakłócenie konkurencji i która nie jest niezbędna do pełnienia misji publicznej. Na przykład nabywanie treści o najwyższej oglądalności w ramach ogólnej misji publicznej pełnionej przez nadawców publicznych w zasadzie uznaje się za zgodne z prawem. Do niewspółmiernych zakłóceń rynku doszłoby jednak w przypadku, gdyby nadawcy publiczni utrzymali niewykorzystane wyłączne prawo do treści o najwyższej oglądalności bez zaoferowania sublicencji w sposób przejrzysty i w odpowiednim momencie. Dlatego Urząd wzywa państwa EFTA do zagwarantowania, że nadawcy publiczni przestrzegają zasady proporcjonalności także w stosunku do nabywania treści o najwyższej oglądalności, i do wprowadzenia przepisów regulujących udzielanie sublicencji na niewykorzystane przez nadawców publicznych treści tego typu, na które mają oni wyłączność.
- (93) Podczas prowadzenia działalności komercyjnej nadawcy publiczni są zobowiązani do przestrzegania zasad rynkowych, natomiast jeżeli działają za pośrednictwem komercyjnych spółek zależnych, powinni przestrzegać zasady pełnej konkurencji w stosunkach z tymi spółkami zależnymi. Państwa EFTA zapewniają przestrzeganie zasady pełnej konkurencji, realizację inwestycji komercyjnych zgodnie z zasadą inwestora rynkowego oraz niepodejście wobec konkurencji praktyk antykonkurencyjnych przez nadawców publicznych, wykorzystujących dostępne im finansowanie publiczne.
- (94) Przykładem praktyki antykonkurencyjnej może być podcinanie cen. Nadawcy publiczni mogą ulegać pokusie zaniżania cen reklam bądź innych usług niepublicznych (takich jak komercyjne usługi odpłatne) poniżej poziomu uznawanego za zgodny z zasadami rynkowymi w celu zmniejszenia dochodów konkurencji w zakresie, w jakim wynikające z tego zmniejszenie przychodów jest pokrywane przez rekompensatę z tytułu usług publicznych. Takie zachowanie nie może być uznawane za nierozdzielnie związane z pełnieniem misji publicznej powierzonej nadawcy i w każdym przypadku wpływa na warunki handlowe i konkurencję w Europejskim Obszarze Gospodarczym w zakresie, w jakim byłoby to sprzeczne ze wspólnym interesem, a tym samym stanowi naruszenie art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG.
- (95) Mając na uwadze różnice w sytuacji rynkowej, ocena przestrzegania zasad rynkowych przez nadawców publicznych, w szczególności ocena, czy nadawcy publiczni podcinają ceny w swojej ofercie komercyjnej lub czy przestrzegają zasady proporcjonalności w odniesieniu do treści o najwyższej oglądalności⁽⁵²⁾, dokonywana jest w indywidualnych przypadkach z uwzględnieniem specyfiki rynku i przedmiotowej usługi.

⁽⁵¹⁾ Zob. również przypis 40 powyżej dotyczący uzasadnienia usług nadawczych świadczonych w OIG.

⁽⁵²⁾ Na przykład jedną z istotnych kwestii może być rozważenie, czy nadawcy publiczni stale oferują wyższą cenę przy nabywaniu praw do programów o najwyższej oglądalności w sposób wykraczający poza potrzeby mandatu związanego ze świadczeniem usług publicznych i prowadzący do nadmiernych zakłóceń w funkcjonowaniu rynku.

- (96) Urząd uważa, że zagwarantowanie przestrzegania zasad rynkowych przez nadawców publicznych należy przede wszystkim do władz krajowych. W tym celu państwa EFTA powinny posiadać odpowiednie mechanizmy, które pozwalają na ocenę wszystkich potencjalnych skarg w skuteczny sposób na poziomie krajowym.
- (97) Niezależnie od powyższego punktu, w stosownych przypadkach, Urząd może podjąć działania na mocy art. 53, 54, 59 i 61 Porozumienia EOG.

7. Czasowy zakres stosowania

- (98) Niniejszy rozdział będzie miał zastosowanie od pierwszego dnia po jego przyjęciu przez Urząd. Zastąpi on poprzedni rozdział wytycznych Urzędu w sprawie pomocy państwa, dotyczący stosowania zasad pomocy państwa wobec radiofonii i telewizji publicznej.
- (99) Zgodnie z rozdziałem w sprawie ustalania zasad oceny stosowanych do pomocy państwa przyznanej bezprawnie⁽⁵³⁾ Urząd będzie stosował, w przypadku niezgłoszonej pomocy:
- a) niniejszy rozdział, w przypadku gdy pomoc została udzielona po jego przyjęciu;
  - b) poprzedni rozdział dotyczący stosowania zasad pomocy państwa wobec radiofonii i telewizji publicznej, przyjęty dnia 23 kwietnia 2004 r., we wszystkich pozostałych przypadkach.

⁽⁵³⁾ Przyjętym na mocy decyzji nr 154/07/COL z dnia 3 maja 2007 r. zmieniającej po raz 63., aktualizującej i dodającej nowy rozdział dotyczący zasad pomocy przyznanej bezprawnie (Dz.U L 73 z 19.3.2009, s. 23 i suplement EOG nr 15 z 19.3.2009, s. 1), dostępnym na stronie internetowej Urzędu: <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=15643&1=1>.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 392/2012 z dnia 1 marca 2012 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego suszarek bębnowych dla gospodarstw domowych

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 123 z dnia 9 maja 2012 r.)

1. Strona 3, art. 8:

zamiast: „29 maja 2012 r.”,

powinno być: „29 maja 2013 r.”.

2. Strona 3, art. 9 ust. 1:

zamiast: „29 września 2012 r.”,

powinno być: „29 września 2013 r.”.

3. Strona 3, art. 9 ust. 2:

zamiast: „29 maja 2012 r.”,

powinno być: „29 maja 2013 r.”.

4. Strona 3, art. 9 ust. 3:

zamiast: „29 maja 2012 r.”,

powinno być: „29 maja 2013 r.”.

5. Strona 3, art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

zamiast: „2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 29 maja 2012 r. Jednakże art. 3 lit. d) i e) oraz art. 4 lit. b), c) i d) stosuje się od dnia 29 września 2013 r.”,

powinno być: „2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 29 maja 2013 r. Jednakże art. 3 lit. d) i e) oraz art. 4 lit. b), c) i d) stosuje się od dnia 29 września 2012 r.”.

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

